Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1782/2003

2003 m. rugsėjo 29 d.

nustatantis bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantis tam tikras paramos schemas ūkininkams bei iš dalies keičiantis Reglamentus (EEB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, (EB) Nr. 1453/2001, (EB) Nr. 1454/2001, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 1251/1999, (EB) Nr. 1254/1999, (EB) Nr. 1673/2000, (EEB) Nr. 2358/71 ir (EB) Nr. 2529/2001

(OL L 270, 21.10.2003, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 21/2004 2003 m. gruodžio 17 d.	L 5	8	9.1.2004
►**M2**	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 583/2004 2004 m. kovo 22 d.	L 91	1	30.3.2004
►**M3**	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 864/2004 2004 m. balandžio 29 d.	L 161	48	30.4.2004
►**M4**	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2217/2004 2004 m. gruodžio 22 d.	L 375	1	23.12.2004
►**M5**	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 118/2005 2005 m. sausio 26 d.	L 24	15	27.1.2005
►**M6**	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2183/2005 2005 m. gruodžio 22 d.	L 347	56	30.12.2005
►**M7**	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 247/2006 2006 m. sausio 30 d.	L 42	1	14.2.2006

iš dalies keičiamas:

►**A1**	Aktas dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų	L 236	33	23.9.2003
	(adapted by Council Decision 2004/281/EC) (*)	L 93	1	30.3.2004

(*) Šis aktas nebuvo skelbtas lietuvių kalba.

▼B

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1782/2003

2003 m. rugsėjo 29 d.

nustatantis bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantis tam tikras paramos schemas ūkininkams bei iš dalies keičiantis Reglamentus (EEB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, (EB) Nr. 1453/2001, (EB) Nr. 1454/2001, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 1251/1999, (EB) Nr. 1254/1999, (EB) Nr. 1673/2000, (EEB) Nr. 2358/71 ir (EB) Nr. 2529/2001

TURINYS

I DALIS TAIKYMO SRITIS IR SĄVOKŲ APIBRĖŽIMAI

II DALIS BENDROSIOS NUOSTATOS

- 1 skyrius Kompleksinis paramos susiejimas
- 2 skyrius Moduliavimas ir finansinė disciplina
- 3 skyrius Ūkių konsultavimo sistema
- 4 skyrius Integruota administravimo ir kontrolės sistema
- 5 skyrius Kitos bendrosios nuostatos

III DALIS BENDROSIOS IŠMOKOS SCHEMA

- 1 skyrius Bendrosios nuostatos
- 2 skyrius Sumos nustatymas
- 3 skyrius Teisės į išmokas
  - 1 skirsnis Plotais paremtos teisės į išmokas
  - 2 skirsnis Teisės į išmokas, kurioms keliami specialūs reikalavimai
- 4 skyrius Žemės naudojimas pagal bendrosios išmokos schemą
  - 1 skirsnis Žemės naudojimas
  - 2 skirsnis Teisės į išmokas už atidėtą žemę
- 5 skyrius Regioninis ir savanoriškas įgyvendinimas
  - 1 skirsnis Regioninis įgyvendinimas
  - 2 skirsnis Dalinis įgyvendinimas
  - 3 skirsnis Savanoriški neskyrimai
  - 4 skirsnis Savanoriškas perėjimas

IV DALIS KITOS PAGALBOS SCHEMOS

- 1 skyrius Speciali priemoka už kietųjų kviečių kokybę
- 2 skyrius Priemoka už baltymingus augalus
- 3 skyrius Speciali išmoka už ryžius
- 4 skyrius Išmoka už riešutų plotą
- 5 skyrius Pagalba už energetinius augalus
- 6 skyrius Pagalba už krakmolo gamybai skirtas bulves
- 7 skyrius Priemoka už pieną ir papildoma išmoka
- 8 skyrius Speciali regioninė pagalba už pasėlius
- 9 skyrius Pagalba už sėklą

▼B

10 skyrius	Išmoka už pasėlių plotą
11 skyrius	Išmokos už avis ir ožkas
12 skyrius	Išmokos už galvijus
13 skyrius	Pagalba už ankštinius augalus
V DALIS	PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS
I PRIEDAS	Tiesioginių išmokų, nurodytų 1 straipsnyje, sąrašas
II PRIEDAS	12 straipsnio 2 dalyje nurodytos nacionalinės viršutinės ribos
III PRIEDAS	Teisės aktų nustatyti valdymo reikalavimai, nurodyti 3 ir 4 straipsniuose
IV PRIEDAS	5 straipsnyje nurodyta gera agrarinė ir aplinkosauginė būklė
V PRIEDAS	26 straipsnyje nurodytos suderinamos paramos schemos
VI PRIEDAS	Tiesioginių išmokų, susijusių su 33 straipsnyje nurodyta bendrąja išmoka, sąrašas
VII PRIEDAS	37 nurodytos referencinės sumos apskaičiavimas
VIII PRIEDAS	41 straipsnyje nurodytos nacionalinės viršutinės ribos
IX PRIEDAS	66 straipsnyje nurodytų pasėlių sąrašas
X PRIEDAS	74 straipsnyje nurodytos tradicinės kietųjų kviečių auginimo zonos
XI PRIEDAS	99 straipsnyje nurodytų sėklų rūšių sąrašas

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 36 ir 37 straipsnius bei 299 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([1]),

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

atsižvelgdama į Regionų komiteto nuomonę ([3]),

kadangi:

(1) Reikėtų nustatyti bendras tiesioginių išmokų mokėjimo pagal įvairias bendroje žemės ūkio politikoje numatytas pajamų rėmimo schemas sąlygas.

([1]) 2003 m. birželio 5 d. pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).
([2]) OL C 208, 2003 9 3, p. 64.
([3]) 2003 m. liepos 2 d. pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

▼B

(2) Visos tiesioginės pagalbos sumos mokėjimas turėtų būti siejamas su taisyklių, taikomų žemės ūkio paskirties žemei, žemės ūkio gamybai ir veiklai, laikymusi. Remiantis šiomis taisyklėmis, į bendro rinkos organizavimo formas turėtų būti įtraukti pagrindiniai aplinkos, maisto saugos, gyvūnų sveikatos ir gerovės, geros agrarinės ir aplinkosauginės būklės standartai. Jei šių pagrindinių standartų nesilaikoma, valstybės narės, remdamosi proporcingais, objektyviais ir pasvertais kriterijais, turėtų iš dalies arba visai nutraukti tiesioginės pagalbos mokėjimą. Toks nutraukimas neturėtų pažeisti šiuo metu ar vėliau pagal kitas Bendrijos ar nacionalinės teisės nuostatas nustatytų sankcijų.

(3) Siekiant išvengti žemės ūkio paskirties žemės apleidimo ir užtikrinti, kad būtų išlaikoma gera jos agrarinė ir aplinkosauginė būklė, reikėtų nustatyti standartus, kurie galėtų arba negalėtų būti pagrindu valstybių narių nuostatoms. Dėl to reikėtų sukurti Bendrijos sistemą, pagal kurią valstybės narės galėtų patvirtinti standartus, atsižvelgdamos į konkrečias atitinkamų teritorijų charakteristikas, įskaitant dirvos ir klimato sąlygas bei egzistuojančias ūkininkavimo sistemas (žemėnaudą, sėjomainą, ūkininkavimo praktikas) ir ūkių struktūrą.

(4) Kadangi daugiametės ganyklos daro teigiamą poveikį aplinkai, reikėtų patvirtinti priemones, skatinančias išlaikyti esamas daugiametes ganyklas, kad būtų išvengta masinio jų pavertimo ariamąja žeme.

(5) Siekiant geriau subalansuoti tvariam žemės ūkiui ir kaimo plėtrai skatinti skirtas politikos priemones, reikėtų sukurti privalomo laipsniško tiesioginių išmokų mažinimo visoje Bendrijoje 2005–2012 m. sistemą. Visos tiesioginės išmokos, išskyrus tam tikrus dydžius, kasmet turėtų būti sumažinamos tam tikru procentu. Sutaupytos lėšos turėtų būti naudojamos kaimo plėtros priemonėms finansuoti ir paskirstytos valstybėms narėms pagal objektyvius nustatytinus kriterijus. Vis dėlto, reikėtų nustatyti, kad tam tikras lėšų procentas turėtų likti tose valstybėse narėse, kuriose jos sukaupiamos. Iki 2005 m. valstybės narės gali toliau pasirinktinai taikyti esamą moduliavimą pagal 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1259/1999, nustatantį bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrąją žemės ūkio politiką taisykles ([1]).

(6) Siekiant užtikrinti, kad bendros žemės ūkio politikos finansavimo dydžiai (1a subpozicija) neviršytų metinių viršutinių ribų, nustatytų finansinėse perspektyvose, prireikus reikėtų numatyti finansinį tiesioginių išmokų patikslinimo mechanizmą. Tiesioginė parama turėtų būti tikslinama, kai prognozės rodo, kad atitinkamais biudžetiniais metais viršijama 1a subpozicijoje nustatyta suma kartu su 300 milijonų eurų garantine marža.

(7) Atsižvelgiant į dėl rugių intervencijos panaikinimo būtinus struktūros pakeitimus, reikėtų numatyti pereinamojo laikotarpio priemones tam tikriems rugių auginimo regionams, kurioms finansuoti skiriama dalis moduliavimo metu sukauptų lėšų.

(8) Siekiant padėti ūkininkams laikytis modernių, aukštos kokybės žemės ūkio standartų, būtina, kad valstybės narės sukurtų visapusę komercinių ūkių konsultavimo sistemą. Ūkių konsultavimo sistema turėtų padėti ūkininkams geriau susipažinti su medžiagų srautais ir ūkio procesais, susijusiais su aplinka, maisto sauga, gyvūnų sveikata ir gerove, nedarant jokio poveikio jų įsipareigojimui ir atsakomybei laikytis šių standartų.

(9) Siekiant palengvinti ūkių konsultavimo sistemos įdiegimą, reikėtų numatyti laikotarpį, per kurį valstybės narės turėtų sukurti šią sistemą. Ūkininkų dalyvavimas sistemoje turėtų būti savanoriškas, pirmenybę suteikiant tiems, kurių per metus gaunama tiesioginių išmokų suma yra didesnė nei tam tikra suma. Dėl jos konsultuoja-

([1]) OL L 160, 1999 6 26, p. 113. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1244/2001 (OL L 173, 2001 6 27, p. 1).

▼B

mojo pobūdžio, reikėtų konsultavimo veiklos metu surinktą informaciją laikyti konfidencialia, išskyrus sunkaus Bendrijos ar nacionalinės teisės pažeidimo atvejus.

(10) Pagal 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ([1]) 8 straipsnį valstybės narės privalo imtis priemonių, būtinų įsitikinti, kad Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus finansuojamos operacijos yra tikrai atliktos ir atliktos teisingai bei užkirsti kelią taisyklių pažeidimams ir su jais kovoti.

(11) Siekiant pagerinti administravimo ir kontrolės mechanizmų veiksmingumą ir naudingumą, būtina patvirtinti sistemą, nustatytą 1992 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 3508/92, nustatančiame tam tikrų Bendrijos pagalbos schemų integruotą administravimo ir kontrolės sistemą ([2]), siekiant įtraukti bendrosios išmokos schemą, paramos už kietuosius kviečius, baltymingus augalus, energetinius augalus, ryžius, bulvių krakmolą, riešutus, pieną, sėklą, ankštinius augalus schemas bei konkrečias regionines pagalbas ir taisyklių, reglamentuojančių kompleksinį paramos susiejimą, moduliavimą ir ūkių konsultavimo sistemą, taikymo kontrolę. Reikėtų numatyti galimybę vėlesniu etapu įtraukti kitas pagalbos schemas.

(12) Siekdama vykdyti veiksmingą kontrolę ir užkirsti kelią kelių pagalbos paraiškų padavimui skirtingoms mokėjimo agentūroms vienoje valstybėje narėje, kiekviena valstybė narė turėtų sukurti vieną pagal integruotą sistemą pagalbos paraiškas pateikiančių ūkininkų identiškumo registravimo sistemą.

(13) Įvairūs integruotos sistemos komponentai yra skirti veiksmingesniam administravimui ir kontrolei. Todėl dėl tų Bendrijos schemų, kurioms šis reglamentas nėra taikomas, valstybėms narėms turėtų būti leista naudotis šia sistema, jei jų veiksmai jokiais būdais nebus nukreipti prieš atitinkamas nuostatas.

(14) Dėl šios sistemos sudėtingumą ir apdorojimui skirtų pagalbos paraiškų gausumo būtina naudotis atitinkamais techniniais ištekliais ir administravimo bei kontrolės metodais. Todėl kiekvienos valstybės narės integruotą sistemą turėtų sudaryti kompiuterinė duomenų bazė, žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistema, ūkininkų paraiškos pagalbai gauti, suderinta kontrolės sistema, o bendrosios išmokos schemos atveju – teisių į išmokas identifikavimo ir registravimo sistema.

(15) Surinktų duomenų apdorojimas bei naudojimas norint patikrinti paraiškas pagalbai gauti, verčia įkurti ypač modernias kompiuterines duomenų bazes, pirmiausia suteikiančias galimybę atlikti kryžminę patikrą.

(16) Žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimas yra pagrindinis teisingo schemų, susijusių su paviršiaus plotu, taikymo elementas. Patirtis parodė, kad dabartiniai metodai turi tam tikrų trūkumų. Todėl turėtų būti numatyta iš pradžių sukurti identifikavimo, prireikus atliekant nuotolinius stebėjimus, sistemą.

(17) Siekiant supaprastinimo, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama numatyti vienos paraiškos dėl kelių pagalbos schemų pateikimą ir metinę paraišką pakeisti nuolatine paraiška, kurią reikėtų patvirtinti tik kartą per metus.

(18) Valstybėms narėms turėtų būti sudaryta galimybė naudoti sumas, susidarančias dėl išmokų sumažinimo pagal moduliavimą, tam tikroms papildomoms paramos kaimo plėtrai, numatytos pagal 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai ([3]) priemonėms.

([1]) OL L 160, 1999 6 26, p. 103.
([2]) OL L 355, 1992 12 5, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 495/2001 (OL L 72, 2001 3 14, p. 6).
([3]) OL L 160, 1999 6 26, p. 80.

▼B

(19) Kadangi negalima pakankamai anksti numatyti sumų, kurios taps prieinamomis dėl kompleksinio paramos susiejimo, kad jas būtų galima panaudoti papildomoms paramos kaimo plėtrai priemonėms, šios sumos turėtų būti pervedamos EŽŪOGF Garantijų skyriui, išskyrus tam tikrą procentinę dalį, kurią valstybės narės turėtų pasilikti.

(20) Visas pagal Bendrijos paramos schemas numatytas išmokas išmokų gavėjams turėtų mokėti kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos, atsižvelgdamos į šiame reglamente numatytus bet kokius sumažinimus ir laikydamosi nustatytų laikotarpių.

(21) Bendros žemės ūkio politikos paramos schemose numatytas tiesioginis pajamų rėmimas siekiant užtikrinti tinkamą žemės ūkio bendruomenės pragyvenimo lygį. Šis tikslas yra glaudžiai susijęs su kaimo vietovių išlaikymu. Siekiant išvengti neteisingo Bendrijos fondų paskirstymo, paramos išmokos neturėtų būti mokamos ūkininkams, dirbtinai sukūrusiems sąlygas, reikalingas tokioms išmokoms gauti.

(22) Bendras paramos schemas būtina, prireikus per trumpą laiką, suderinti su plėtra. Todėl išmokų gavėjai neturėtų tikėtis, kad paramos sąlygos nesikeis, ir turėtų būti pasiruošę galimam schemų peržiūrėjimui atsižvelgiant į rinkos plėtrą.

(23) Atsižvelgiant į reikšmingą tiesioginių išmokų paramos įtaką biudžetui ir siekiant geriau įvertinti jų reikšmę, Bendrijos schemos turėtų būti tinkamai vertinamos.

(24) Dėl Bendrijos žemės ūkio konkurencingumo stiprinimo ir skatinimo laikytis maisto kokybės bei aplinkos standartų visada sumažėja nustatytos žemės ūkio produktų kainos ir padidėja Bendrijos žemės ūkio valdų gamybos sąnaudos. Siekiant šių tikslų ir skatinant labiau į rinką orientuotą ir tvarų žemės ūkį, būtina užbaigti perėjimą nuo paramos gamybai prie paramos gamintojui, įdiegiant nuo gamybos apimčių atsietą kiekvieno ūkio pajamų rėmimo sistemą. Nors dėl atsiejimo nuo gamybos apimčių faktinės ūkininkams sumokėtos sumos nesikeis, dėl to gerokai padidės pajamų rėmimo pagalbos veiksmingumas. Dėl to reikėtų, kad bendroji išmoka ūkiui priklausytų nuo kompleksinio paramos susiejimo su aplinkosaugos, maisto saugos, gyvūnų sveikatos ir gerovės reikalavimais bei geros agrarinė ir aplinkosauginės būklės išlaikymu ūkyje.

(25) Tokia sistema į bendrąją išmoką galėtų sujungti keletą egzistuojančių tiesioginių išmokų, mokamų ūkininkui pagal įvairias schemas, kuri būtų nustatoma remiantis ankstesnėmis teisėmis į išmokas referenciniu laikotarpiu, ir patikslinama siekiant atsižvelgti į visapusišką pagal „Darbotvarkę 2000” numatytų priemonių įgyvendinimą ir šiuo reglamentu pakeistus pagalbos dydžius.

(26) Kadangi administracinio supaprastinimo požiūriu nauda bus didesnė, jei bus įtraukta kuo daugiau sektorių ir pirmajame etape ši schema turėtų apimti visus produktus, kuriems taikomas pasėlių režimas, kaip ir ankštinius augalus, sėklą, jautieną ir avieną. Patikslintos išmokos už ryžius ir kietuosius kviečius bei išmokos pieno sektoriuje taip pat turėtų būti įtrauktos į šią schemą baigus įgyvendinti reformą. Išmokos už krakmolo gamybai skirtas bulves ir sausuosius pašarus taip pat turėtų būti įtrauktos į šią schemą, išlaikant atskiras išmokas perdirbamajai pramonei.

(27) Reikėtų nustatyti konkrečias priemones kanapėms siekiant užtikrinti, kad nelegalių augalų nebūtų galima paslėpti tarp reikalavimus atitinkančių augalų, tokiu būdu darant neigiamą poveikį bendram kanapių rinkos organizavimui. Dėl to reikėtų numatyti, kad išmokos už plotą būtų mokamos tik už plotus, apsėtus tam tikras garantijas dėl psichotropinių medžiagų kiekio suteikiančioms kanapių veislėmis. Atitinkamai reikėtų patikslinti nuorodas

▼B

į konkrečias priemones, numatytas 2000 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1673/2000 dėl bendro pluoštinių linų ir kanapių rinkų organizavimo ([1]).

(28) Siekiant ūkininkams palikti galimybę laisvai pasirinkti, ką auginti savo žemėje, įskaitant produktus, už kuriuos vis dar mokama nuo gamybos apimčių neatsieta parama, tokiu būdu padidinant rinkos orientavimą, bendroji išmoka neturėtų priklausyti nuo konkretaus produkto gamybos. Vis dėlto, siekiant išvengti konkurencijos iškraipymo, kai kurie produktai neturėtų būti auginami reikalavimus atitinkančioje žemėje.

(29) Siekiant nustatyti sumą, kurią ūkininkas turėtų teisę gauti pagal naują schemą, reikėtų remtis sumomis, kurios jam buvo sumokėtos referenciniu laikotarpiu. Siekiant atsižvelgti į specifines situacijas, reikėtų kaupti nacionalinį rezervą. Toks rezervas taip pat galėtų būti naudojamas padedant naujiems ūkininkams dalyvauti schemoje. Bendroji išmoka turėtų būti apskaičiuojama ūkiui.

(30) Visa suma, kurią ūkis turi teisę gauti, turėtų būti padalinta į dalis (teises į išmokas) ir susieta su tam tikru nustatytinu reikalavimus atitinkančių hektarų skaičiumi, kad būtų palengvintas teisių į išmokas perdavimas. Siekiant išvengti spekuliacinių perdavimų, dėl kurių būtų kaupiamos teisės į išmokas neturint atitinkamo žemės ūkio pagrindo, teikiant pagalbą reikėtų numatyti ryšį tarp teisių į išmokas ir tam tikro reikalavimus atitinkančių hektarų skaičiaus bei galimybę apriboti teisių į išmokas perdavimą regione. Reikėtų patvirtinti konkrečias nuostatas dėl pagalbos, kuri nėra tiesiogiai susijusi su plotu, atsižvelgiant į savitą avių ir ožkų auginimo padėtį.

(31) Siekiant užtikrinti, kad bendras paramos ir teisių į išmokas lygis neviršytų esamų biudžetinių suvaržymų Bendrijos, nacionaliniu ir, atitinkamais atvejais, regioniniu lygiu, reikėtų nustatyti nacionalines viršutines ribas, kurios būtų apskaičiuojamos kaip visų kiekvienai valstybei narei pagalbai pagal atitinkamas paramos schemas mokėti skirtų lėšų suma referenciniu laikotarpiu atsižvelgiant į paskutinius patikslinimus. Viršijus viršutinę ribą, turėtų būti vykdomas proporcingas mažinimas.

(32) Siekiant išlaikyti atidėtos žemės privalumus, susijusius su tiekimo kontrole, kartu sustiprinant aplinkosauginę naudą pagal naują paramos sistemą, ariamajai žemei turėtų būti toliau taikomi žemės atidėjimo reikalavimai.

(33) Siekiant sudarytu sąlygas veiksmingiau reaguoti į specifines situacijas, valstybėms narėms reikėtų suteikti galimybę nustatyti tam tikrą balansą tarp individualių teisių į išmokas ir regioninių ar nacionalinių vidurkių bei tarp esamų išmokų ir bendrosios išmokos. Reikėtų numatyti konkrečią leidžiančią nukrypti nuostatą dėl draudimo auginti vaisius ir daržoves, įskaitant valgomąsias bulves, siekiant išvengti, kad vykdant regionavimą nebūtų sugriauta gamyba kartu sumažinant poveikį konkurencijos iškraipymui. Be to, siekiant atsižvelgti į žemės ūkiui būdingas sąlygas, valstybėms narėms reikėtų numatyti galimybę prašyti pereinamojo laikotarpio bendrosios išmokos schemai įgyvendinti, toliau laikantis bendrosios išmokos schemai nustatytų biudžeto viršutinių ribų. Esant dideliems konkurencijos iškraipymams pereinamuoju laikotarpiu ir siekiant užtikrinti, kad bus laikomasi Bendrijos tarptautinių įsipareigojimų, reikėtų, kad Komisija imtųsi reikiamų priemonių tokioms problemoms išspręsti.

(34) Savanoriško įgyvendinimo ar įgyvendinimo pereinamuoju laikotarpiu atveju siekiant apsaugoti teisėtus ūkininkų lūkesčius, reikėtų nustatyti datą, iki kurios valstybės narės turėtų priimti sprendimą taikyti bendrosios išmokos schemą. Be to, siekiant

([1]) OL L 193, 2000 7 29, p. 16. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 651/2002 (OL L 101, 2002 4 17, p. 3).

▼B

užtikrinti esamų režimų tęstinumą, reikėtų nustatyti tam tikrus teisės į pagalbą reikalavimus, Komisijai paliekant įgaliojimus nustatyti įgyvendinimo taisykles.

(35) Siekiant išlaikyti kietųjų kviečių auginimo tradicinėse gamybos zonose reikšmę sustiprinant pagalbą už kietuosius kviečius, atitinkančius tam tikrus būtiniausius kokybės reikalavimus, pereinamuoju laikotarpius reikėtų sumažinti esamą specifinį priedą už kietuosius kviečius tradicinėse zonose ir panaikinti specialią pagalbą nustatytose zonose. Ši pagalba turėtų būti mokam tik už manų kruopų ir makaronų gamybai tinkančių kietųjų kviečių auginimą.

(36) Siekiant sustiprinti baltymingų augalų reikšmę ir numatyti paskatą šių augalų gamybai plėsti, reikėtų numatyti papildomą išmoką šiuos augalus auginantiems ūkininkams. Siekiant užtikrinti teisingą naujos schemos taikymą, reikėtų nustatyti tam tikrus teisės į pagalbą reikalavimus. Reikėtų nurodyti maksimalų garantuojamą plotą ir viršijus maksimalų garantuojamą plotą taikyti proporcingą mažinimą.

(37) Siekiant išlaikyti ryžių auginimo tradicinėse gamybos zonose reikšmę, reikėtų numatyti papildomą išmoką ryžių augintojams. Siekiant užtikrinti teisingą naujos schemos taikymą, reikėtų nustatyti tam tikrus teisės į pagalbą reikalavimus. Turėtų būti nustatomi nacionaliniai baziniai plotai ir viršijus šiuos plotus taikomi mažinimai.

(38) Reikėtų patvirtinti naujas paramos už riešutus priemones, kad būtų išvengta galimo riešutų auginimo išnykimo tradicinėse zonose ir tolesnių neigiamų padarinių aplinkos, kaimo, socialinių ir ekonominių reikalų srityse. Siekiant užtikrinti teisingą naujų priemonių taikymą, reikėtų nustatyti tam tikrus teisės į pagalbą reikalavimus, įskaitant mažiausią medžių tankumą ir barelio dydį. Siekiant patenkinti konkrečius poreikius, valstybėms narėms turėtų būti leista skirti papildomą pagalbą.

(39) Siekiant išvengti biudžeto viršijimo, reikėtų nurodyti maksimalų garantuojamą plotą ir atitinkamose valstybėse narėse, kurios viršija maksimalų garantuojamą plotą, taikyti proporcingą mažinimą. Siekiant užtikrinti subalansuotą taikymą visoje Bendrijoje, šis plotas turėtų būti paskirstytas proporcingai pagal riešutų gamybos zonas valstybėse narėse. Valstybės narės turėtų būti atsakingos už plotų paskirstymą savo teritorijoje. Už plotus, kuriuose bus įgyvendinami modernizavimo planai, neturėtų būti mokama pagalba pagal naują schemą tol, kol šie planai bus baigti.

(40) Siekdamos pasinaudoti modernizavimo planų sėkme pergrupuojant tiekimą, valstybės narės gali numatyti, kad teisė į Bendrijos pagalbą ir nacionalinę pagalbą priklausytų nuo narystės gamintojų organizacijose. Siekiant išvengti iškraipymo, turi būti užtikrintas sklandus perėjimas į naują schemą.

(41) Šiuo metu paramą už energetinius augalus sudaro galimybė auginti pramoninius augalus atidėtoje žemėje. Energetiniai augalai sudaro didžiausią atidėtoje žemėje auginamų ne maistui skirtų produktų dalį. Reikėtų nustatyti konkrečią pagalbą už energetinius augalus siekiant skatinti anglies dioksido keitimą. Reikėtų nurodyti maksimalų garantuojamą plotą ir viršijus maksimalų garantuojamą plotą taikyti proporcingą mažinimą. Pasibaigus nustatytam laikotarpiui šias priemones reikėtų peržiūrėti atsižvelgiant į Bendrijos biokuro iniciatyvos įgyvendinimą.

▼B

(42) Siekiant išlaikyti krakmolo gamybos tradicinėse gamybos zonose reikšmę ir pripažinti bulvių auginimo reikšmę agronominei sėjomainai, reikėtų numatyti papildomą išmoką bulvių krakmolo augintojams. Be to, kadangi išmokų bulvių krakmolo gamintojams sistema bus iš dalies įtraukta į bendrosios išmokos schemą, reikėtų iš dalies pakeisti 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1868/94, nustatantį bulvių krakmolo gamybos kvotų sistemą ([1]).

(43) Įtraukus pasėlius, jautieną ir avieną, bendrosios išmokos schema apima priemokas, mokamas atokiausiuose regionuose ir Egėjo salose, siekiant didesnio supaprastinimo ir siekiant panaikinti teisinę ir administracinę bazę, taikomą ribotam ūkininkų skaičiui tose zonose. Vis dėlto, siekiant išlaikyti tam tikrų rūšių gamybos reikšmę tuose Bendrijos regionuose, reikėtų numatyti, kad valstybės narės galėtų nuspręsti, jog joms nereikia įtraukti šias išmokas į bendrosios išmokos sistemą. Ta pati nuostata turėtų būti taikoma papildomoms išmokoms tam tikruose Švedijos ir Suomijos regionuose bei pagalbai už sėklą. Tokiais atvejais siekiant užtikrinti esamų režimų tęstinumą, reikėtų nustatyti tam tikrus teisės į pagalbą reikalavimus, Komisijai paliekant įgaliojimus nustatyti įgyvendinimo taisykles.

(44) Siekiant palengvinti perėjimą nuo esamo išmokų už pasėlius ir priemokų už gyvulius režimų prie naujos bendrosios išmokos schemos, reikėtų padaryti kai kuriuos esamų tiesioginių išmokų šiuose sektoriuose patikslinimus.

(45) Žemės ūkio veikla Azorų salose ypač priklauso nuo pieno gamybos. Todėl patartina atnaujinti priemones, kurių buvo imtasi pagal 2001 m. birželio 28 d. Reglamento (EB) Nr. 1453/2001, įvedančio specialiąsias priemones tam tikriems Azorų salų ir Maderos žemės ūkio produktams ([2]), 23 straipsnį, ir pratęsti jų taikymą bei šešerių prekybos metų laikotarpiui, prasidedančiam 1999/2000 m., nukrypti nuo tam tikrų bendro pieno ir pieno produktų rinkos organizavimo nuostatų dėl gamybos apribojimo siekiant atsižvelgti į vietos gamybos išsivystymo lygį bei sąlygas. Šios priemonės taikymo laikotarpiu Azorų salose turėtų būti sudarytos sąlygos tęsti šio sektoriaus pertvarkymą netrikdant pieno rinkos ir nedarant pastebimos įtakos sklandžiam Portugalijos ar Bendrijos mokesčių sistemos veikimui.

(46) Dėl bendrosios išmokos ūkiui schemos taikymo, šiuo metu Portugalijoje pasėliais apsėtos žemės pavertimo tinkama ekstensyviajai gyvulininkystei programa, nustatyta Reglamente (EB) Nr. 1017/94 ([3]), *de facto* liks be tikslo. Dėl to, pradėjus taikyti bendrosios išmokos schemą, reikėtų panaikinti Reglamentą (EB) Nr. 1017/94.

(47) Dėl pirmiau minėtų pokyčių ir naujų nuostatų reikėtų panaikinti 1996 m. liepos 30 d. Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 3508/92, (EB) Nr. 1577/96, nustatantį konkrečią priemonę, taikomą tam tikriems ankštiniams augalams ([4]) ir 1999 m. gegužės 17 d. Reglamentą (EB) Nr. 1251/1999 dėl tam tikrų lauko kultūrų augintojų paramos sistemos sukūrimo ([5]). Tai pat reikėtų panaikinti Reglamentą (EB) Nr. 1259/1999, išskyrus kai kurias nuostatas, kurios numato konkrečius laikinus ir savanoriškus režimus.

([1]) OL L 197, 1994 7 30, p. 4. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 962/2002 (OL L 149, 2002 6 7, p. 1).
([2]) OL L 198, 2001 7 21, p. 26.
([3]) OL L 112, 1994 5 3, p. 2. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2582/2001 (OL L 345, 2001 12 29, p. 5).
([4]) OL L 206, 1996 8 16, p. 4. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 811/2000 (OL L 100, 2000 4 20, p. 1).
([5]) OL L 160, 1999 6 26, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1038/2001 (OL L 145, 2001 5 31, p. 16).

▼B

(48) Konkrečios nuostatos dėl tiesioginių išmokų, numatytos 1971 m. spalio 26 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2358/71 dėl bendro sėklos rinkos organizavimo ([1]), 1993 m. liepos 19 d. Reglamente (EEB) Nr. 2019/93, įvedančiame specialiąsias priemones tam tikriems mažesnių Egėjo salų žemės ūkio produktams ([2]), 1999 m. gegužės 17 d. Reglamente (EB) Nr. 1254/1999 dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo ([3]), 2001 m. birželio 28 d. Reglamente (EB) Nr. 1452/2001, įvedančiame specialias priemones tam tikriems Prancūzijos užjūrio departamentų žemės ūkio produktams ([4]), 2001 m. birželio 28 d. Reglamente (EB) Nr. 1454/2001, įvedančiame specialias priemones tam tikriems Kanarų salų žemės ūkio produktams ([5]) ir 2001 m. gruodžio 19 d. Reglamente (EB) Nr. 2529/2001 dėl bendro avienos ir ožkienos rinkos organizavimo ([6]), iš esmės prarado savo esmę ir dėl to turėtų būti išbrauktos.

(49) Šio reglamento įsigaliojimo metu Bendriją sudaro 15 valstybių narių. Atsižvelgiant į tai, kad pagal 2003 m. Stojimo sutartį naujosios valstybės narės įstos 2004 m. gegužės 1 d., šį reglamentą iki įstojimo dienos reikėtų pritaikyti toje Sutartyje numatyta tvarka, kad jis būtų taikomas naujosioms valstybėms narėms.

(50) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinas priemones reikėtų priimti pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ([7]),

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I DALIS

TAIKYMO SRITIS IR SĄVOKŲ APIBRĖŽIMAI

1 straipsnis

Taikymo sritis

Šis reglamentas nustato:

— bendrąsias taisykles, reglamentuojančias tiesiogines išmokas pagal pajamų rėmimo schemas, numatytas bendroje žemės ūkio politikoje, kurias finansuoja Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų (EŽŪOGF) Garantijų skyrius, išskyrus numatytas Reglamente (EB) Nr. 1257/1999,

— ūkininkų pajamų rėmimą (toliau – bendrosios išmokos schema),

▼A1

— a transitional simplified income support for farmers in the new Member States (hereinafter referred to as the ”single area payment scheme”),

▼M3

— paramos schemas ūkininkams, auginantiems kietuosius kviečius, baltymingus augalus, ryžius, riešutus, energetinius augalus, krakmolines bulves, sėklą, lauko kultūras, ankštinius augalus, medvilnę, tabaką, apynius, gaminantiems pieną, avieną, ožkieną bei galvijieną ir prižiūrintiems alyvmedžių giraites.

([1]) OL L 246, 1971 11 5, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 154/2002 (OL L 25, 2002 1 29, p. 18).
([2]) OL L 184, 1993 7 27, p. 1 (OL L 68, 2002 3 12, p. 4). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 442/2002.
([3]) OL L 160, 1999 6 26, p. 21. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 1).
([4]) OL L 198, 2001 7 21, p. 11.
([5]) OL L 198, 2001 7 21, p. 45. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1922/2002 (OL L 293, 2002 10 29, p. 11).
([6]) OL L 341, 2001 12 22, p. 3.
([7]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

▼B

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente vartojami tokie apibrėžiami:

a) „ūkininkas” – tai fizinis ar juridinis asmuo arba fizinių ar juridinių asmenų grupė, nepriklausomai nuo tos grupės ar jos narių juridinio statuso, suteikiamo pagal nacionalinę teisę, kurių valda yra Bendrijos teritorijoje, kaip nurodyta Sutarties 299 straipsnyje, ir kurie užsiima žemės ūkio veikla;

b) „valda” – tai visi ūkininko valdomi gamybos vienetai, esantys tos pačios valstybės narės teritorijoje;

c) „žemės ūkio veikla” – tai žemės ūkio produktų gamyba ir auginimas, įskaitant derliaus nuėmimą, melžimą, gyvūnų veisimą ir ūkinės paskirties gyvūnų laikymą ar žemės išlaikymą geroje agrarinėje ir aplinkosauginėje būklėje, kaip nustatyta 5 straipsnyje;

d) „tiesioginė išmoka” – tai tiesiogiai ūkininkams mokama išmoka pagal pajamų rėmimo schemą, išdėstytą I priede;

e) „išmokos konkrečiais kalendoriniais metais” arba „išmokos referenciniu laikotarpiu” – tai išmokos, kurios skirtos ar turi būti paskirtos už atitinkamus metus, įskaitant visas išmokas už kitus laikotarpius, prasidedančius tais kalendoriniais metais;

f) „žemės ūkio produktai” – tai Sutarties I priede išvardyti produktai, įskaitant medvilnę, tačiau išskyrus žuvininkystės produktus;

▼A1

g) ”new Member States” - means the Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia and Slovakia.

▼B

II DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 SKYRIUS

KOMPLEKSINIS PARAMOS SUSIEJIMAS

3 straipsnis

Pagrindiniai reikalavimai

1. Ūkininkas, gaunantis tiesiogines išmokas, laikosi teisės aktų nustatytų valdymo reikalavimų, išvardytų III priede, pagal tame priede nustatytą grafiką ir išlaiko gerą agrarinę ir aplinkosauginę būklę, nustatytą pagal 5 straipsnį.

2. Kompetentinga nacionalinė institucija pateikia ūkininkui teisės aktų nustatytų valdymo bei geros agrarinės ir aplinkosauginės būklės reikalavimų, kurių reikės laikytis, sąrašą.

4 straipsnis

Teisės aktų nustatyti valdymo reikalavimai

1. III priede nurodyti teisės aktų nustatyti valdymo reikalavimai įdiegiami Bendrijos teisės aktais šiose srityse:

— visuomenės, gyvūnų ir augalų sveikatos,

— aplinkos,

— gyvūnų gerovės.

2. III priede nurodyti aktai taikomi pagal šio reglamento retkarčiais iš dalies pakeičiamą redakciją, o direktyvų atveju, pagal tai, kaip jas įgyvendino valstybės narės.

▼B

5 straipsnis

Gera agrarinė ir aplinkosauginė būklė

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų išlaikoma žemės ūkio paskirties žemės, pirmiausia žemės, kuri nebenaudojama gamybos tikslais, gera agrarinė ir aplinkosauginė būklė. Valstybės narės nacionaliniu ar regioniniu lygiu nustato būtiniausius reikalavimus, keliamus gerai agrarinei ir aplinkosauginei būklei, paremtus IV priede išdėstyta sistema, atsižvelgdamos į konkrečias atitinkamų teritorijų charakteristikas, įskaitant dirvos ir klimato sąlygas, egzistuojančias ūkininkavimo sistemas, žemėnaudą, sėjomainą, ūkininkavimo veiklą ir ūkių struktūrą. Tai nepažeidžia standartų, reglamentuojančių gero ūkininkavimo praktiką, taikomą pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1257/1999, ir agrarinės aplinkosaugos priemonių, kurių taikymas viršija gero ūkininkavimo praktikos orientacinį lygį.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pagalbos už plotą paraiškų už 2003 m. teikimui skirtą dieną žemėje, kurioje buvo daugiametė ganykla, išliktų daugiametė ganykla.►**M2** Naujosios valstybės narės užtikrina, kad žemėje, kurioje yra daugiametė ganykla 2004 m. gegužės 1 d., ir toliau būtų daugiametė ganykla. ◄

Vis dėlto valstybė narė tinkamai pagrįstomis aplinkybėms gali nukrypti nuo pirmosios pastraipos, jei ji imasi veiksmų, kuriais užkertamas kelias jos bendram daugiamečių ganyklų plotui pastebimai sumažinti.

Pirmoji pastraipa netaikoma žemei, kurioje yra daugiametė ganykla, kurią ketinama apželdinti mišku, jei šis apželdinimas mišku dera prie aplinkos, išskyrus Kalėdinių eglučių kultūrinius medynus ir greitai augančias rūšis, kurios auginamos trumpą laiką.

6 straipsnis

Išmokų sumažinimas ar jų neskyrimas

1. Jei dėl konkrečiam ūkininkui tiesiogiai priskiriamo veikimo ar neveikimo nesilaikoma teisės aktais nustatytų valdymo ar geros agrarinės ir aplinkosauginės būklės reikalavimų, bendras tiesioginių išmokų, kurios turi būti skiriamos tais kalendoriniais metais, kuriais nustatomas toks reikalavimų nesilaikymas, dydis pritaikius 10 ir 11 straipsnius sumažinamas arba panaikinamas pagal 7 straipsnyje nustatytas išsamias taisykles.

2. 1 dalyje nurodytas sumažinimas ar neskyrimas galimas tik tuo atveju, jei reikalavimų nesilaikymas yra susijęs su:

a) žemės ūkio veikla, arba

b) valdos žemės ūkio paskirties žeme, įskaitant atidėtos žemės sklypus.

7 straipsnis

Išsamios sumažinimo ar neskyrimo taisyklės

1. Išsamios sumažinimo ir neskyrimo, nurodyto 6 straipsnyje, taisyklės nustatomos 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Tokiais atvejais atsižvelgiama į nustatyto reikalavimų nesilaikymo sunkumą, mąstą, pastovumą ir pasikartojimą bei į šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse išdėstytus kriterijus.

2. Nerūpestingumo atveju, sumažinama ne daugiau kaip 5 %, o pasikartojančio reikalavimų nesilaikymo atveju – 15 %.

3. Tyčinio reikalavimų nesilaikymo atveju iš esmės mažinama ne mažiau kaip 20 % ir net gali būti vieneriems ar daugiau kalendorinių metų visiškai neskiriamos išmokos pagal vieną ar keliąs pagalbos schemas.

4. Bet kuriuo atveju bendras sumažinimo ar neskyrimo dydis per vienerius kalendorinius metus neviršija 6 straipsnio 1 dalyje nurodytos bendros sumos.

▼B

8 straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip iki 2007 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia pranešimą dėl kompleksinio paramos susiejimo sistemos taikymo, prireikus pridėdama atitinkamus pasiūlymus, pirmiausia dėl III priede išdėstytų teisės aktų nustatytų valdymo reikalavimų sąrašo dalinio pakeitimo.

9 straipsnis

Sumos, susidarančios dėl kompleksinio paramos susiejimo

Suma, susidaranti dėl šio skyriaus taikymo, pervedama EŽŪOGF Garantijų skyriui. Valstybės narės gali pasilikti 25 % šių sumų.

2 SKYRIUS

MODULIAVIMAS IR FINANSINĖ DISCIPLINA

10 straipsnis

Moduliavimas

1. Visi tiesioginių išmokų, kurios turi būti skiriamos konkrečios valstybės narės ūkininkui konkrečiais kalendoriniais metais, dydžiai mažinami kasmet iki 2012 m. pagal šiuos procentinius dydžius:

— 2005 m.: 3 %,

— 2006 m.: 4 %,

— 2007 m.: 5 %,

— 2008 m.: 5 %,

— 2009 m.: 5 %,

— 2010 m.: 5 %,

— 2011 m.: 5 %,

— 2012 m.: 5 %.

2. Sumos, susidarančios dėl 1 dalyje numatyto sumažinimo, atskaičius II priede nurodytas bendras sumas, naudojamos kaip papildoma Bendrijos parama priemonėms pagal kaimo plėtros programavimą, finansuojamą EŽŪOGF Garantijų skyriaus pagal Reglamentą (EB) Nr. 1257/1999.

3. Vieną procentinį punktą sudaranti suma skiriama tai valstybei narei, kurioje sukaupiamos šios sumos. Likusios sumos paskirstomos atitinkamoms valstybėms narėms 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka remiantis šiais kriterijais:

— žemės ūkio paskirties žeme,

— užimtumu žemės ūkyje,

— vienam gyventojui tenkančiu bendruoju vidaus produktu (BVP) pagal perkamąją galią.

Vis dėlto, bet kuri valstybė narė gauna ne mažiau kaip 80 % bendros sumos, susidariusios toje valstybėje narėje dėl moduliavimo.

4. Nukrypstant nuo 3 dalies antros pastraipos, jei 2000–2002 m. valstybėje narėje rugių produkcijos dalis vidutiniškai viršijo 5 % jos bendro grūdų produkcijos kiekio ir jei tuo pačiu laikotarpiu jos rugių produkcijos dalis viršijo 50 % visos Bendrijos rugių produkcijos, iki 2013 m. imtinai tai valstybei narei skiriama ne mažiau kaip 90 % sumos, susikaupusios toje valstybėje narėje dėl moduliavimo.

Tokiu atveju, nepažeidžiant 69 straipsnyje numatytos galimybės, rugius auginančiuose regionuose šio straipsnio 2 dalyje nurodytoms priemonėms skiriama ne mažiau kaip 10 % atitinkamai valstybei narei paskirtos sumos.

Šioje dalyje „grūdai” – tai IX priede išvardyti grūdai.

▼B

5. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma tiesioginėms išmokoms, skiriamoms Prancūzijos užjūrio departamentų, Azorų salų, Maderos, Kanarų salų ir Egėjo salų ūkininkams.

11 straipsnis

Finansinė disciplina

▼M3

1. Nuo 2007 biudžetinių metų, siekiant užtikrinti, kad bendrai žemės ūkio politikai finansuoti 1a subpozicijoje (rinkos priemonės ir tiesioginės paramos rūšys) numatytos sumos neviršytų metinių viršutinių ribų, nustatytų 2002 m. lapkričio 18 d. valstybių narių Vyriausybių atstovų susitikimo Taryboje sprendime dėl Europos Vadovų Tarybos susitikimo Briuselyje 2002 m. spalio 24–25 d. išvadų, tiesioginės išmokos patikslinamos, kai 1a subpozicijoje nurodytų priemonių finansavimo prognozės atitinkamais biudžetiniais metais, padidintos 143d ir 143e straipsniuose nurodytomis sumomis, prieš taikant 10 straipsnio 2 dalyje numatytą nuostatą, rodo, kad bus viršyta pirmiau minėta viršutinė metinė riba, atsižvelgiant į 300 milijonų eurų maržą. Tai nepažeidžia 2007–2013 m. finansinių perspektyvų.

▼B

2. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, pateiktu ne vėliau kaip tų kalendorinių metų, kuriais taikomi 1 dalyje nurodyti patikslinimai, kovo 31 d., ne vėliau kaip iki tų kalendorinių metų, kuriais turi būti taikomi šie patikslinimai, birželio 30 d., padaro šiuos patikslinimus.

12 straipsnis

Papildoma pagalbos suma

1. Papildoma pagalbos suma skiriama ūkininkams, gaunantiems tiesiogines išmokas pagal šį reglamentą.

Papildoma pagalbos suma lygi sumai, susidarančiai pagal 10 straipsnį taikant procentinius sumažinimo dydžius pirmiesiems 5 000 eurų arba mažesnei tiesioginių išmokų sumai tais kalendoriniais metais.

2. Bendra papildoma pagalbos suma, kuri gali būti skiriama valstybėje narėje kalendoriniais metais, neviršija II priede nustatytų viršutinių ribų. Atitinkamais atvejais valstybės narės pereina prie papildomos pagalbos sumos linijinio procentinio dydžio patikslinimo, kad būtų laikomasi II priede nustatytų viršutinių ribų.

3. Papildomai pagalbos sumai netaikomas 10 straipsnyje paminėtas sumažinimas.

4. Nuo 2007 biudžetinių metų Komisija, laikydamasi 144 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos, peržiūri II priede išdėstytas viršutines ribas, kad būtų atsižvelgta į struktūrinius valdų pokyčius.

▼M2

5. Naujosioms valstybėms narėms 2 dalyje nurodytas viršutines ribas nustato Komisija 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

12a straipsnis

Taikymas naujosioms valstybėms narėms

1. 10 ir 12 straipsniai naujosioms valstybėms narėms taikomi tik nuo kalendorinių metų, kuriais naujosiose valstybėse narėse taikytinų tiesioginių išmokų lygis yra bent jau lygus tokių išmokų lygiui, nustatytam Bendrijoje tokios sudėties, kokia ji yra 2004 m. balandžio 30 d., pradžios.

2. Taikant visų naujosiose valstybėse narėse mokamų tiesioginių išmokų padidinimų, numatytų 143a straipsnyje, grafiką, 11 straipsnis naujosioms valstybėms narėms taikomas tik nuo kalendorinių metų, kuriais naujosiose valstybėse narėse taikytinų tiesioginių išmokų lygis yra bent jau lygus tokių išmokų lygiui, nustatytam Bendrijoje tokios sudėties, kokia ji yra 2004 m. balandžio 30 d., pradžios.

▼B

3 SKYRIUS

ŪKIŲ KONSULTAVIMO SISTEMA

13 straipsnis

Ūkių konsultavimo sistema

1. Iki 2007 m. sausio 1 d. valstybės narės sukuria ūkininkų konsultavimo žemės ir ūkio valdymo klausimais sistemą (toliau – ūkių konsultavimo sistema), valdomą vienos ar kelių paskirtų institucijų ar privačių įstaigų.

2. Konsultavimo veikla apima bent jau teisės aktų nustatytus valdymo ir geros agrarinės bei aplinkosauginės būklės reikalavimus, nurodytus I skyriuje.

14 straipsnis

Sąlygos

1. Ūkininkai gali savanoriškai dalyvauti ūkių konsultavimo sistemoje.

2. Valstybės narės prioritetą skiria tiems ūkininkams, kurie gauna daugiau kaip 15 000 eurų tiesioginių išmokų per metus.

15 straipsnis

Patvirtintų privačių įstaigų ir paskirtų institucijų įsipareigojimai

Nepažeisdamos nacionalinių teisės aktų dėl visuomenės galimybės susipažinti su dokumentais, valstybės narės užtikrina, kad privačios įstaigos ir paskirtos institucijos, nurodytos 13 straipsnyje, neatskleistų asmeninės informacijos ir duomenų, kuriuos jos gauna vykdydamos konsultacinę veiklą, asmenims, kurie nėra atitinkamą valdą valdantys ūkininkai, išskyrus neatitikimus ar pažeidimus, kuriuos jie nustato vykdydami savo veiklą, kuriai taikomas Bendrijos ar nacionaliniais teisės aktais nustatytas įpareigojimas informuoti valdžios institucijas, ypač baudžiamosios teisės pažeidimų atveju.

16 straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip iki 2010 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia pranešimą apie ūkių konsultavimo sistemos taikymą, prireikus pridėdama atitinkamus pasiūlymus dėl jos taikymo privalomumo.

4 SKYRIUS

INTEGRUOTA ADMINISTRAVIMO IR KONTROLĖS SISTEMA

17 straipsnis

Taikymo sritis

Kiekviena valstybė narė sukuria integruotą administravimo ir kontrolės sistemą (toliau – integruota sistema).

Integruota sistema taikoma paramos schemoms, sukurtoms pagal šio reglamento III ir IV antraštines dalis bei pagal Reglamento (EB) Nr. 1259/1999 2a straipsnį.

Tiek, kiek reikalinga, ji taip pat taikoma 1, 2 ir 3 skyriuose nustatytų taisyklių administravimui ir kontrolei.

18 straipsnis

Integruotos sistemos elementai

1. Integruotą sistemą sudaro šie elementai:

a) kompiuterinė duomenų bazė;

▼B

b) žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistema;

c) teisių į išmokas identifikavimo ir registravimo sistema, nurodyta 21 straipsnyje;

d) paraiškos pagalbai gauti;

e) integruota kontrolės sistema;

f) bendra kiekvieno paraišką pagalbai gauti pateikiančio ūkininko identiškumo registravimo sistema.

▼M1

2. Kai taikomi 67, 68, 69, 70 ir 71 straipsniai, į integruotą sistemą įeina gyvūnų identifikavimo ir registravimo sistema, sukurta remiantis, pirma, 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1760/2000, nustatančiu galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojančiu jautienos bei jos produktų ženklinimą ([1]), ir, antra, 2003 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 21/2004, nustatančiu avių ir ožkų identifikavimo ir registravimo sistemą ([2]).

▼B

19 straipsnis

Kompiuterinė duomenų bazė

1. Kompiuterinėje duomenų bazėje registruojami duomenys apie kiekvieną žemės ūkio valdą, nurodyti paraiškose pagalbai gauti.

▼M3

Ši duomenų bazė visų pirma sudaro sąlygas tiesiogiai ir greitai per valstybės narės kompetentingą instituciją gauti duomenis, susijusius su kalendoriniais ir (arba) prekybos metais nuo 2000 metų, ir apie paramą, suteiktą pagal IV antraštinės dalies 10b skyrių, nuo 1998 m. gegužės 1 d.

▼B

2. Valstybės narės gali sukurti decentralizuotas duomenų bazes su sąlyga, kad šios bazės ir duomenų registravimo bei naudojimosi jais administracinė tvarka bus kuriama nuosekliai ir vienodai visoje valstybės narės teritorijoje ir jos derės tarpusavyje, kad būtų galima atlikti kryžminius patikrinimus.

▼M3

20 straipsnis

Žemės ūkio paskirties sklypų tapatybės nustatymo sistema

1. Žemės ūkio paskirties sklypų tapatybės nustatymo sistema sukuriama remiantis žemėlapiais ar žemės registro dokumentais, ar kita kartografine medžiaga. Taikomi kompiuterizuotos geografinės informacinės sistemos metodai, pirmiausia įskaitant aerofotografijų ar erdvinių fotografijų ortovaizdavimą, laikantis vienodo standarto, garantuojančio tikslumą, kuris būtų bent jau lygiavertis 1:10 000 mastelio kartografijai.

2. Tapatybės nustatymo sistema tam tikrais atvejais apima geografinės informacijos apie alyvuogių auginimą sistemą, susidedančią iš kompiuterizuotos tekstinės duomenų bazės ir kompiuterizuotos referencinės duomenų bazės, kurioje kaupiama grafinė medžiaga apie atitinkamus alyvmedžius ir jų plotus.

▼B

21 straipsnis

Teisių į išmokas identifikavimo ir registravimo sistema

1. Sukuriama teisių į išmokas identifikavimo ir registravimo sistema, kuri sudaro sąlygas atlikti teisių į išmokas patikrą ir vykdyti jų bei paraiškų pagalbai gauti ir žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistemos kryžminius patikrinimus.

([1]) OL L 204, 2000 8 11, p. 1.
([2]) OL L 5, 2004 1 9, p. 8

▼B

2. Ši sistema sudaro sąlygas tiesiogiai ir greitai per valstybės narės kompetentingą instituciją gauti duomenis, susijusius bent jau su paskutiniais trejais iš eilės kalendoriniais metais ir (arba) prekybos metais.

22 straipsnis

Paraiškos pagalbai gauti

1. Ūkininkas kasmet pateikia paraišką dėl tiesioginių išmokų, kurioms taikoma integruota sistema, atitinkamais atvejais nurodydamas:

— visus valdos žemės ūkio paskirties sklypus,

▼M3

— alyvmedžių skaičių ir jų išsidėstymą sklype,

▼B

— teisių į išmokas skaičių ir sumą,

— kitą šiame reglamente ar atitinkamos valstybės narės numatytą informaciją.

▼M3

2. Valstybė narė gali nuspręsti, kad pagalbos paraiškoje turi būti nurodyti tik tie duomenys, kurie skiriasi nuo ankstesnių metų pagalbos paraiškoje pateiktų duomenų. Valstybė narė išplatina iš anksto atspausdintas formas, parengtas atsižvelgiant į ankstesniais metais nustatytus plotus, ir pateikia kartografinę medžiagą, kurioje nurodoma tokių plotų vieta ir tam tikrais atvejais — alyvmedžių išsidėstymas.

▼B

3. Valstybė narė gali nuspręsti, kad vienoje paraiškoje pagalbai gauti būtų nurodomos kelios ar visos paramos schemos, išvardytos I priede, arba kitos paramos schemos.

23 straipsnis

Reikalavimų atitikimo sąlygų tikrinimas

1. Valstybės narės atlieka administracinius paraiškų pagalbai gauti patikrinimus, įskaitant reikalavimus atitinkančių plotų ir atitinkamų teisių į išmokas tikrinimą.

2. Administraciniai patikrinimai papildomi patikrinimų vietoje, kuriais siekiama patikrinti pagalbos skyrimo reikalavimų atitikimą, sistema. Šiuo tikslu valstybės narės sudaro žemės ūkio valdų atrinkimo patikrinimams planą.

Valstybės narės žemės ūkio paskirties sklypų patikrinimams vietoje atlikti gali naudoti nuotolinių stebėjimų technologijas.

3. Kiekviena valstybė narė paskiria instituciją, atsakingą už šiame skyriuje numatytų patikrinimų koordinavimą.

Kai valstybė narė numato kai kuriuos pagal šį skyrių atliekamo darbo aspektus pavesti specializuotoms agentūroms ar firmoms, paskirta institucija vykdo to darbo kontrolę ir yra už jį atsakinga.

24 straipsnis

Sumažinimas ir neskyrimas

1. Nepažeidžiant šio reglamento 6 straipsnyje numatyto sumažinimo ir neskyrimo, nustačius, kad ūkininkas nesilaiko reikalavimų atitikimo sąlygų, susijusių su pagalbos skyrimu, numatytu šiame reglamente arba Reglamento (EB) Nr. 1259/1999 2a straipsnyje, išmokai ar paskirtos arba paskirtinos išmokos daliai, kurios atžvilgiu laikomasi reikalavimų atitikimo sąlygų, taikomas sumažinimas arba jos neskyrimas, nustatytini šio reglamento 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

2. Sumažinimo procentas priklauso nuo rasto nustatytų reikalavimų nesilaikymo sunkumo, masto, pastovumo bei pasikartojamumo ir net gali būti vieneriems ar daugiau kalendoriniams metams visiškai neskiriamos išmokos pagal vieną ar kelias pagalbos schemas.

▼B

25 straipsnis

Kompleksinio paramos susiejimo kontrolė

1. Valstybės narės atlieka patikrinimus vietoje, siekdamos patikrinti, ar ūkininkas laikosi 1 skyriuje nurodytų įsipareigojimų.

2. Valstybės narės gali pasinaudoti egzistuojančiomis administravimo ir kontrolės sistemomis 1 skyriuje nurodytų teisės aktų nustatytų valdymo ir geros agrarinės bei aplinkosauginės būklės reikalavimų vykdymui užtikrinti.

▼M1

Šios sistemos, ypač gyvūnų identifikavimo ir registravimo sistema, sukurta remiantis Direktyva 92/102/EEB, Reglamentu (EB) Nr. 1760/2000 ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 21/2004, nustatančiu avių ir ožkų identifikavimo ir registravimo sistemą ir iš dalies pakeičiančiu Reglamentą (EEB) Nr. 1782/2003, turi būti suderintos su integruota sistema, kaip apibrėžta šio reglamento 26 straipsnyje.

▼B

26 straipsnis

Suderinamumas

Taikydamos V priede išvardytas paramos schemas, valstybės narės užtikrina, kad toms schemoms taikomos administravimo ir kontrolės procedūros bei integruota sistema derėtų tarpusavyje pagal šiuos aspektus:

a) kompiuterinės duomenų bazės;

b) žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistemos;

c) administracinių patikrinimų.

Todėl šios sistemos sudaromos taip, kad nesusiduriant su problemomis ar prieštaravimais būtų galimas bendras jų veikimas arba keitimasis duomenimis.

Valstybės narės gali, taikydamos kitas Bendrijos ar nacionalines paramos schemas, nei išvardytos V priede, į savo administravimo ir kontrolės procedūras įtraukti vieną ar kelis integruotos sistemos komponentus.

27 straipsnis

Informacija ir patikrinimai

1. Komisija reguliariai informuojama apie integruotos sistemos taikymą.

Ji organizuoja apsikeitimą valstybių narių nuomonėmis šiuo klausimu.

2. Laiku informavę atitinkamas kompetentingas institucijas Komisijos paskirti įgaliotieji atstovai gali vykdyti:

— priemonių, kurių imamasi integruotai sistemai sukurti ir įgyvendinti, bet kokius tyrimus ar kontrolę,

— 23 straipsnio 3 dalyje nurodytų specializuotų agentūrų ir firmų patikrinimus.

Suinteresuotos valstybės narės pareigūnai gali dalyvauti atliekant tokius patikrinimus. Pirmiau minėti įgaliojimai vykdyti patikrinimus neturi įtakos nacionalinės teisės aktų, pagal kuriuos tam tikri veiksmai paskiriami specialiai pagal nacionalinės teisės aktus paskirtiems pareigūnams, nuostatų taikymui. Komisijos paskirti įgaliotieji atstovai visų pirma nedalyvauja pagal valstybės narės nacionalinę teisę įtariamų asmenų kratose ar oficialiose apklausose. Vis dėlto, jie gali gauti taip surinktą informaciją.

3. Nepažeisdama valstybių narių įsipareigojimų įgyvendinti ir taikyti integruotą sistemą, Komisija gali prašyti specializuotų organų ar asmenų pagalbos, siekdama palengvinti integruotos sistemos sukūrimą, monitoringą ir naudojimą, visų pirma siekdama valstybių narių kompetentingų institucijų prašymu teikti technines konsultacijas.

▼B

5 SKYRIUS

KITOS BENDROSIOS NUOSTATOS

28 straipsnis

Išmokos

1. Išskyrus tuos atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip, visos išmokos pagal I priede išvardytas paramos schemas sumokamos išmokų gavėjams.

2. Išmokos mokamos kartą per metus nuo gruodžio 1 d. iki kitų kalendorinių metų birželio 30 dienos.

Vis dėlto, papildoma pagalbos suma, numatyta 12 straipsnyje, sumokama ne vėliau kaip iki kitų kalendorinių metų, einančių po atitinkamų kalendorinių metų, rugsėjo 30 dienos.

3. Nukrypdama nuo šio straipsnio 2 dalies, 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija gali:

a) pratęsti 1966 m. rugsėjo 22 d. Tarybos reglamento 136/66/EEB dėl bendro aliejaus ir riebalų rinkos organizavimo ([1]) 5 straipsnio 1 dalyje numatytą išmokų išmokėjimo datą;

b) numatyti avansus;

c) leisti valstybėms narėms, atsižvelgiant į biudžeto padėtį, regionuose, kuriuose dėl išimtinių aplinkybių ūkininkai susiduria su dideliais finansiniais sunkumais, iki gruodžio 1 d. sumokėti avansus, sudarančius:

— iki 50 % išmokų dydžio,

arba

— iki 80 % išmokų dydžio tais atvejais, kai avansai jau yra numatyti.

29 straipsnis

Išmokų ribojimas

Nepažeidžiant atskirų paramos schemų konkrečių nuostatų, išmokų gavėjams, dirbtinai sukūrusiems sąlygas, reikalingas tokioms išmokoms gauti siekiant įgyti paramos schemos tikslams prieštaraujantį pranašumą, išmokos nemokamos.

30 straipsnis

Peržiūra

I priede išvardytos paramos schemos taikomos nepažeidžiant galimybės bet kuriuo metu jas peržiūrėti atsižvelgiant į rinkos plėtrą ir biudžeto padėtį.

31 straipsnis

Įvertinimas

Siekiant nustatyti pagal I priede išvardytas paramos schemas skiriamų išmokų veiksmingumą, atliekamas jų įvertinimas, skirtas jų poveikį palyginti su jų tikslais ir išnagrinėti jų įtaką atitinkamoms rinkoms.

32 straipsnis

Intervencinės priemonės pagal Reglamentą (EB) Nr. 1258/1999

I priede išvardytos paramos schemos laikomos „intervencinėmis priemonėmis”, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1258/1999 1 straipsnio 2 dalies b punkte ir 2 straipsnio 2 dalyje.

([1]) OL L 172, 1966 9 30, p. 3025/66. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1513/2001 (OL L 201, 2001 7 26, p. 4).

▼B

III DALIS

BENDROSIOS IŠMOKOS SCHEMA

1 SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

33 straipsnis

Reikalavimų atitikimas

1. Ūkininkai gali naudotis bendrosios išmokos schema, jei:

a) 38 straipsnyje nurodytu referenciniu laikotarpiu jiems buvo skirta išmoka pagal bent jau vieną VI priede nurodytą paramos schemą, arba

b) jie faktinio ar numanomo paveldėjimo keliu gavo valdą ar jos dalį iš ūkininko, kuris atitinka a punkte nurodytus reikalavimus, arba

c) jie gavo teisę į išmoką iš nacionalinio rezervo arba ji jiems buvo perleista.

2. Jei ūkininkas, kuriam referenciniu laikotarpiu buvo skirta tiesioginė išmoka, tuo laikotarpiu arba ne vėliau nei prieš bendrosios išmokos schemos taikymo metus einančių metų gruodžio 31 d. pakeičia savo juridinį statusą ar pavadinimą, jis gali naudotis bendrosios išmokos schema tomis pačiomis sąlygomis kaip iš pradžių valdą valdęs ūkininkas.

3. Susijungimų, įvykusių referenciniu laikotarpiu ar ne vėliau prieš bendrosios išmokos schemos taikymo metus einančių metų gruodžio 31 d., atveju naują valdą valdantis ūkininkas gali naudotis bendrosios išmokos schema tomis pačiomis sąlygomis kaip pirmines valdas valdę ūkininkai.

Padalijimų, įvykusių referenciniu laikotarpiu ar ne vėliau prieš bendrosios išmokos schemos taikymo metus einančių metų gruodžio 31 d., atveju valdas valdantys ūkininkai gali *pro rata* naudotis bendrosios išmokos schema tomis pačiomis sąlygomis kaip pirminę valdą valdęs ūkininkas.

34 straipsnis

Paraiška

1. Pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais valstybės narės kompetentinga institucija 33 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytiems ūkininkams nusiunčia paraiškos formą, kurioje nurodo:

a) 2 skyriuje nurodytą sumą (toliau – referencinė suma);

b) 43 straipsnyje nurodytą hektarų skaičių;

c) 3 skyriuje apibrėžtų teisių į išmokas skaičių ir vertę.

2. Ūkininkai kreipiasi dėl bendrosios išmokos schemos iki datos, kurią turi nustatyti valstybės narės, tačiau ne vėliau kaip iki gegužės 15 dienos.

Vis dėlto, Komisija 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka tam tikrose zonose, kuriose susidaro išimtinės klimato sąlygos, dėl kurių normalių datų taikyti neįmanoma, gali leisti atidėti gegužės 15 d. terminą.

3. Išskyrus *force majeure* atvejus ir išimtines aplinkybes, kaip apibrėžta 40 straipsnio 4 dalyje, 33 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytiems ūkininkams ir tiems ūkininkams, kurie gauna teises į išmokas iš nacionalinio rezervo, neskiriamos teisės į išmokas, jei jie nesikreipia dėl bendrosios išmokos schemos iki pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų gegužės 15 dienos.

Šias nepaskirtas teises į išmokas atitinkančios sumos grąžinamos į 42 straipsnyje nurodytą nacionalinį rezervą ir jos skiriamos perskirstymui iki valstybių narių nustatytinos dienos, tačiau ne vėliau nei iki pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų rugpjūčio 15 dienos.

▼M3

35 straipsnis

Sudėtinė parama

1. Plotas, atitinkantis paramos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų, kaip apibrėžta 44 straipsnio 2 dalyje, skaičių, dėl kurio paduodama paraiška dėl bendrosios išmokos, gali būti nurodomas paraiškoje dėl bet kurios kitos tiesioginės išmokos bei dėl bet kurios kitos pagalbos, kuriai netaikomas šis reglamentas, jei nenumatyta kitaip.

2. Ūkininkai, dalyvavę tabako kvotų perpirkimo programoje pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2075/92, turi teisę arba į bendrąją išmoką, arba į kvotų perpirkimo kainą. Tačiau jeigu kvotų perpirkimo kaina yra didesnė nei paramos tabakui suma, į kurią buvo atsižvelgta apskaičiuojant referencinę sumą, ūkininkas taip pat dar turi teisę į bendrąją išmoką, į perpirkimo kainos dalį, atitinkančią skirtumą tarp šios kainos ir sumos, apskaičiuotos pagal šio reglamento VII priedo I punktą.

▼B

36 straipsnis

Išmoka

1. Pagal bendrosios išmokos schemą skiriama pagalba mokama pagal 3 skyriuje apibrėžtas teises į išmokas, siejamas su vienodu reikalavimus atitinkančių hektarų, kaip apibrėžta 44 straipsnio 2 dalyje, skaičiumi.

2. Valstybės narės gali nuspręsti sujungti pagal bendrosios išmokos schemą ir pagal kitas paramos schemas mokamas išmokas.

2 SKYRIUS

SUMOS NUSTATYMAS

37 straipsnis

Referencinės sumos apskaičiavimas

1. Referencine suma laikoma trejų metų bendros išmokų, kurios buvo paskirtos ūkininkui pagal VI priede nurodytas paramos schemas, sumos vidurkis, apskaičiuotas ir patikslintas pagal VII priedą kiekvienais 38 straipsnyje nurodyto referencinio laikotarpio kalendoriniais metais.

▼M3

Tačiau alyvuogių aliejui taikoma referencine suma laikomas ketverių metų bendros išmokų, kurios 1999–2000 m., 2000–2001 m., 2001–2002 m. ir 2002–2003 prekybos metais buvo sumokėtos ūkininkui pagal VI priede paminėtą paramos alyvuogių aliejui schemą, sumų vidurkis, apskaičiuotas ir patikslintas pagal VII priedą.

▼B

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, ūkininkui pradedant žemės ūkio veiklą referenciniu laikotarpiu, vidurkis pagrindžiamas išmokomis, kurios buvo jam skirtos kalendoriniais metais arba metais, kuriais jis vykdė žemės ūkio veiklą.

38 straipsnis

Referencinis laikotarpis

Referencinis laikotarpis apima 2000, 2001 ir 2002 kalendorinius metus.

39 straipsnis

Pagal Reglamentą (EB) Nr. 1259/1999 nustatyto moduliavimo ir kompleksinio paramos susiejimo taikymas

Reglamento (EB) Nr. 1259/1999 3 ir 4 straipsnių taikymo atveju referenciniu laikotarpiu, VII priede nurodytos sumos yra sumos, kurios būtų buvę skiriamos prieš pradedant taikyti minėtus straipsnius.

▼B

40 straipsnis

Išimtiniai atvejai

1. Nukrypstant nuo 37 straipsnio, ūkininkas, kurio gamybai referenciniu laikotarpiu buvo padarytas neigiamas poveikis dėl *force majeure* ar išimtinių aplinkybių, susidariusių prieš referencinį laikotarpį arba jo metu, turi teisę prašyti, kad referencinė suma būtų apskaičiuojama remiantis kalendoriniais arba referencinio laikotarpio metais, kuriais nebuvo *force majeure* ar išimtinių aplinkybių.

2. Jei visam referenciniam laikotarpiui buvo padarytas poveikis dėl *force majeure* ar išimtinių aplinkybių, valstybė narė apskaičiuoja referencinę sumą remdamasi 1997–1999 m. laikotarpiu. Šiuo atveju taikomos *mutatis mutandis* 1 dalies nuostatos.

3. Atitinkamas ūkininkas apie *force majeure* ar išimtinių aplinkybių atvejį, pateikdamas kompetentingai institucijai pakankamus įrodymus, praneša raštu per valstybės narės nustatytiną terminą.

4. *Force majeure* ar išimtinėmis aplinkybėmis kompetentinga institucija pripažįsta, pavyzdžiui, šiuos atvejus:

a) ūkininko mirtį;

b) ilgalaikę ūkininko profesinę negalią;

c) didelę stichinę nelaimę, padariusią rimtą poveikį valdos žemės ūkio paskirties žemei;

d) valdos fermų sunaikinimą dėl nelaimingo atsitikimo;

e) visų ūkininko gyvulių ar jų dalies epizootines ligas.

▼M3

5. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalys taikomos *mutatis mutandis* ūkininkams, kurie referenciniu laikotarpiu laikėsi žemės ūkio aplinkosaugos įsipareigojimų pagal Reglamentus (EEB) Nr. 2078/92 ([1]) ir (EB) Nr. 1257/1999, apynių augintojams, kurie tuo pačiu laikotarpiu laikėsi išrovimo įsipareigojimų pagal Reglamentą (EB) Nr. 1098/98 ([2]), taip pat tabako augintojams, kurie dalyvavo kvotų perpirkimo programoje pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2075/92.

Tuo atveju, kai pirmoje pastraipoje minimi įsipareigojimai buvo vykdomi tiek referenciniu laikotarpiu, tiek šio straipsnio 2 dalyje minimu laikotarpiu, valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir užtikrindamos vienodas sąlygas ūkininkams bei vengdamos rinkos ir konkurencijos iškraipymo, nustato referencinę sumą pagal išsamias taisykles, kurias turės nustatyti Komisija 144 straipsnio 2 dalyje minima tvarka.

▼B

41 straipsnis

Viršutinė riba

1. Kiekvienos valstybės narės referencinių sumų suma neviršija nacionalinės viršutinės ribos, nurodytos VIII priede.

2. Atitinkamais atvejais valstybė narė pereina prie referencinės sumos linijinio procentinio dydžio sumažinimo, kad būtų laikomasi nustatytos viršutinės ribos.

42 straipsnis

Nacionalinis rezervas

1. Valstybė narė, padariusi visus įmanomus sumažinimus pagal 41 straipsnio 2 dalį, pereina prie referencinės sumos linijinio procentinio dydžio sumažinimo, kad būtų sudarytas nacionalinis rezervas. Sumažinama ne daugiau kaip 3 %.

([1]) OL L 215, 1992 7 30, p. 85.
([2]) OL L 157, 1998 5 30, p. 7.

▼B

2. Į nacionalinį rezervą vėliau įtraukiamas VIII priede nurodytos viršutinės ribos ir referencinių sumų, kurios turi būti skiriamos ūkininkams pagal bendrosios išmokos schemą, skirtumas prieš įvykdant 1 dalies antrajame sakinyje nurodytą sumažinimą.

3. Valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir užtikrindamos vienodas sąlygas ūkininkams bei vengdamos rinkos ir konkurencijos iškraipymo, gali naudoti nacionalinį rezervą referencinėms sumoms prioritetine tvarka skirti ūkininkams, kurie žemės ūkio veiklą pradėjo po 2002 m. gruodžio 31 d. arba 2002 m., tačiau tais metais negavo jokios tiesioginės išmokos.

4. Valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir užtikrindamos vienodas sąlygas ūkininkams bei vengdamos rinkos ir konkurencijos iškraipymo, naudoja nacionalinį rezervą referencinėms sumoms, skirtoms ūkininkams, atsidūrusiems specialioje padėtyje, kurią turi apibrėžti Komisija 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, nustatyti.

5. Valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir užtikrindamos vienodas sąlygas ūkininkams bei vengdamos rinkos ir konkurencijos iškraipymo, gali naudoti nacionalinį rezervą referencinėms sumoms, skirtoms ūkininkams tose teritorijose, kuriose vykdomos restruktūrizavimo ir (arba) plėtros programos, susijusios su viena ar kita viešojo *įsikišimo* forma, nustatyti, kad būtų išvengta žemės apleidimo ir (arba) ūkininkams šiose teritorijose būtų kompensuota už konkrečius nuostolius.

6. Taikydamos 3–5 dalis, valstybės narės gali padidinti vieneto vertę, neviršydamos nacionalinio teisių į išmokas vertės vidurkio, ir (arba) ūkininkams paskirtų teisių į išmokas skaičių.

7. Valstybės narės pereina prie linijinio teisių į išmokas sumažinimo, jei 3 ir 4 dalyse nurodytiems atvejams jų nacionalinio rezervo nepakanka.

8. Išskyrus perdavimo faktinio ar numanomo paveldėjimo keliu ir nukrypstant nuo 46 straipsnio, teisės į išmokas, nustatytos naudojant nacionalinį rezervą, neperduodamos penkerių metų laikotarpiu nuo jų paskyrimo.

Nukrypstant nuo 45 straipsnio 1 dalies, teisė į išmokas, kuria nebuvo pasinaudota kiekvienais penkerių metų laikotarpio metais, nedelsiant grąžinama į nacionalinį rezervą.

9. Nukrypstant nuo 33 ir 43 straipsnių, parduodant arba šešiems ar daugiau metų išnuomojant valdą ar jos dalį arba teises į priemoką referenciniu laikotarpiu arba ne vėliau kaip ►**M3** 2004 m. gegužės 15 d. ◄, pardavėjui ar nuomotojui paskirtinų teisių į išmokas dalis gali būti grąžinama į nacionalinį rezervą laikantis sąlygų, kurias turės nustatyti Komisija 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3 SKYRIUS

TEISĖS Į IŠMOKAS

1 skirsnis

Plotais paremtos teisės į išmokas

43 straipsnis

Teisių į išmokas nustatymas

1. Nepažeisdamas 48 straipsnio, ūkininkas gauna teisę į išmoką už hektarą, kuri apskaičiuojama padalijant referencinę sumą iš visų hektarų, už kuriuos referenciniu laikotarpiu buvo suteikta teisė gauti VI priede išvardytas tiesiogines išmokas, skaičiaus trejų metų vidurkio.

Visas teisių į išmokas skaičius yra lygus pirmiau paminėtam hektarų skaičiaus vidurkiui.

▼B

Vis dėlto, 37 straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju visas teisių į išmokas skaičius yra lygus to paties laikotarpio, kuris naudojamas nustatant referencines sumas, hektarų skaičiaus vidurkiui ir šioms teisėms į išmokas taikoma 42 straipsnio 8 dalis.

2. 1 dalyje nurodytam hektarų skaičiui taip pat priskiriama:

▼M3

a) VII priede išvardytų pagalbos už bulvių krakmolą, sausuosius pašarus, sėklą, alyvų giraites ir tabaką atveju hektarų, už kuriuose užaugintą produkciją referenciniu laikotarpiu skiriama pagal VII priedo B, D, F, H ir I punktus apskaičiuota pagalba, skaičius

▼B

b) visas pašarų plotas referenciniu laikotarpiu.

3. Šio straipsnio 2 dalies b punkte „pašarų plotas" – tai valdos plotas, kuris kalendoriniais metais pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 2419/2001 ([1]) 5 straipsnį buvo naudojamas gyvuliams auginti, įskaitant bendro naudojimo ir mišrios žemdirbystės plotus. Į pašarų plotą neįeina:

— pastatai, miškai, tvenkiniai, keliai,

— plotai, naudojami kitoms kultūroms, atitinkančioms Bendrijos pagalbos skyrimo reikalavimus, arba daugiametėms kultūroms ar sodininkystės kultūroms,

— plotai, atitinkantys reikalavimus paramai gauti pagal tam tikrų pasėlių augintojų paramos sistemą, kurie naudojami pagal pagalbos už sausuosius pašarus schemą arba nacionalinę ar Bendrijos atidėtos žemės schemą.

4. Teisės į išmokas už hektarą nėra keičiamos, jei nenumatyta kitaip.

44 straipsnis

Naudojimasis teisėmis į išmokas

1. Teisė į išmoką, susieta su reikalavimus atitinkančiu hektaru, suteikia teisę gauti ja nustatyto dydžio išmoką.

2. „Reikalavimus atitinkantis hektaras" – tai valdos žemės ūkio paskirties žemė, kurioje yra ariamoji žemė ir daugiametė ganykla, išskyrus daugiametėmis kultūromis apsėtus plotus, miškus ar ne žemės ūkio veiklai naudojamus plotus.

▼M3

„Pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantis hektaras" — tai taip pat ir apyniais apsėti ar palikti laikinai pūdymuoti plotai, pagal VII priedo H punkto antrą pastraipą apskaičiuoti plotai, alyvmedžiais apsodinti iki 1998 m. gegužės 1 d., išskyrus Kiprą ir Maltą, kuriuose ši data yra iki 2001 m. gruodžio 31 d., plotai, kuriuose seni alyvmedžiai buvo pakeisti naujais alyvmedžiais, arba pagal patvirtintas sodinimo programas alyvmedžiais apsodinti ir geografinės informacijos sistemoje įregistruoti plotai.

▼B

3. Ūkininkas deklaruoja sklypus, nurodydamas reikalavimus atitinkančius hektarus, susietus su teise į išmoką. Išskyrus *force majeure* ar išimtines aplinkybes, šiais sklypais ūkininkas turi būti naudojęsis ne trumpesnį kaip 10 mėnesių laikotarpį, prasidedantį nuo valstybės narės nustatytinos dienos, bet ne anksčiau nei kalendorinių metų, buvusių prieš paraiškos dėl dalyvavimo bendrosios išmokos schemoje pateikimo metus, rugsėjo 1 dienos.

4. Tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis valstybė narė gali leisti ūkininkams keisti savo deklaraciją, jei išlaikomas hektarų, atitinkančių jo teises į išmokas, skaičius ir laikomasi bendrosios išmokos skyrimo už atitinkamą plotą reikalavimų.

([1]) 2001 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2419/2001, nustatantis išsamias integruotos administravimo ir kontrolės sistemos taikymo tam tikroms Tarybos reglamente (EEB) Nr. 3508/92 nustatytoms Bendrijos pagalbos schemoms taisykles (OL L 327, 2001 12 12, p. 11). Reglamentas su pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2550/2001 (OL L 341, 2001 12 22, p. 105).

▼B

45 straipsnis

Nepanaudotos teisės į išmokas

1. Per 3 metų laikotarpį nepanaudotos teisės į išmokas paskiriamos į nacionalinį rezervą.

2. Vis dėlto, *force majeure* ar išimtinių aplinkybių, kaip apibrėžta 40 straipsnio 4 dalyje, atveju nepanaudotos teisės į išmokas į nacionalinį rezervą negrąžinamos.

46 straipsnis

Teisių į išmokas perdavimas

1. Teisės į išmokas gali būti perleistos tik kitam toje pačioje valstybėje narėje įsiteigusiam ūkininkui, išskyrus perdavimą faktinio ar numatyto paveldėjimo keliu.

Vis dėlto, net faktinio ar numatyto paveldėjimo atveju teisėmis į išmokas gali būti naudojamasi tik toje valstybėje narėje, kurioje buvo nustatytos teisės į išmokas.

Valstybė narė gali nuspręsti, kad teisės į išmokas gali būti perduodamos ar jomis naudojamasi tik tame pačiame regione.

2. Teisės į išmokas gali būti perduodamos jas parduodant arba kitu galutinio perdavimo keliu su žeme ar be jos. Priešingai, nuoma ar panašių rūšių sandoriai leidžiami tik tada, jei perduodant teises į išmokas perduodamas ir atitinkamas reikalavimus atitinkančių hektarų skaičius.

Išskyrus *force majeure* ar išimtines aplinkybes, nurodytas 40 straipsnio 4 dalyje, ūkininkas gali perleisti savo teises į išmokas be žemės tik tada, jei, išnaudoja, kaip apibrėžta 44 straipsnyje, ne mažiau kaip 80 % savo teisių į išmokas bent per vienerius kalendorinius metus arba jei savanoriškai į nacionalinį rezervą atiduoda visas pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais nepanaudotas teises į išmokas.

3. Parduodant teises į išmokas su žeme arba be jos, valstybės narės, laikydamosi Bendrijos teisės bendrųjų principų, gali nuspręsti, kad dalis parduotų teisių į išmokas būtų grąžinama į nacionalinį rezervą arba jų vieneto vertė būtų sumažinama ja padidinant nacionalinį rezervą pagal kriterijus, kuriuos turi nustatyti Komisija 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

2 skirsnis

Teisės į išmokas, kurioms keliami specialūs reikalavimai

47 straipsnis

Išmokos, suteikiančios teises į išmokas, kurioms keliami specialūs reikalavimai

1. Nukrypstant nuo 43 ir 44 straipsnių, į referencinę sumą įtraukiamos sumos, susidarančios dėl referenciniu laikotarpiu paskirtų išmokų, 48 straipsnyje ir VII priedo C punkte numatytomis sąlygomis:

a) sezoniškumo mažinimo priemoka, numatyta Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 5 straipsnyje;

b) skerdimo išmoka, numatyta Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 11 straipsnyje;

c) specialioji išmoka už galvijus ir išmoka už karvę žindenę, jei ūkininkui netaikomi gyvulių tankumo ūkyje reikalavimai pagal Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 12 straipsnio 1 dalį, jei ūkininkas nesikreipė dėl ekstensyvinimo išmokos, numatytos to reglamento 13 straipsnyje;

d) papildomos išmokos, numatytos Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 14 straipsnyje, jei jos mokamos papildant pagalbą, numatytą šios dalies a, b ir c punktuose;

e) pagalba, numatyta pagal pagalbos už avis ir ožkas schemą:

▼B

— 2000 ir 2001 kalendoriniais metais, Reglamento (EB) Nr. 2467/98 5 straipsnyje ir Reglamento (EEB) Nr. 1323/90 ([1]) 1 straipsnyje,

— 2002 kalendoriniais metais Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 4, 5 straipsniuose, 11 straipsnio 1 dalyje ir 11 straipsnio 2 dalies pirmojoje, antrojoje ir ketvirtojoje įtraukose.

2. Pradedant nuo 2007 m. ir nukrypstant nuo 33, 43 ir 44 straipsnių, sumos, susidarančios dėl 95 bei 96 straipsniuose numatytų priemokos už pieną ir papildomų išmokų, kurios turi būti paskirtos 2007 m., įtraukiamos į bendrosios išmokos schemą 48–50 straipsniuose numatytomis sąlygomis.

48 straipsnis

Teisių į išmokas, kurioms keliami specialūs reikalavimai, nustatymas

Jei ūkininkas, kuriam buvo paskirtos 47 straipsnyje nurodytos išmokos, referenciniu laikotarpiu neturėjo 43 straipsnyje nurodytų hektarų arba teisės į išmokas už hektarą suma yra didesnė kaip 5 000 eurų, ūkininkas turi teisę atitinkamai gauti teisę į išmokas:

a) lygią referencinei sumai, atitinkančiai tiesiogines išmokas, kurios jam buvo paskirtos vidutiniškai per trejų metų laikotarpį;

b) už kiekvieną 5 000 eurų ar referencinės sumos dalį, atitinkančią tiesiogines išmokas, kurios jam buvo skirtos vidutiniškai per trejų metų laikotarpį.

49 straipsnis

Sąlygos

1. Išskyrus tuos atvejus, kai šiame skirsnyje numatyta kitaip, teisėms į išmokas, kurioms keliami specialūs reikalavimai, taikomos kitos šios antraštinės dalies nuostatos.

2. Nukrypdama nuo 36 straipsnio 1 dalies ir 44 straipsnio 1 dalies, ūkininkui, kuris turi tokias teises į išmokas, tačiau referenciniu laikotarpiu neturėjo su jomis susietų hektarų, valstybė narė leidžia nukrypti nuo įsipareigojimo pateikti reikalavimus atitinkančių hektarų skaičių, lygų teisių į išmokas skaičiui, jei jis išlaiko ne mažiau kaip 50 % žemės ūkio veiklos, vykdytos referenciniu laikotarpiu, išreikštos gyvulių vienetais (GV).

Perduodant teises į išmokas, teisių perėmėjas gali pasinaudoti šia leidžiančia nukrypti nuostata tik tada, jei perduodamos visos teisės į išmokas, kurioms taikoma ši leidžianti nukrypti nuostata.

3. Pagal 48 straipsnį nustatytos teisės į išmokas nėra keičiamos.

50 straipsnis

Priemoka už pieną ir papildomos išmokos

1. Nepažeidžiant 48 straipsnio ir nukrypstant nuo 37 ir 43 straipsnių, ūkininkas gauna papildomą sumą už kiekvieną teisę į išmoką, susidarančią padalijus sumas, kurios turi būti skiriamos pagal 95 ir 96 straipsnius, iš 2007 m. jo turimų teisių į išmokas skaičiaus, išskyrus teises į išmokas už atidėtą žemę.

Kiekvienos 2007 m. jo turimos teisės į išmoką vieneto vertė padidinama šia papildoma suma.

2. Tais atvejais, kai jis neturi jokių teisių į išmokas, *mutatis mutandis* taikomi 48 ir 49 straipsniai. Tokiu atveju 48 straipsnyje terminas „hektarai" reiškia 2007 m. ūkininko turimus reikalavimus atitinkančius hektarus.

([1]) OL L 132, 1990 5 23, p. 17. Reglamentas, panaikintas Reglamentu (EB) Nr. 2529/2001 (OL L 341, 2001 12 22, p. 3).

▼B

4 SKYRIUS

ŽEMĖS NAUDOJIMAS PAGAL BENDROSIOS IŠMOKOS SCHEMĄ

1 skirsnis

Žemės naudojimas

▼M3

51 straipsnis

Žemės naudojimas žemės ūkiui

Ūkininkai gali naudoti pagal 44 straipsnio 3 dalį deklaruotus sklypus bet kuriai žemės ūkio veiklai, išskyrus:

a) daugiametėms kultūroms, išskyrus alyvmedžius, pasodintus iki 1998 m. gegužės 1 d., išskyrus Kiprą ir Maltą, kuriuose ši data yra iki 2001 m. gruodžio 31 d., naujus alyvmedžius, pasodintus vietoje senų alyvmedžių, pagal patvirtintas sodinimo programas pasodintus ir geografinės informacijos sistemoje įregistruotus alyvmedžius arba apynius;

b) Reglamento (EB) Nr. 2200/96 ([1]) 1 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento (EB) Nr. 2201/96 ([2])1 straipsnio 2 dalyje minimiems produktams gaminti.

Tačiau valstybės narės gali nutarti leisti kiekvienais metais nuo rugpjūčio 15 d. auginti antrines kultūras pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančiuose hektaruose, tačiau ne ilgiau kaip tris mėnesius; tačiau 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka ši data valstybės narės prašymu keičiama tų regionų atžvilgiu, kuriuose grūdinių kultūrų derlius dėl klimato sąlygų paprastai nuimamas anksčiau;

c) bulvėms, kurios nėra skirtos bulvių krakmolui gaminti, už kurias pagalba skiriama pagal 93 straipsnį, auginti.

▼B

52 straipsnis

Kanapių auginimas

1. Auginant kanapes, klasifikuojamas pagal KN kodą 5302 10 00, naudojamose veislėse tetrahidrokanabinolio kiekis neviršija 0,2 % ir jos auginamos sudarius sutartį ar prisiėmus įsipareigojimą, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1673/2000 2 straipsnio 1 dalyje. Valstybės narės sukuria sistemą, skirtą tikrinti tetrahidrokanabinolio kiekį augaluose, auginamuose ne mažiau kaip 30 % pluoštinėms kanapėms skirtų plotų, dėl kurių yra sudarytos sutartys ar prisiimtas įsipareigojimas. Vis dėlto, jei valstybė narė įdiegia išankstinio tokio auginimo patvirtinimo sistemą, tikrinama ne mažiau kaip 20 % ploto.

2. 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka išmokos skiriamos atsižvelgiant į tam tikrų veislių sertifikuotos sėklos naudojimą ir į pluoštinėmis kanapėmis apsėtų plotų deklaravimą.

2 skirsnis

Teisės į išmokas už atidėtą žemę

53 straipsnis

Teisių į išmokas už atidėtą žemę nustatymas

1. Nukrypstant nuo šio reglamento 37 ir 43 straipsnių, kai referenciniu laikotarpiu ūkininkas turėjo vykdyti įsipareigojimą atidėti dalį savo valdos žemės pagal Reglamento (EB) Nr. 1251/1999 6 straipsnio 1 dalį, nustatant šio reglamento 43 straipsnyje nurodytas teises į išmokas, trejų

([1]) OL L 297, 1996 11 21, p. 1.
([2]) OL L 297, 1996 11 21, p. 29.

▼B

metų vidurkis, atitinkantis išmoką už privalomai atidėtą žemę, apskaičiuotą ir patikslintą pagal VII priedą, ir trejų metų privalomai atidėtų hektarų skaičiaus vidurkis neįtraukiamas.

2. 1 dalyje nurodytu atveju ūkininkas gauna teisę į išmoką už hektarą (toliau – teisė į išmoką už atidėtą žemę), kuri apskaičiuojama trejų metų išmokų sumos vidurkį už atidėtą žemę padalijus iš trejų metų atidėtų hektarų skaičiaus vidurkio, kaip nurodyta 1 dalyje.

Visas teisių į išmokas už atidėtą žemę skaičius yra lygus privalomai atidėtų hektarų skaičiaus vidurkiui.

54 straipsnis

Naudojimasis teisėmis į išmokas už atidėtą žemę

1. Teisė į išmoką už atidėtą žemę, susieta su išmokos už atidėtą žemę skyrimo reikalavimus atitinkančiu hektaru, suteikia teisę gauti ja nustatyto dydžio išmoką.

2. Nukrypstant nuo 44 straipsnio 2 dalies, „išmokos už atidėtą žemę skyrimo reikalavimus atitinkantis hektaras" – tai valdos žemės ūkio paskirties žemė, kurioje yra ariamoji žemė, išskyrus pagalbos už plotą paraiškų už 2003 m. teikimui skirtą dieną daugiametėmis kultūromis apsėtus plotus, miškus, ne žemės ūkio veiklai naudojamus plotus ar daugiametes ganyklas.►**M2** Naujosioms valstybėms narėms nuoroda į datą, nustatytą pagalbos už plotą paraiškoms 2003 m., laikoma nuoroda į 2003 m. birželio 30 d. ◄

Vis dėlto, pagal paraišką, pateiktą po 1995 m. birželio 28 d., atidėtais gali būti laikomi šie plotai:

— pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 22–24 straipsnius atidėti plotai, kurie nebuvo naudojami nei žemės ūkiui, nei kitiems pelningiems tikslams, išskyrus tuos tikslus, kuriems atidedama kita žemė pagal šį reglamentą, arba

— pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 31 straipsnį mišku apželdinti plotai.

3. Ūkininkai išmokos už atidėtą žemę skyrimo reikalavimus atitinkančiuose hektaruose gamybos nevykdo.

4. Atidėtos žemės plotai yra ne mažesni kaip 0,1 ha dydžio ir 10 metrų pločio. Dėl tinkamai pagrįstų aplinkosauginių priežasčių valstybės narės gali pripažinti ne mažesnius kaip 5 metrų pločio ir 0,05 ha dydžio plotus.

5. 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustatytinomis sąlygomis valstybės narės gali nukrypti nuo šio straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos, jei jos imasi veiksmų, skirtų užkirsti kelią pastebimam bendro žemės ūkio paskirties žemės, atitinkančios teisių į išmokas už atidėtą žemę reikalavimus, ploto padidėjimui.

6. Nukrypstant nuo 36 straipsnio 1 dalies ir 44 straipsnio 1 dalies, teisių į išmokas už atidėtą žemę prašoma anksčiau nei visų kitų teisių į išmokas.

7. Įpareigojimas atidėti žemę toliau taikomas teisėms į išmoką už atidėtą žemę, kurios yra perduodamos.

55 straipsnis

Žemės atidėjimo netaikymas

Ūkininkui netaikomas 54 straipsnyje nurodytas įpareigojimas, jei:

a) visos jo valdos produkcijos visuma valdoma laikantis 1991 m. birželio 24 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2092/91 dėl ekologinės žemės ūkio produktų gamybos ir nuorodų apie tokią gamybą ant žemės ūkio ir maisto produktų ([1]) nustatytų įpareigojimų;

([1]) OL L 198, 1991 7 22, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 806/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 1).

▼B

b) atidėta žemė naudojama medžiagų, skirtų produktų, kurie nėra visų pirma skirti žmonėms vartoti ar gyvūnams šerti, gamybai Bendrijoje, tiekimui, jei taikomos veiksmingos kontrolės sistemos.

56 straipsnis

Atidėtos žemės naudojimas

1. Atidėta žemė išlaikoma geroje agrarinėje ir aplinkosauginėje būklėje, kaip nustatyta 5 straipsnyje.

Nepažeidžiant 55 straipsnio, ji nenaudojama žemės ūkiui ir joje neauginami jokie komerciniams tikslams skirti augalai.

2. Joje gali būti vykdoma sėjomaina.

3. Jei dėl aliejinių augalų sėklų auginimo atidėtoje žemėje pagal 55 straipsnio b punktą gali susidaryti šalutinių produktų, skirtų pašarams ar maistui, kiekis, kuris, atsižvelgiant į kiekius, numatytus su ūkininkais sudarytose sutartyse, per metus viršys 1 milijoną tonų, perskaičiuotų į sojos pupelių miltų ekvivalentus, siekiant apriboti šį kiekį iki 1 milijono tonų sumažinamas sutartyje numatytas kiekis, kuris gali būti naudojamas pašarams arba maistui.

4. Valstybėms narėms leidžiama mokėti nacionalinę pagalbą, skirtą finansuoti iki 50 % išlaidų, susijusių su daugiamečių augalų, skirtų biomasės gamybai atidėtoje žemėje, įveisimu.

57 straipsnis

Kitų nuostatų taikymas

Išskyrus tuos atvejus, kai šiame skirsnyje numatyta kitaip, teisėms į išmoką už atidėtą žemę taikomos kitos šios antraštinės dalies nuostatos.

5 SKYRIUS

REGIONINIS IR SAVANORIŠKAS ĮGYVENDINIMAS

1 skirsnis

Regioninis įgyvendinimas

58 straipsnis

41 straipsnyje nurodytos viršutinės ribos regioninis paskirstymas

1. Ne vėliau kaip iki 2004 m. rugpjūčio 1 d. valstybė narė gali nuspręsti taikyti 1–4 skyriuose numatytą bendrosios išmokos schemą regioniniu lygiu šiame skirsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. Valstybės narės apibrėžia regionus remdamosi objektyviais kriterijais.

Valstybės narės, kuriose yra mažiau nei trys milijonai reikalavimus atitinkančių hektarų, gali būti laikomos vienu bendru regionu.

3. Valstybė narė, remdamasi objektyviais kriterijais, išskirsto 41 straipsnyje nurodytą viršutinę ribą regionams.

59 straipsnis

Bendrosios išmokos schemos regionavimas

1. Tinkamai pagrįstais atvejais ir remdamasis objektyviais kriterijais, valstybė narė gali padalinti bendrą pagal 58 straipsnį nustatytos regioninės viršutinės ribos sumą arba jos dalį visiems ūkininkams, kurių valdos yra atitinkamame regione, įskaitant ūkininkus, kurie neatitinka 33 straipsnyje nurodytų reikalavimų atitikimo kriterijų.

▼B

2. Dalijant bendrą regioninės viršutinės ribos sumą, ūkininkai gauna teises į išmokas, kurių vieneto vertė apskaičiuojama pagal 58 straipsnį nustatytą regioninę viršutinę ribą padalijant iš regioniniu lygiu nustatyto reikalavimus atitinkančių hektarų, kaip apibrėžta 44 straipsnio 2 dalyje, skaičiaus.

3. Dalijant dalį bendros regioninės viršutinės ribos sumos, ūkininkai gauna teises į išmokas, kurių vieneto vertė apskaičiuojama atitinkamą pagal 58 straipsnį nustatytos regioninės viršutinės ribos dalį padalijant iš regioniniu lygiu nustatyto reikalavimus atitinkančių hektarų, kaip apibrėžta 44 straipsnio 2 dalyje, skaičiaus.

Jei ūkininkas taip pat turi teisę gauti teises į išmokas, apskaičiuotas pagal likusią regioninės viršutinės ribos dalį, kiekvienos jo teisės į išmokas regioninė vieneto vertė, išskyrus teises į išmoką už atidėtą žemę, padidinama suma, atitinkančia referencinę sumą, padalintą iš jo turimų teisių į išmokas, nustatytų pagal šio straipsnio 4 dalį, skaičiaus.

48 ir 49 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.

4. Vieno ūkininko turimų teisių į išmokas skaičius lygus hektarų, kuriuos jis deklaruoja pagal 44 straipsnio 2 dalį pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais, skaičiui, išskyrus *force majeure* ar išimtinių aplinkybių atveju, kaip apibrėžta 40 straipsnio 4 dalyje.

60 straipsnis

Žemės naudojimas

▼M3

1. Jei valstybė narė pasinaudoja 59 straipsnyje numatyta galimybe, ūkininkai, nukrypdami nuo 51 straipsnio ir pagal šio straipsnio nuostatas, taip pat gali naudoti pagal 44 straipsnio 3 dalį deklaruotus sklypus Reglamento (EB) Nr. 2200/96 1 straipsnio 2 dalyje arba Reglamento (EB) Nr. 2201/96 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų produktų gamybai ir bulvių, išskyrus bulvių krakmolui gaminti skirtas bulves, už kurias pagal šio reglamento 93 straipsnį skiriama pagalba, auginimui, išskyrus daugiametes kultūras, išskyrus apynius ar alyvmedžius, pasodintus iki 1998 m. gegužės 1 d., vietoj senų alyvmedžių pasodintus naujus alyvmedžius arba pagal patvirtintas sodinimo programas pasodintus ir geografinės informacijos sistemoje įregistruotus alyvmedžius.

▼B

2. Valstybė narė nustato hektarų, kurie gali būti naudojami pagal šio straipsnio 1 dalį, skaičių, ir remdamasi objektyviais kriterijais padalija hektarų, kurie buvo naudojami 1 dalyje nurodytiems produktams gaminti nacionaliniu lygiu trejų metų laikotarpiu 2000–2002 m., skaičiaus vidurkį pagal 58 straipsnio 2 dalį apibrėžtiems regionams. Hektarų skaičiaus vidurkį nacionaliniu lygiu ir hektarų skaičių regioniniu lygiu nustato Komisija 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, remdamasi valstybės narės pateiktais duomenimis.

3. Neviršijant pagal 2 dalį atitinkamam regionui nustatytos ribos, ūkininkui leidžiama pasinaudoti 1 dalyje numatyta galimybe:

a) neviršijant hektarų, kuriuos 2003 m. jis naudoja 1 dalyje nurodytiems produktams gaminti, skaičiaus;

b) tuo atveju, kai 40 straipsnis ir 42 straipsnio 4 dalis taikomos *mutatis mutandis* – neviršijant hektarų skaičiaus, nustatytino remiantis objektyviais kriterijais ir užtikrinant vienodas sąlygas ūkininkams bei vengiant rinkos ir konkurencijos iškraipymo.

4. Neviršijant hektarų, kurie lieka pritaikius 3 dalį, skaičiaus, ūkininkams leidžiama gaminti 1 dalyje nurodytus produktus tam tikrame kitų hektarų, nei hektarai, kuriems taikoma 3 dalis, skaičiuje neviršijant hektarų, naudojamų 1 dalyje nurodytiems produktams gaminti, skaičiaus 2004 m. ir (arba) 2005 m., pagal kuriuos prioritetas skiriamas tiems ūkininkams, kurie šiuos produktus gamino jau 2004 m. neviršydami 2004 m. naudotų hektarų skaičiaus.

71 straipsnio taikymo atveju, 2004 m. ir 2005 m. atitinkamai pakeičiami prieš bendrosios išmokos schemos taikymo metus buvusiais metais ir paties taikymo metais.

▼B

5. Siekdamos nustatyti 3 ir 4 dalyse nurodytas individualias ribas, valstybės narės atitinkamais atvejais naudoja individualius ūkininkų duomenis arba kitus ūkininko pateiktus įrodymus.

6. Hektarų skaičius, kuriam pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalis duodamas leidimas, jokiu būdu neviršija 44 straipsnio 2 dalyje apibrėžtų reikalavimus atitinkančių hektarų skaičiaus, deklaruoto pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais.

7. Leidimas naudojamas atitinkamame regione kartu su atitinkama teise į išmoką.

8. Ne vėliau kaip iki 2007 m. Komisija pateikia Tarybai pranešimą, prie kurio prireikus pridedami atitinkami pasiūlymai, apie galimus šio straipsnio įgyvendinimo valstybėse narėse padarinius – rinkos ir struktūros pokyčius.

61 straipsnis

Pievos

Tuo atveju jei taikomas 59 straipsnis, valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir neviršydamos regioninės viršutinės ribos ar jos dalies, taip pat gali nustatyti skirtingas teisių į išmokas, kurios turi būti skiriamos 59 straipsnio 1 dalyje nurodytiems ūkininkams, už hektarą, apsėtą pieva pagalbos už plotą paraiškų už 2003 m. teikimui skirtą dieną ar už bet kurį kitą reikalavimus atitinkantį hektarą arba už hektarus, apsėtus daugiametėmis ganyklomis pagalbos už plotą paraiškų už 2003 m. teikimui skirtą dieną ar už bet kurį kitą reikalavimus atitinkantį hektarą, vieneto vertes.

62 straipsnis

Priemoka už pieną ir papildomos išmokos

Nukrypdama nuo 47 straipsnio 2 dalies, valstybė narė gali nuspręsti, kad nuo 2005 m. visos sumos, susidarančios dėl priemokų už pieną ir papildomų išmokų, numatytų 95 ir 96 straipsniuose, ar jų dalis būtų įtraukta į bendrosios išmokos schemą nacionaliniu ar regioniniu lygiu. Atitinkamai pakeičiamos teisės į išmokas, nustatytos pagal šią pastraipą.

Šių išmokų referencinė suma yra lygi sumoms, kurios turi būti skiriamos pagal 95 ir 96 straipsnius, apskaičiuotoms remiantis individualiu referenciniu pieno kiekiu, kurį valda turėjo tų metų, kuriais visos šios išmokos ar jų dalis buvo įtrauktos į bendrosios išmokos schemą, kovo 31 dieną.

48–50 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.

63 straipsnis

Reikalavimai, keliami pagal šį skirsnį nustatytoms teisėms į išmokas

1. Tuo atveju, jei taikomas 59 straipsnis, pagal šį skirsnį nustatytos teisės į išmokas gali būti perduodamos ar jomis naudojamasi tik tame pačiame regione arba tarp regionų, kuriuose teisės į išmokas už hektarą yra tos pačios.

2. Tuo atveju, jei taikomas 59 straipsnis, nukrypstant nuo 53 straipsnio, kiekvienas atitinkamo regiono ūkininkas gauna teises į išmoką už atidėtą žemę.

Teisių į išmoką už atidėtą žemę skaičius nustatomas reikalavimus atitinkančios žemės plotą, kaip apibrėžta 54 straipsnio 2 dalyje, kurį ūkininkas deklaravo pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais, padauginus iš atidėtos žemės normos.

Atidėtos žemės norma apskaičiuojama bazinę 10 % privalomai atidėtos žemės normą padauginus iš atitinkamo regiono žemės, už kurią referenciniu laikotarpiu skiriamos VI priede nurodytos išmokos už pasėlių plotus, ir referenciniu laikotarpiu reikalavimus atitikusios žemės, kaip apibrėžta 54 straipsnio 2 dalyje, santykio.

▼B

Teisių į išmoką už atidėtą žemę vertė lygi regioninei teisių į išmokas vertei, kaip nustatyta atitinkamai 59 straipsnio 2 dalyje arba 59 straipsnio 3 dalies pirmojoje pastraipoje.

Teisių į išmokas už atidėtą žemę negauna tie ūkininkai, kurie deklaruoja mažesnį hektarų, apibrėžtų 54 straipsnio 2 dalyje, skaičių, kurio reikia 92 tonoms IX priede nustatytų grūdų užauginti, remiantis derlingumais, nustatytais pagal regionavimo planus, taikomus atitinkamame regione prieš bendrosios išmokos schemos taikymo metus buvusiais metais, padalintais iš šio straipsnio 2 dalies trečiojoje pastraipoje nurodyto santykio.

3. Nukrypdamos nuo 43 straipsnio 4 dalies ir 49 straipsnio 3 dalies, ne vėliau kaip iki 2004 m. rugpjūčio 1 d. laikydamosi Bendrijos teisės bendrojo principo valstybės narės taip pat gali nuspręsti, kad pagal šį skirsnį nustatytos teisės į išmokas būtų laipsniškai keičiamos pagal iš anksto nustatytus etapus ir objektyvius kriterijus.

4. Išskyrus tuos atvejus, kai šiame skirsnyje numatyta kitaip, taikomos kitos šios antraštinės dalies nuostatos.

2 skirsnis

Dalinis įgyvendinimas

64 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Ne vėliau kaip iki 2004 m. rugpjūčio 1 d. valstybė narė gali nuspręsti taikyti 1–4 skyriuose numatytą bendrosios išmokos schemą nacionaliniu ar regioniniu lygiu šiame skirsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. Atsižvelgdama į kiekvienos valstybės narės pasirinkimą, 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija nustato kiekvienos atitinkamai ►**M3** 66, 67, 68, 68a ir 69 straipsniuose ◄ nurodytos tiesioginės išmokos viršutinę ribą.

Ši viršutinė riba lygi kiekvienos rūšies tiesioginės išmokos nacionalinės viršutinės ribos, nurodytos 41 straipsnyje komponentui, padaugintam iš valstybių narių pagal ►**M3** 66, 67, 68, 68a ir 69 straipsniuose ◄ atlikto sumažinimo procento.

Bendra nustatytų viršutinių ribų suma atimama iš 41 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3. Praėjus ne daugiau kaip dvejiems metams nuo bendrosios išmokos schemos įgyvendinimo valstybėse narėse arba ne vėliau kaip iki 2009 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Tarybai pranešimą, prie kurio prireikus pridedami atitinkami pasiūlymai, apie galimus pasinaudojimo 2 ir 3 skirsniuose numatytomis galimybėmis valstybėse narėse padarinius – rinkos ir struktūros pokyčius.

65 straipsnis

Teisių į išmokas nustatymas pagal šį skirsnį

1. Ūkininkams paskirtinų teisių į išmokas, atlikus visus galimus sumažinimus pagal 41 straipsnį, referencinės sumos komponentas, susidarantis dėl kiekvienos tiesioginės išmokos, nurodytos atitinkamai ►**M3** 66, 67, 68, 68a ir 69 straipsniuose ◄, sumažinamas valstybės narės nustatytinu procentu neviršijant ►**M3** 66, 67, 68, 68a ir 69 straipsniuose ◄ nustatytos ribos.

2. Išskyrus tuos atvejus, kai šiame skirsnyje numatyta kitaip, teisėms į išmokas, nustatytoms likusiai referencinės sumos daliai, taikomos kitos šios antraštinės dalies nuostatos.

66 straipsnis

Išmokos už pasėlius

Išmokų už pasėlius atveju valstybės narės gali:

▼B

a) išlaikyti ne daugiau kaip 25 % 41 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponento, atitinkančio VI priede nurodytas išmokas už pasėlių plotą, išskyrus išmokas už privalomai atidėtą žemę.

Šiuo atveju ir neviršijant pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos, atitinkama valstybė narė ūkininkams kasmet moka papildomą išmoką.

Papildoma išmoka už hektarą skiriama ūkininkams, auginantiems IX priede išvardytus pasėlius, o valstybėse narėse, kuriose kukurūzai nėra tradicinė kultūra – auginantiems žolę silosui, neviršijant 25 % išmokų už hektarą, nurodytų VI priede, kurios turi būti skiriamos IV antraštinės dalies 10 skyriuje numatytomis sąlygomis, dydžio;

arba, kitu atveju

b) išlaikyti ne daugiau kaip 40 % 41 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponento, atitinkančio VI priede nurodytą priedą už kietuosius kviečius.

Šiuo atveju ir neviršijant pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos, atitinkama valstybė narė ūkininkams kasmet moka papildomą išmoką.

Papildoma išmoka už hektarą skiriama ūkininkams, auginantiems IX priede nurodytus kietuosius kviečius, neviršijant 40 % už hektarą mokamo priedo už kietuosius kviečius, nurodyto VI priede, kuris skiriamas ar turi būti skiriamas IV antraštinės dalies 10 skyriuje numatytomis sąlygomis, dydžio.

67 straipsnis

Išmokos už avis ir ožkas

Valstybės narės gali išlaikyti ne daugiau kaip 50 % 41 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponento, atitinkančio VI priede išvardytas išmokas už avis ir ožkas.

Šiuo atveju ir neviršijant pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos, atitinkama valstybė narė ūkininkams kasmet moka papildomą išmoką.

Papildoma išmoka skiriama ūkininkams, auginantiems avis ir ožkas, neviršijant 50 % išmokų už avis ir ožkas, išvardytų VI priede, kurios turi būti skiriamos IV antraštinės dalies 11 skyriuje numatytomis sąlygomis, dydžio.

68 straipsnis

Išmokos už galvijus

1. Skirdamos išmokas už galvijus, valstybės narės gali išlaikyti ne daugiau kaip 100 % 41 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponento, atitinkančio VI priede nurodytą skerdimo išmoką už veršelius.

Šiuo atveju ir neviršijant pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos, atitinkama valstybė narė ūkininkams kasmet moka papildomą išmoką.

Papildoma išmoka skiriama už veršelių skerdimą, neviršijant 100 % skerdimo išmokos už veršelius, nurodytos VI priede, kuri turi būti skiriama IV antraštinės dalies 12 skyriuje numatytomis sąlygomis, dydžio.

2. Valstybės narės taip pat gali:

a) i) išlaikyti ne daugiau kaip 100 % 41 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponento, atitinkančio VI priede nurodytą išmoką už karves žindenes.

Šiuo atveju ir neviršijant pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos, atitinkama valstybė narė ūkininkams kasmet moka papildomą išmoką.

▼B

Papildoma išmoka skiriama už karvių žindenių laikymą, neviršijant 100 % išmokos už karves žindenes, nurodytos VI priede, kuri turi būti skiriama IV antraštinės dalies 12 skyriuje numatytomis sąlygomis, dydžio;

ir

ii) išlaikyti ne daugiau kaip 40 % 41 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponento, atitinkančio VI priede nurodytą skerdimo išmoką už galvijus, išskyrus veršelius.

Šiuo atveju ir neviršijant pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos, atitinkama valstybė narė ūkininkams kasmet moka papildomą išmoką.

Papildoma išmoka skiriama už galvijų, išskyrus veršelius, skerdimą, neviršijant 40 % skerdimo išmokos, nurodytos VI priede, už galvijus, išskyrus veršelius, kuri turi būti skiriama IV antraštinės dalies 12 skyriuje numatytomis sąlygomis, dydžio;

arba, kitu atveju

b) i) išlaikyti ne daugiau kaip 100 % 41 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponento, atitinkančio VI priede nurodytą skerdimo išmoką už galvijus, išskyrus veršelius.

Šiuo atveju ir neviršijant pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos, atitinkama valstybė narė ūkininkams kasmet moka papildomą išmoką.

Papildoma išmoka skiriama už galvijų, išskyrus veršelius, skerdimą, neviršijant 100 % skerdimo išmokos, nurodytos VI priede, už galvijus, išskyrus veršelius, kuri turi būti skiriama IV antraštinės dalies 12 skyriuje numatytomis sąlygomis, dydžio;

arba, kitu atveju

ii) išlaikyti ne daugiau kaip 75 % 41 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponento, atitinkančio VI priede nurodytą specialiąją išmoką už galvijų patinus.

Šiuo atveju ir neviršijant pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos, atitinkama valstybė narė ūkininkams kasmet moka papildomą išmoką.

Skiriama papildoma išmoka, neviršijanti 75 % specialiosios išmokos už galvijų patinus, nurodytos VI priede, kuri turi būti skiriama IV antraštinės dalies 12 skyriuje numatytomis sąlygomis, dydžio.

▼M3

68a straipsnis

Išmokos už apynius

Kai išmokos mokamos už apynius, valstybės narės gali išlaikyti iki 25 % 41 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponento, atitinkančio išmokas už apynių plotą ir išmokas už laikiną pūdymą, paminėtas VI priede.

Šiuo atveju, neviršydama viršutinių ribų, nustatytų vadovaujantis 64 straipsnio 2 dalimi, kiekvienais metais suinteresuota valstybė narė skiria papildomą išmoką ūkininkams ir (arba) išmoką augintojų grupėms, pripažintoms remiantis Reglamento (EEB) Nr. 1696/71 7 straipsnio 3 dalimi.

Apynius auginantiems ūkininkams už kiekvieną hektarą skiriamos papildomos išmokos, tačiau neviršijant 25 % visų VI priede nurodytų išmokų už hektarą, skiriamų laikantis IV antraštinės dalies 10d skyriuje nurodytų sąlygų.

Pripažintoms augintojų grupėms išmokos skiriamos finansuoti veiklą, nurodytą Reglamento (EEB) Nr. 1696/71 7 straipsnio 1 dalies a-d punktuose.

▼B

69 straipsnis

Savanoriškas konkrečių ūkininkavimo metodų įgyvendinimas ir kokybiškos produkcijos gamyba

Valstybės narės gali išlaikyti ne daugiau kaip 10 % 41 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponento, atitinkančio kiekvieną VI priede nurodytą sektorių. Pasėlių, galvijų ir avių bei ožkų sektoriuose į šį išlaikymą atsižvelgiama siekiant taikyti didžiausius atitinkamai 66, 67 ir 68 straipsniuose nustatytus procentinius dydžius.

Šiuo atveju ir neviršijant pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos, atitinkama valstybė narė to sektoriaus ar sektorių, kuriuose galioja toks išlaikymas, ūkininkams kasmet moka papildomą išmoką.

Papildoma išmoka skiriama už konkrečius ūkininkavimo metodus, kurie yra svarbūs aplinkos apsaugai ar jos gerinimui arba žemės ūkio produktų kokybei ir jų prekybai gerinti, laikantis sąlygų, kurias turės nustatyti Komisija 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3 skirsnis

Savanoriški neskyrimai

70 straipsnis

Savanoriškas kai kurių tiesioginių išmokų neskyrimas

1. Ne vėliau kaip iki 2004 m. rugpjūčio 1 d. valstybė narė gali į bendrosios išmokos schemą neįtraukti:

a) vienos ar kelių tiesioginių išmokų, kurios buvo skirtos referenciniu laikotarpiu pagal:

— Reglamento (EB) Nr. 1251/1999 4 straipsnio 4 dalį,

— Reglamento (EEB) Nr. 2358/71 3 straipsnį.

Šiuo atveju *mutatis mutandis* taikomi 64 ir 65 straipsniai;

▼M7

b) visų kitų tiesioginių išmokų, išvardytų VI priede, kurios referenciniu laikotarpiu buvo skirtos ūkininkams Prancūzijos užjūrio departamentuose, Azorų salose, Maderoje, Kanarų salose ir Egėjo jūros salose, bei tiesioginių išmokų, kurios referenciniu laikotarpiu buvo skirtos pagal Reglamento (EEB) Nr. 2019/93 6 straipsnį.

2. Nepažeisdamos Reglamento (EEB) Nr. 2019/93 6 straipsnio 2 dalies, valstybės narės gali skirti šio straipsnio 1 dalyje nurodytas tiesiogines išmokas neviršydamos pagal šio reglamento 64 straipsnio 2 dalį nustatytų viršutinių ribų ir laikydamosi sąlygų, nustatytų atitinkamai šio reglamento IV antraštinės dalies 3, 6 ir 7–13 skyriuose ir Reglamento (EEB) Nr. 2019/93 6 straipsnyje.

▼B

Bendra nustatytų viršutinių ribų suma atimama iš 41 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

4 skirsnis

Savanoriškas perėjimas

71 straipsnis

Savanoriškas pereinamasis laikotarpis

1. Kai tai pateisina konkrečios agrarinės sąlygos, ne vėliau kaip iki 2004 m. rugpjūčio 1 d. valstybė narė gali nuspręsti pradėti taikyti bendrosios išmokos schemą pasibaigus pereinamajam laikotarpiui, kuris baigiasi 2005 m. gruodžio 31 d. arba 2006 m. gruodžio 31 d.

▼B

Tuo atveju, jei atitinkama valstybė narė nusprendžia taikyti bendrosios išmokos schemą dar nepasibaigus pereinamajam laikotarpiui, ji priima sprendimą ne vėliau kaip iki kalendorinių metų, einančių prieš tuos kalendorinius metus, kuriais bus taikoma bendrosios išmokos schema, rugpjūčio 1 dienos.

▼M3

Pirmoje pastraipoje paminėtas apyniams taikomas pereinamasis laikotarpis baigiasi 2005 m. gruodžio 31 d. Pirmoje pastraipoje paminėtas pereinamasis laikotarpis netaikomas medvilnei, alyvuogių aliejui ir stalo alyvuogėms bei tabakui.

▼M7

2. Nepažeisdama šio reglamento 70 straipsnio 2 dalies, pereinamuoju laikotarpiu atitinkama valstybė narė taiko VI priede nurodytas tiesiogines išmokas laikydamasi sąlygų, nustatytų atitinkamai šio reglamento IV antraštinės dalies 3, 6 ir 7–13 skyriuose ir Reglamento (EEB) Nr. 2019/93 6 straipsnyje, neviršydama biudžeto viršutinių ribų, atitinkančių šio reglamento 41 straipsnyje nurodytos nacionalinės viršutinės ribos šių tiesioginių išmokų komponentą, nustatytą šio reglamento 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

▼B

Išmokos už sausuosius pašarus atveju, valstybės narės teikia pagalbą neviršydamos pirmiau minėtų biudžeto ribų ir laikydamosi sąlygų, kurios turi būti nustatytos 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3. Bendrosios išmokos schema taikoma nuo kalendorinių metų, einančių po tų kalendorinių metų, kuriais pasibaigia pereinamasis laikotarpis, sausio 1 dienos.

Tokiu atveju atitinkama valstybė narė priima 58 straipsnio 1 dalyje, 63 straipsnio 3 dalyje, 64 straipsnio 1 dalyje ir 70 straipsnyje nurodytus sprendimus iki 2005 m. rugpjūčio 1 d. arba kitu atveju – 2006 m. rugpjūčio 1 d. pagal galutinį terminą, nustatytą pagal šio straipsnio 1 dalį.

4. Jei dėl šio pereinamojo laikotarpio taikymo atsiranda didelių konkurencijos Bendrijos rinkoje iškraipymų, Komisija, laikydamasi 144 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos, imasi visų būtinų priemonių, kad būtų užtikrintas Bendrijos tarptautinių įsipareigojimų vykdymas.

▼M2

6 SKYRIUS

ĮGYVENDINIMAS NAUJOSIOSE VALSTYBĖSE NARĖSE

71a straipsnis

1. Išskyrus tuos atvejus, kai šiame skyriuje numatyta kitaip, naujosioms valstybėms narėms taikomos šios antraštinės dalies nuostatos.

33, 34, 37, 38, 39 straipsniai, 40 straipsnio 1, 2, 3 ir 5 dalys, 41, 42, 43, 47–50, 53 ir 58–63 straipsniai netaikomi.

2. Bet kuri naujoji valstybė narė, taikanti bendrosios išmokos už plotą schemą, 64 straipsnio 1 dalyje ir 71 straipsnio 1 dalyje nurodytus sprendimus priima iki metų, einančių iki tų metų, kuriais ji pirmą kartą taikys bendrosios išmokos schemą, rugpjūčio 1 d.

71b straipsnis

Paramos paraiška

1. Ūkininkai kreipiasi dėl paramos pagal bendrosios išmokos schemą iki datos, kurią turi nustatyti naujosios valstybės narės, tačiau ne vėliau kaip iki gegužės 15 dienos.

2. Išskyrus *force majeure* atvejus ir išimtines aplinkybes, kaip apibrėžta 40 straipsnio 4 dalyje, ūkininkams neskiriamos jokios teisės į išmokas, jei jie nesikreipia dėl bendrosios išmokos schemos iki pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų gegužės 15 dienos.

▼M2

3. Sumos, atitinkančios nepaskirstytas teises į išmokas, grąžinamos į 71d straipsnyje nurodytą nacionalinį rezervą ir gali būti perskirstomos.

71c straipsnis

Viršutinė riba

Naujosioms valstybėms narėms nustatytos nacionalinės viršutinės ribos yra išvardytos VIIIa priede.

71d straipsnis

Nacionalinis rezervas

1. Kiekviena naujoji valstybė narė pereina prie savo nacionalinės viršutinės ribos linijinio procentinio dydžio sumažinimo, kad būtų sudarytas nacionalinis rezervas. Šis sumažinimas negali viršyti 3 %, nepažeidžiant 71b straipsnio 3 dalies.

2. Naujosios valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir užtikrindamos vienodas sąlygas ūkininkams bei vengdamos rinkos ir konkurencijos iškraipymo, naudoja nacionalinį rezervą teisėms į išmokas, skirtoms ūkininkams, atsidūrusiems specialioje padėtyje, kurią turi apibrėžti Komisija 144 straipsnio 2 dalyje nustatyti tvarka, paskirstyti.

3. Pirmais bendrosios išmokos schemos taikymo metais naujosios valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir užtikrindamos vienodas sąlygas ūkininkams bei vengdamos rinkos ir konkurencijos iškraipymo, gali naudoti nacionalinį rezervą teisėms į išmokas, skirtoms konkrečiuose sektoriuose dirbantiems ūkininkams, atsidūrusiems specialioje padėtyje dėl perėjimo prie bendrosios išmokos schemos, paskirstyti. Tokios teisės į išmokas paskirstomos pagal taisykles, kurias turi nustatyti Komisija 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

4. Taikant 2 ir 3 dalis, naujosios valstybės narės gali padidinti teisių į išmokas vieneto vertę, neviršydamos 5000 EUR, ir (arba) ūkininkams paskirtų teisių į išmokas skaičių.

5. Valstybės narės pereina prie linininio teisių į išmokas sumažinimo, jei 2 ir 3 dalyse paminėtiems atvejams jų nacionalinio rezervo nepakanka.

6. Išskyrus perdavimo faktinio ar numanomo paveldėjimo keliu ir nukrypstant nuo 46 straipsnio, teisės į išmokas, nustatytos naudojant nacionalinį rezervą, neperduodamos penkerių metų laikotarpį nuo jų paskyrimo.

Nukrypstant nuo 45 straipsnio 1 dalies, teisė į išmokas, kuria nebuvo pasinaudota kiekvienais penkerių metų laikotarpio metais, nedelsiant grąžinama į nacionalinį rezervą.

71e straipsnis

71c straipsnyje nurodytos viršutinės ribos regioninis paskirstymas

1. Naujosios valstybės narės taiko bendrosios išmokos schemą regioniniu lygiu.

2. Naujosios valstybės narės apibrėžia regionus remdamosi objektyviais kriterijais.

Naujosios valstybės narės, kuriose yra mažiau nei trys milijonai pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų, gali būti laikomos vienu regionu.

3. Kiekviena naujoji valstybė narė padalija regionams 71c straipsnyje nurodytą nacionalinę viršutinę ribą, sumažintą pagal 71d straipsnį, remdamosi objektyviais kriterijais.

▼M2

71f straipsnis

Bendrosios išmokos schemos regionavimas

1. Visi ūkininkai, kurių ūkiai yra konkrečiame regione, gauna teises į išmokas, kurių vieneto vertė apskaičiuojama pagal 71e straipsnį nustatytą regioninę viršutinę ribą padalijant iš regioniniu lygiu nustatyto pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų, kaip apibrėžta 44 straipsnio 2 dalyje, skaičiaus.

2. Vieno ūkininko turimų teisių į išmokas skaičius lygus hektarų, kuriuos jis deklaruoja pagal 44 straipsnio 2 dalį pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais, skaičiui, išskyrus *force majeure* ar išimtines aplinkybes, kaip apibrėžta 40 straipsnio 4 dalyje.

3. Teisės į išmokas už hektarą nekeičiamos, jei nenumatyta kitaip.

71g straipsnis

Žemės naudojimas

▼M3

1. Ūkininkai, nukrypdami nuo 51 straipsnio ir pagal šio straipsnio nuostatas, taip pat gali naudoti pagal 44 straipsnio 3 dalį deklaruotus sklypus Reglamento (EB) Nr. 2200/96 1 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento (EB) Nr. 2201/96 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų produktų gamybai ir bulvių, išskyrus bulvių krakmolui gaminti skirtas bulves, už kurias pagal šio reglamento 93 straipsnį skiriama pagalba, auginimui, išskyrus daugiametes kultūras, išskyrus apynius ar alyvmedžius, pasodintus iki 1998 m. gegužės 1 d., o Kipre ir Maltoje — iki 2001 m. gruodžio 31 d., vietoje senų alyvmedžių pasodintus naujus alyvmedžius arba pagal patvirtintas sodinimo programas pasodintus ir geografinės informacijos sistemoje įregistruotus alyvmedžius.

▼M2

2. Naujoji valstybė narė nustato hektarų, kurie gali būti naudojami pagal šio straipsnio 1 dalį, skaičių, ir remdamasi objektyviais kriterijais padalija hektarų, kurie buvo naudojami 1 dalyje paminėtiems produktams gaminti nacionaliniu lygiu trejų metų laikotarpiu 2000–2002 m., skaičiaus vidurkį pagal 71e straipsnio 2 dalį apibrėžtiems regionams. Hektarų skaičiaus vidurkį nacionaliniu lygiu ir hektarų skaičių regioniniu lygiu nustato Komisija 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, remdamasi naujųjų valstybių narių pateiktais duomenimis.

3. Neviršijant pagal 2 dalį atitinkamam regionui nustatytos ribos, ūkininkui leidžiama pasinaudoti 1 dalyje numatyta galimybe:

a) neviršijant hektarų, kuriuos 2003 m. jis naudoja 1 dalyje paminėtiems produktams gaminti, skaičiaus;

b) nukrypstant nuo 71a straipsnio 1 dalies antros pastraipos tuo atveju, kai 40 straipsnis ir 42 straipsnio 4 dalis taikomos *mutatis mutandis* – neviršijant hektarų skaičiaus, kuris turi būti nustatytas remiantis objektyviais kriterijais ir užtikrinant vienodas sąlygas ūkininkams bei išvengiant rinkos ir konkurencijos iškraipymo.

4. Neviršijant hektarų, kurie lieka pritaikius 3 dalį, skaičiaus, ūkininkams leidžiama gaminti 1 dalyje paminėtus produktus tam tikrame kitų hektarų, nei hektarai, kuriems taikoma 3 dalis, skaičiuje neviršijant hektarų, naudojamų 1 dalyje paminėtiems produktams gaminti, skaičiaus 2004 m. ir (arba) 2005 m., pagal kuriuos prioritetas skiriamas tiems ūkininkams, kurie šiuos produktus gamino jau 2004 m. neviršydami 2004 m. naudotų hektarų skaičiaus.

Taikant 71 arba 143b straipsnį, 2004 m. ir 2005 m. atitinkamai pakeičiami prieš bendrosios išmokos schemos taikymo metus buvusiais metais ir paties taikymo metais.

5. Siekdamos nustatyti 3 ir 4 dalyse nurodytas individualias ribas, naujosios valstybės narės atitinkamais atvejais naudoja individualius ūkininkų duomenis arba kitus ūkininko pateiktus įrodymus.

▼M2

6. Hektarų skaičius, kuriam pagal šio 3 ir 4 dalis duodamas leidimas, jokiu būdu neviršija pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų, apibrėžtų 44 straipsnio 2 dalyje, skaičiaus, deklaruoto pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais.

7. Leidimas naudojamas atitinkamame regione kartu su atitinkama teise į išmoką.

8. 60 straipsnyje nurodyta ataskaita taip pat susijusi su įgyvendinimu naujosiose valstybėse narėse.

71h straipsnis

Pievos

Naujosios valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir neviršydamos regioninės viršutinės ribos ar jos dalies, taip pat gali nustatyti skirtingas teisių į išmokas, kurios turi būti skiriamos 71f straipsnio 1 dalyje minimiems ūkininkams, už hektarą, apsėtą pieva, kaip nustatyta 2003 m. birželio 30 d., ar už bet kurį kitą pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantį hektarą arba už hektarus, apsėtus daugiametėmis ganyklomis, kaip nustatyta 2003 m. birželio 30 d., ar už bet kurį kitą pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantį hektarą vieneto vertes.

71i straipsnis

Priemoka už pieną ir papildomos išmokos

Nuo 2007 m. sumos, susidarančios dėl 95 ir 96 straipsniuose numatytų priemokų už pieną ir papildomų išmokų, kurios turi būti mokamos 2007 m., įtraukiamos į bendrosios išmokos schemą.

Tačiau naujosios valstybė narė gali nuspręsti, kad visos sumos, susidarančios dėl priemokų už pieną ir papildomų išmokų, numatytų 95 ir 96 straipsniuose, ar jų dalis būtų įtraukta į bendrosios išmokos schemą nuo 1995 m. Atitinkamai pakeičiamos teisės į išmokas, nustatytos pagal šią pastraipą.

Teisių į šias išmokas nustatymui naudojama suma yra lygi sumoms, kurios turi būti skiriamos pagal 95 ir 96 straipsnius, apskaičiuotoms remiantis individualiu referenciniu pieno kiekiu, kurį valda turėjo tų metų, kuriais visos šios išmokos ar jų dalis buvo įtrauktos į bendrosios išmokos schemą, kovo 31 dieną.

Nukrypstant nuo 71a straipsnio 1 dalies, 48, 49 ir 50 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.

71j straipsnis

Teisės į išmokas už atidėtą žemę

1. Dalį savo teisių iš išmokas ūkininkai gauna teisių iš išmokas už atidėtą žemę forma.

2. Teisių į išmokas už atidėtą žemę skaičius nustatomas pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais ūkininko deklaruotą pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančios žemės plotą, kaip apibrėžta 54 straipsnio 2 dalyje, padauginus iš atidėtos žemės normos.

Atidėtos žemės norma apskaičiuojama 10 % privalomo žemės atidėjimo bazinę normą padauginus iš regioninio bazinio ploto arba plotų, nurodytų 101 straipsnio trečioje pastraipoje, ir pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančios žemės santykio atitinkamame regione.

3. Teisių į atidėtą žemę vertė yra teisių į išmokas regioninė vertė, nustatyta 71f straipsnio 1 dalyje.

4. 1–3 dalys netaikomos ūkininkams, kurie deklaruoja mažesnį hektarų, nei apibrėžta 54 straipsnio 2 dalyje, skaičių, kurio reikia tokiam tonų skaičiui, kuris yra lygus IX priede nustatytoms 92 tonoms grūdų, pagaminti remiantis IXb priede nurodytu ir naujajai valstybei narei, kurioje yra atitinkama valda, taikytinu referenciniu derlingumu, padalintu iš 2 dalies antroje pastraipoje paminėto santykio.

▼M2

71k straipsnis

Teisių į išmokas sąlygos

1. Nukrypstant nuo 46 straipsnio 1 dalies, pagal šį skyrių nustatytos teisės į išmokas gali būti perduodamos tik tame pačiame regione arba tarp regionų, kuriuose teisės į išmokas už hektarą yra tos pačios.

2. Vėliausiai iki metų, einančių iki pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų, rugpjūčio 1 d. ir laikydamosi Bendrijos teisės bendrojo principo naujosios valstybės narės taip pat gali nuspręsti, kad pagal šį skyrių nustatytos teisės į išmokas būtų laipsniškai keičiamos pagal iš anksto nustatytus etapus ir objektyvius kriterijus.

71l straipsnis

Neprivalomas įgyvendinimas

1. 5 skyriaus 2, 3 ir 4 skirsniai naujosioms valstybėms narėms taikomi šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis. Tačiau 4 skirsnis netaikomas toms naujosioms valstybėms narėms, kurios taiko 143b straipsnyje nurodytą bendrosios išmokos už plotą schemą.

2. Visos 5 skyriaus 2 ir 3 skirsniuose daromos nuorodos į 41 straipsnį, visų pirma nacionalinių viršutinių ribų atžvilgiu, laikomos nuorodomis į 71c straipsnį.

3. 64 straipsnio 3 dalyje nurodytoje ataskaitoje numatomos šiame skyriuje nustatytos galimybės.

▼B

IV DALIS

KITOS PAGALBOS SCHEMOS

1 SKYRIUS

SPECIALI PRIEMOKA UŽ KIETŲJŲ KVIEČIŲ KOKYBĘ

72 straipsnis

Taikymo sritis

Pagalba skiriama ūkininkams, auginantiems kietuosius kviečius, klasifikuojamus pagal KN kodą 1001 10 00, šiame skyriuje nustatytomis sąlygomis.

73 straipsnis

Suma ir reikalavimų atitikimas

1. Už hektarą mokama 40 eurų pagalba.

2. Išmokos skiriamos atsižvelgiant į veislių, kurios auginimo zonoje pripažįstamos aukštos kokybės veislėmis, tinkančiomis manų kruopoms ir makaronams gaminti, sertifikuotos sėklos tam tikrų kiekių naudojimą.

74 straipsnis

Plotai

▼M2

1. Pagalba skiriama pagal nacionalinius bazinius plotus tradicinėse gamybos zonose, išvardytose X priede.

Bazinis plotas yra toks:

Graikija	617 000 ha
Ispanija	594 000 ha
Prancūzija	208 000 ha
Italija	1 646 000 ha
Kipras	6 183 ha

▼M2

Vengrija	2 500 ha
Austrija	7 000 ha
Portugalija	118 000 ha.

▼B

2. Valstybė narė, remdamasi objektyviais kriterijais, gali skirstyti savo bazinį plotą į subbazinius plotus.

75 straipsnis

Ploto viršijimas

1. Jei plotas, už kurį prašoma pagalbos, viršija bazinį plotą, tais metais proporcingai mažinamas vienam ūkininkui tenkantis plotas, už kurį prašoma pagalbos.

2. Kai valstybė narė savo bazinį plotą skirsto į subbazinius plotus, 1 dalyje nurodytas sumažinimas taikomas tik ūkininkams subbaziniuose plotuose, kuriuose viršijamos ribos. Sumažinama, kai atitinkamoje valstybėje narėje subbazinio ploto plotai, kurie neviršija ribų, perskirstomi į subbazinius plotus, kuriuose tos ribos yra viršijamos.

2 SKYRIUS

PRIEMOKA UŽ BALTYMINGUS AUGALUS

76 straipsnis

Taikymo sritis

Pagalba skiriama ūkininkams, auginantiems baltymingus augalus, pagal šiame skyriuje nustatytus reikalavimus.

Baltymingiems augalams priskiriami:

— žirniai, klasifikuojami pagal KN kodą 0713 10,

— pašarinės pupos, klasifikuojamos pagal KN kodą 0713 50,

— saldieji lubinai, klasifikuojami pagal KN kodą ex 1209 29 50.

77 straipsnis

Suma ir reikalavimų atitikimas

Už baltymingų augalų, nuimtų pasibaigus pieninės brandos etapui, hektarą mokama 55,57 eurų pagalba.

Vis dėlto, augalai, auginami plotuose, kurie yra visiškai apsėti ir kultivuojami pagal vietos standartus, tačiau kuriuose dėl atitinkamos valstybės narės pripažintų išimtinių oro sąlygų, juose nepasiekiamas pieninės brandos etapas, toliau atitinka pagalbos skyrimo reikalavimus, jei šie plotai iki šio vegetacinio etapo nenaudojami jokiam kitam tikslui.

78 straipsnis

Plotas

▼M2

1. Nustatomas maksimalus garantuojamas 1 600 000 ha plotas, už kurį gali būti mokama pagalba.

▼B

2. Jei plotas, už kurį prašoma pagalbos, viršija maksimalų garantuojamą plotą, 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka tais metais proporcingai mažinamas vienam ūkininkui tenkantis plotas, už kurį prašoma pagalbos.

▼B

3 SKYRIUS

SPECIALI IŠMOKA UŽ RYŽIUS

79 straipsnis

Taikymo sritis

Pagalba skiriama ūkininkams, auginantiems ryžius, klasifikuojamus pagal KN kodą 1006 10, šiame skyriuje nustatytomis sąlygomis.

80 straipsnis

Suma ir reikalavimų atitikimas

1. Pagalba skiriama už ryžiais apsėtos žemės, kurioje augalai išlaikomi bent jau iki žydėjimo įprastomis vegetacinėmis sąlygomis pradžios, hektarą.

Vis dėlto, augalai, auginami plotuose, kurie yra visiškai apsėti ir kultivuojami pagal vietos standartus, tačiau kuriuose dėl atitinkamos valstybės narės pripažintų išimtinių oro sąlygų, juose nepasiekiamas žydėjimo etapas, toliau atitinka pagalbos skyrimo reikalavimus, jei šie plotai iki šio vegetacinio etapo nenaudojami jokiam kitam tikslui.

▼M2

2. Nustatoma tokia pagalba pagal derlingumą valstybėse narėse:

	2004–2005 prekybos metai ir taikant 71 straipsnį (EUR/ha)	2005–2006 ir vėlesni prekybos metai (EUR/ha)
Graikija	1 323,96	561,00
Ispanija	1 123,95	476,25
Prancūzija		
— metropolijos teritorija	971,73	411,75
— Prancūzijos Gvijana	1 329,27	563,25
Italija	1 069,08	453,00
Vengrija	548,70	232,50
Portugalija	1 070,85	453,75

81 straipsnis

Plotai

Kiekvienai gaminančiai valstybei nare nustatomas nacionalinis bazinis plotas: Tačiau Prancūzijai nustatomi du baziniai plotai: Bazinis plotas yra toks:

Graikija	20 333 ha
Ispanija	104 973 ha
Prancūzija:	
— metropolijos teritorija	19 050 ha
— Prancūzijos Gvijana	4 190 ha
Italija	219 588 ha
Vengrija	3 222 ha
Portugalija	24 667 ha

Valstybė narė, remdamasi objektyviais kriterijais, gali skirstyti savo bazinį plotą ar plotus į subbazinius plotus.

▼B

82 straipsnis

Plotų viršijimas

1. Kai valstybėje narėje ryžiais apsėtas plotas konkrečiais metais viršija 81 straipsnyje nurodytą bazinį plotą, tais metais proporcingai mažinamas vienam ūkininkui tenkantis plotas, už kurį prašoma pagalbos.

2. Kai valstybė narė savo bazinį plotą ar plotus skirsto į subbazinius plotus, 1 dalyje nurodytas sumažinimas taikomas tik ūkininkams subbaziniuose plotuose, kuriuose viršijamos ribos. Sumažinama, kai atitinkamoje valstybėje narėje subbazinio ploto plotai, kurie neviršija ribų, perskirstomi į subbazinius plotus, kuriuose tos ribos yra viršijamos.

4 SKYRIUS

IŠMOKA UŽ RIEŠUTŲ PLOTĄ

83 straipsnis

Bendrijos pagalba

1. Bendrijos pagalba skiriama ūkininkams, auginantiems riešutus, pagal šiame skyriuje nustatytus reikalavimus.

Riešutams priskiriami:

— migdolai, klasifikuojami pagal KN kodus 0802 11 ir 0802 12,

— lazdyno arba amerikiniai riešutai, klasifikuojami pagal KN kodus 0802 21 ir 0802 22,

— graikiniai riešutai, klasifikuojami pagal KN kodus 0802 31 ir 0802 32,

— pistacijos, klasifikuojamos pagal KN kodą 0802 50,

— saldžiavaisio pupmedžio vaisiai, klasifikuojami pagal KN kodą 1212 10 10.

2. Valstybės narės gali diferencijuoti pagalbą pagal produktų paskirtį arba padidindamos ar sumažindamos nacionalinius garantuojamus plotus (toliau – NGP), nustatytus 84 straipsnio 3 dalyje. Vis dėlto, kiekvienoje valstybėje narėje bendra konkrečiais metais skirtos pagalbos suma neviršija 84 straipsnio 1 dalyje nurodytos viršutinės ribos.

▼M2

84 straipsnis

Plotai

1. Valstybė narė skiria Bendrijos pagalbą neviršydama viršutinės ribos, apskaičiuotos jos NGP hektarų skaičių, nustatytą 3 dalyje, padauginus iš 120,75 EUR vidurkio.

▼M3

2. Nustatomas maksimalus 815 600 ha garantuojamas plotas.

▼M2

3. 2 dalyje minimas maksimalus garantuojamas plotas padalinamas į šiuos NGP:

Nacionaliniai garantuojami plotai (NGP)

Belgija	100 ha
Vokietija	1 500 ha
Graikija	41 100 ha
Ispanija	568 200 ha
Prancūzija	17 300 ha
Italija	130 100 ha
Kipras	5 100 ha

▼M2

Liuksemburgas	100 ha
Vengrija	2 900 ha
Nyderlandai	100 ha
Austrija	100 ha
Lenkija	►M3 4 200 ◄ ha
Portugalija	41 300 ha
Slovėnija	300 ha
Slovakija	3 100 ha
Jungtinė Karalystė	100 ha

4. Valstybė narė, remdamasi objektyviais kriterijais, pirmiausia regioniniu lygiu arba pagal produkciją, gali padalinti savo NGP į subplotus.

▼B

85 straipsnis

Subbazinų plotų viršijimas

Jei valstybei narei padalinus savo NGP į subbazinius plotus, viršijamas vienas ar keli subbaziniai plotai, vienam ūkininkui tenkantis plotas, už kurį prašoma Bendrijos pagalbos, tais metais proporcingai mažinamas subbaziniuose plotuose, kuriuose viršijamos ribos. Sumažinama, kai atitinkamoje valstybėje narėje subbazinio ploto plotai, kurie neviršija ribų, perskirstomi į subbazinius plotus, kuriuose tos ribos yra viršijamos.

86 straipsnis

Reikalavimų atitikimo sąlygos

1. Bendrijos pagalbos mokėjimas priklauso pirmiausia nuo mažiausio barelio dydžio ir medžių tankumo.

2. Į modernizavimo planus, kaip apibrėžta 1972 m. gegužės 18 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1035/72 dėl bendro vaisių ir daržovių rinkos organizavimo ([1]) 14 straipsnio b punkte, įtraukti ploti atitinka pagalbos pagal šią schemą skyrimo reikalavimus nuo kitų metų po modernizavimo plano įgyvendinimo sausio 1 dienos.

3. Valstybės narės gali nustatyti, kad Bendrijos pagalbos skyrimas priklausytų nuo ūkininkų narystės gamintojų organizacijose, pripažintose pagal Reglamento (EB) Nr. 2200/96 11 ar 14 straipsnius.

4. Jei taikomos 3 dalies nuostatos, valstybės narės gali nuspręsti, kad 1 dalyje nurodyta pagalba būtų mokama gamintojų organizacijai jos narių vardu. Gamintojų organizacijai skirta pagalbos suma sumokama jos nariams. Vis dėlto, valstybės narės gamintojų organizacijai, kaip kompensaciją už jos nariams suteiktas paslaugas, gali leisti iš Bendrijos pagalbos sumos išskaityti ne daugiau kaip 2 %.

87 straipsnis

Nacionalinė pagalba

1. Be Bendrijos pagalbos valstybės narės gali skirti 120,75 eurų už hektarą per metus neviršijančią nacionalinę pagalbą.

2. Nacionalinė pagalba gali būti mokama tik už plotus, už kuriuos skiriama Bendrijos pagalba.

3. Valstybės narės gali nustatyti, kad nacionalinės pagalbos skyrimas priklausytų nuo ūkininkų narystės gamintojų organizacijose, pripažintose pagal Reglamento (EB) Nr. 2200/96 11 ar 14 straipsnius.

([1]) OL L 118, 1972 5 20, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1363/95 (OL L 132, 1995 6 16, p. 8).

▼B

5 SKYRIUS

PAGALBA UŽ ENERGETINIUS AUGALUS

88 straipsnis

Pagalba

Už energetiniais augalais apsėtus plotus, naudojamus šiame skyriuje nustatytomis sąlygomis, per metus mokama 45 eurų už hektarą pagalba.

Energetiniai augalai – tai augalai, tiekiami iš esmės šiems energetiniams produktams gaminti:

— biokuru laikomiems produktams, išvardytiems 2003 m. gegužės 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/30/EB dėl skatinimo naudoti biokurą ir kitą atsinaujinantį kurą transporte ([1]) 2 straipsnio 2 punkte,

— elektros ir šiluminei energijai, gaminamai iš biomasės.

89 straipsnis

Plotai

1. Nustatomas maksimalus garantuojamas 1 500 000 ha plotas, už kurį gali būti mokama pagalba.

2. Jei plotas, už kurį prašoma pagalbos, viršija maksimalų garantuojamą plotą, 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka tais metais proporcingai mažinamas vienam ūkininkui tenkantis plotas, už kurį prašoma pagalbos.

▼M2

90 straipsnis

Pagalbos skyrimo reikalavimai

Pagalba teikiama tik už tuos plotus, dėl kuriuose auginamos produkcijos yra sudaryta ūkininko ir perdirbimo įmonės sutartis, išskyrus atvejus, kai perdirbimu valdoje užsiima pats ūkininkas.

Plotai, kuriems taikoma energetinių augalų schema, negali būti laikomi atidėtais vykdant žemės atidėjimo reikalavimą, nurodytą Reglamento (EB) Nr. 1251/1999 6 straipsnio 1 dalyje ir šio reglamento 54 straipsnio 2 dalyje, 63 straipsnio 2 dalyje, 71j straipsnyje ir 107 straipsnio 1 dalyje.

▼B

91 straipsnis

Energetinių augalų sąrašo peržiūra

Produktai gali būti įrašomi ar išbraukiami iš 88 straipsnio 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

92 straipsnis

Energetinių augalų schemos peržiūra

Iki 2006 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Tarybai pranešimą apie šios schemos taikymą prireikus pridėdama pasiūlymus, kuriuose atsižvelgiama į ES biokuro iniciatyvos įgyvendinimą.

([1]) OL L 123, 2003 5 17, p. 42.

▼B

6 SKYRIUS

PAGALBA UŽ KRAKMOLO GAMYBAI SKIRTAS BULVES

93 straipsnis

Pagalba

Pagalba skiriama ūkininkams, auginantiems bulvių krakmolo gamybai skirtas bulves. Išmokos suma skiriama už bulvių, kurių reikia vienai tonai krakmolo pagaminti, kiekį. Nustatoma:

— 110,54 euro išmoka 2004/2005 prekybos metams ir 71 straipsnio taikymo atveju,

— 66,32 euro išmoka nuo 2005/2006 prekybos metų.

Ji tikslinama pagal bulvėse esantį krakmolo kiekį.

▼M2

94 straipsnis

Sąlygos

Pagalba mokama tik už bulvių kiekį, dėl kurio užauginimo sudaroma bulvių augintojo ir krakmolo gamintojo sutartis, neviršijant tokiai įmonei skirtos kvotos, nurodytos Reglamento (EB) Nr. 1868/91 2 straipsnio 2 arba 4 dalyje.

▼B

7 SKYRIUS

PRIEMOKA UŽ PIENĄ IR PAPILDOMA IŠMOKA

95 straipsnis

Priemoka už pieną

1. Nuo 2004 m. iki 2007 m. pieno gamintojai turi teisę gauti priemoką už pieną. Ji skiriama valdai kalendoriniams metams už joje esančios reikalavimus atitinkančios individualios referencinės kvotos toną.

2. Nepažeidžiant 3 dalies ir dėl 4 dalies taikymo atsirandančių sumažinimų, individuali referencinė atitinkamų kalendorinių metų kovo 31 d. valdoje esanti pieno kvota, išreikšta tonomis, padauginama iš:

— 8,15 euro už toną 2004 kalendoriniais metais,

— 16,31 euro už toną 2005 kalendoriniais metais,

— 24,49 euro už toną 2006 ir 2007 kalendoriniais metais, o

70 straipsnio taikymo atveju – sekantiems kalendoriniams metams.

▼A1

For Poland and Slovenia, the amount per tonne for the dairy premium for 2004 shall be multiplied by the provisional individual reference quantity available on the holding on 1 May 2004.

▼B

3. Individualios referencinės kvotos, kurios atitinkamų kalendorinių metų kovo 31 d. laikinai perduodamos pagal 1992 m. gruodžio 28 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3950/92, nustatančio papildomą mokestį pieno ir pieno produktų sektoriuje ([1]) 6 straipsnį arba 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1788/2003, nustatančio mokestį pieno ir pieno produktų sektoriuje ([2]) 16 straipsnį, laikomos esančios perėmėjo valdoje tais kalendoriniais metais.

4. Taikydama 2 dalį, kai kalendorinių metų kovo 31 d. visų individualių referencinių kvotų suma valstybėje narėje viršija atitinkamą bendrą tos valstybės narės kvotų sumą, nustatytą Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 I priede 1999/2000 m. 12 mėnesių laikotarpiui, atitinkama

([1]) OL L 405, 1992 12 31, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 572/2003 (OL L 82, 2003 3 29, p. 20).
([2]) OL L 270, 2003 10 21, p. 123.

▼B

valstybė narė, remdamasi objektyviais kriterijais, imasi reikiamų priemonių reikalavimus jos teritorijoje atitinkančių individualių referencinių kvotų bendrai sumai atitinkamai sumažinti.

▼M4

Tačiau Vokietijai ir Austrijai pagal referencinius kiekius 1999–2000 m. 12 mėnesių laikotarpiui nustatyta viršutinė riba atitinkamai yra 27 863 827,288 ir 2 750 389,712 tonų.

▼A1

For the Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia and Slovakia the total quantities referred to in the first subparagraph are set out in table (f) of Annex I of Council Regulation (EC) No 1788/2003 ([1]).

For the Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia and Slovakia the 12 month period referred to in the first subparagraph shall be that of 2004/2005.

▼B

96 straipsnis

Papildomos išmokos

1. Nuo 2004 m. iki 2007 m. valstybės narės kasmet savo teritorijoje gamintojams moka papildomas išmokas, sudarančias bendrą metinę sumą, nustatytą 2 dalyje. Šios išmokos mokamos remiantis objektyviais kriterijais ir užtikrinant vienodas sąlygas ūkininkams bei vengiant rinkos ir konkurencijos iškraipymo. Be to, šios išmokos nesiejamos su rinkos kainų svyravimais.

Priedas prie priemokos skiriamas tik kaip papildoma suma prie 95 straipsnio 2 dalyje nustatytos priemokos.

▼A1

2. Additional payments: global amounts expressed in EUR million:

	2004	2005	2006 and 2007 ([1])
Belgium	12,12	24,30	36,45
Czech Republic	9,817	19,687	29,530
Denmark	16,31	32,70	49,05
▼M4 Vokietija	101,99	204,52	306,78
▼A1 Estonia	2,286	4,584	6,876
Greece	2,31	4,63	6,94
Spain	20,38	40,86	61,29
France	88,70	177,89	266,84
Ireland	19,20	38,50	57,76
Italy	36,34	72,89	109,33
Cyprus	0,531	1,066	1,599
Latvia	2,545	5,104	7,656
Lithuania	6,028	12,089	18,133
Luxembourg	0,98	1,97	2,96
Hungary	7,127	14,293	21,440

([1]) OJ L 270, 21.10.2003, p. 123.

▼A1

	2004	2005	2006 and 2007 (1)
Malta	0,178	0,357	0,536
Netherlands	40,53	81,29	121,93
▼M4 Austrija	10,06	20,19	30,28
▼A1 Poland	32,808	65,796	98,694
Portugal	6,85	13,74	20,62
Slovenia	2,051	4,114	6,170
Slovakia	3,709	7,438	11,157
Finland	8,81	17,66	26,49
Sweden	12,09	24,24	36,37
United Kingdom	53,40	107,09	160,64

(1) And, in case of application of Article 70, for the following calendar years.

In the new Member States the global amounts shall be applied in accordance with the schedule of increments as set out in Article 143a.

▼B

97 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame skyriuje taikomas Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 5 straipsnyje nustatytas „gamintojo” apibrėžimas.

8 SKYRIUS

SPECIALI REGIONINĖ PAGALBA UŽ PASĖLIUS

98 straipsnis

Pagalba

70 straipsnio taikymo atveju, Suomijoje ir Švedijoje, į šiaurę nuo 62-osios lygiagretės, bei kai kuriose gretimose teritorijose, kurias veikia panašios klimato sąlygos, dėl kurių ypač sunku vykdyti žemės ūkio veiklą, javus, aliejinių augalų sėklą, linų sėmenis ir pluoštinius linus bei kanapes auginantiems ūkininkams skiriama speciali pagalba – 24 eurai už toną, kurie dauginami iš derlingumo, nustatyto atitinkamo regiono regionavimo plane, neviršijant Komisijos pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos, ir atitinkanti 41 straipsnyje nurodytos šios pagalbos viršutinės ribos komponentą.

Kai bendra prašomos pagalbos suma viršija nustatytą viršutinę ribą, tais metais atitinkamai mažinama vienam ūkininkui skiriama pagalba.

9 SKYRIUS

PAGALBA UŽ SĖKLĄ

99 straipsnis

Pagalba

1. 70 straipsnio taikymo atveju, valstybės narės kasmet skiria XI priede nustatytą pagalbą už vienos ar kelių XI priede išvardytų rūšių elitinės sėklos ar sertifikuotos sėklos auginimą.

▼B

2. Tais atvejais, kai sertifikuoti tinkamas plotas, už kurį prašoma pagalbos už sėklą, naudojamas prašant pagalbos pagal bendrosios išmokos schemą, pagalbos už sėklą suma, išskyrus XI priedo 1 ir 2 punktuose nurodytas rūšis, sumažinama pagal bendrosios išmokos schemą numatytos pagalbos, kuri turi būti skiriama konkrečiais metais už atitinkamą plotą, suma, tačiau dėl šios operacijos suma negali būti mažesnė už nulį.

▼M2

3. Prašomos pagalbos suma neviršija Komisijos pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos, atitinkančios 41 straipsnyje minėtą nacionalinę viršutinę ribą sudarantį pagalbos už atitinkamų rūšių sėklą komponentą. Tačiau naujosioms valstybėms narėms ši viršutinė riba atitinka XIa priede nurodytas sumas.

Kai bendra prašomos pagalbos suma viršija nustatytą viršutinę ribą, tais metais atitinkamai mažinam vienam ūkininkui skiriama pagalba.

▼B

4. *Cannabis sativa* L. veislės, už kurias mokama šiame straipsnyje numatyta pagalba, nustatomos 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

10 SKYRIUS

IŠMOKA UŽ PASĖLIŲ PLOTĄ

100 straipsnis

Taikymo sritis ir sąvokų apibrėžimai

1. 66 straipsnio taikymo atveju, valstybės narės šiame skyriuje numatytomis sąlygomis, jei nenumatyta kitaip, pasėlius auginantiems ūkininkams skiria atitinkamos valstybės narės pagal tą straipsnį pasirinktą pagalbą.

2. Šiame skyriuje:

— prekybos metai trunka nuo liepos 1 d. iki birželio 30 d.,

— „pasėliai” – tai IX priede išvardyti augalai.

3. Valstybės narės, kuriose kukurūzai nėra tradicinė kultūra, gali už silosui auginamą žolę tomis pačiomis sąlygomis, kokios taikomos pasėliams, mokėti išmokas už pasėlių plotą.

101 straipsnis

Baziniai plotai

Išmoka už plotą nustatoma už hektarą ir diferencijuojama pagal regionus.

Išmoka už plotą mokama už pasėliais apsėtą arba pagal šio reglamento 107 straipsnį atidėtą plotą, kuris neviršija Komisijos reglamento (EB) Nr. 2316/1999 ([1]) VI priede nustatyto regioninio bazinio ploto ar plotų bendro hektarų skaičiaus, atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 1017/94 taikymą.

▼M2

Tačiau regioninį bazinį plotą arba plotus naujosiose valstybėse narėse nustato Komisija 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka ir neviršydama XIb priede išvardytų nacionalinių bazinių plotų.

▼B

Atitinkamos valstybės narės pasirinkimu, regionas – tai valstybė narė ar valstybės narės regionas. Šio reglamento 66 straipsnio taikymo atveju, Reglamento (EB) Nr. 2316/1999 VI priede nustatytas plotas ar plotai

([1]) 1999 m. spalio 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2316/1999, nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1251/1999, dėl tam tikrų lauko kultūrų augintojų paramos sistemos taikymo taisykles (OL L 280, 1999 10 30, p. 43). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1035/2003 (OL L 150, 2003 6 18, p. 24).

▼B

sumažinami hektarų skaičiumi, atitinkančiu teises į išmokas už atidėtą žemę, nustatytas atitinkamame regione pagal šio reglamento 53 straipsnį ir 63 straipsnio 2 dalį.

102 straipsnis

Bazinių plotų ir viršutinės ribos viršijimas

1. Kai plotų, už kuriuos prašoma išmokos pagal pasėlių schemą, įskaitant, 71 straipsnio taikymo atveju, pagal tą schemą atidėtą žemę, suma viršija bazinį plotą, tokiame regione tais pačiais prekybos metais proporcingai sumažinamas vienam ūkininkui tenkantis visas šiame skyriuje numatytus reikalavimus atitinkantis plotas.

2. Prašomų išmokų suma neturi viršyti Komisijos pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos. Kai bendra prašomos pagalbos suma viršija nustatytą viršutinę ribą, tais metais atitinkamai mažinama vienam ūkininkui skiriama pagalba.

3. 71 straipsnio taikymo atveju, apskaičiuojant plotus, už kuriuos prašoma išmokos, taip pat atsižvelgiama į plotus, už kuriuose neprašoma šiame skyriuje numatytos išmokos, tačiau kurie naudojami pateisinti 12 skyriuje numatytos pagalbos paraiškas.

4. Jei valstybė narė numato, kad už silosui auginamą žolę gali būti skiriama išmoka už pasėlių plotą, nustatomas atskiras bazinis plotas. Jei konkrečiais prekybos metais nesusidaro bazinis pasėlių ar silosui auginamos žolės plotas, hektarų likutis priskiriamas tų pačių prekybos metų atitinkamam baziniam plotui.

5. Jei valstybė narė pasirinko nustatyti vieną ar kelis nacionalinius bazinius plotus, kiekvieną bazinį plotą ji gali skirstyti į subbazinius plotus, remdamasi objektyviais kriterijais, kuriuos turi nustatyti pati valstybė narė.

Šioje pastraipoje „Secano” ir „Regadío” baziniai plotai laikomi nacionaliniais baziniais plotais.

Viršijus nacionalinį bazinį plotą, atitinkama valstybė narė, remdamasi objektyviais kriterijais, visas pagal 1 dalį taikomas priemones ar jų dalį gali vykdyti subbaziniuose plotuose, kuriuose buvo pastebėtas viršijimas.

Valstybės narės, nusprendusios taikyti šioje pastraipoje numatytas galimybes, iki rugsėjo 15 d. praneša ūkininkams ir Komisijai apie jų pasirinkimus ir išsamias naudojimosi jais taisykles.

103 straipsnis

Regionavimo planas

Taikomas pagal Reglamento (EB) Nr. 1251/1999 3 straipsnį parengtas valstybių narių regionavimo planas.

▼M2

Kitu atveju bet kuriai naujajai valstybei narei, kuri 2004 m. taiko 143b straipsnyje nurodytą bendrosios išmokos už plotą schemą, remiantis objektyviais kriterijais ir ne vėliau kaip paskutiniųjų bendrosios išmokos už plotą schemos taikymo metų rugpjūčio 1 d. nustatomas regionavimo planas. Tai atlikus, bendri regioniniai baziniai plotai ir apskaičiuotas vidutinis referencinis derlingumas regionuose turi atitikti XIb priede išvardytų nacionalinio bazinio ploto ir referencinio derlingumo ribas.

▼B

Komisijos prašymu ar pačios valstybės narės iniciatyva, remiantis objektyviais kriterijais, regionavimo planas gali būti valstybės narės tikslinamas.

▼B

104 straipsnis

Bazinė suma

1. Išmoka už plotą apskaičiuojama bazinę už toną mokamą sumą padauginant iš vidutinio grūdų derlingumo, nustatyto atitinkamo regiono regionavimo plane.

2. Atliekant 1 dalyje nurodytą apskaičiavimą remiamasi vidutiniu javų derlingumu. Vis dėlto, kai kukurūzai yra atskiriami, „kukurūzų" derlingumas naudojamas kukurūzams, o „javų, išskyrus kukurūzus" derlingumas – javams, aliejinių augalų sėklai, linų sėmenims ir pluoštiniams linams bei kanapėms.

3. Nuo 2005/2006 m. nustatoma 63 eurų už toną bazinė suma, mokama už pasėlius, o 71 straipsnio taikymo atveju – už atidėtą žemę.

▼M2

105 straipsnis

Priemoka už kietuosius kviečius

1. Priedas prie išmokos už plotą, sudarantis:

— 291 EUR/ha už 2005/2006 prekybos metus,

— 285 EUR/ha už 2006/2007 ir vėlesnius prekybos metus,

mokama už kietaisiais kviečiais apsėtą plotą tradicinėse gamybos zonose, išvardytose X priede, neviršijant šių dydžių:

Graikija	617 000 ha
Ispanija	594 000 ha
Prancūzija	208 000 ha
Italija	1 646 000 ha
Kipras	6 183 ha
Vengrija	2 500 ha
Austrija	7 000 ha
Portugalija	118 000 ha.

2. Jei bendras plotas, už kurį prašoma priedo prie išmokos už plotą, prekybos metais yra didesnis už 1 dalyje nurodytą dydį, atitinkamai mažinamas vienam ūkininkui tenkantis plotas, už kurį gali būti mokamas priedas.

Tačiau laikydamosi 1 dalyje kiekvienai valstybei narei nustatytų dydžių, valstybės narės gali išskirstyti toje dalyje nurodytus plotus X priede apibrėžtoms gamybos zonoms arba Bendrijos tokios sudėties, kokia ji yra 2004 m. balandžio 30 d., valstybėms narėms, o prireikus regionavimo plane nurodytiems gamybos regionams pagal kietųjų kviečių gamybos apimtis 1993–1997 metais. Kai tai padaroma ir tuo atveju, jei bendras regiono plotas, už kurį prašoma priedo prie išmokos už plotą, prekybos metais yra didesnis už atitinkamą regionui nustatytą dydį, proporcingai sumažinamas vienam to gamybos regiono ūkininkui tenkantis plotas, už kurį gali būti mokamas priedas. Sumažinama tada, kai atitinkamoje valstybėje narėje regionų plotai, kurių dydis nesiekia tiems regionams nustatytų ribų, išskirstomi regionams, kuriuose tos ribos yra viršijamos.

3. Regionuose, kur kietųjų kviečių auginimas yra sėkmingai įsitvirtinęs, išskyrus X priede išvardytus regionus, suteikiama speciali 46 EUR už hektarą 2005/2006 prekybos metais pagalba, neviršijant tokio hektarų skaičiaus:

Vokietija	10 000 ha
Ispanija	4 000 ha
Prancūzija	50 000 ha
Italija	4 000 ha
Vengrija	4 305 ha

▼M2

Slovakija	4 717 ha
Jungtinė Karalystė	5 000 ha.

▼B

106 straipsnis

Linai ir kanapės

Priklausomai nuo aplinkybių išmoka už pluoštinių linų ir kanapių plotą mokama tik tada, kai sudaroma sutartis ar prisiimamas įsipareigojimas, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1673/2000 2 straipsnio 1 dalyje.

Išmoka už pluoštinių kanapių plotą taip pat mokama 52 straipsnyje numatytomis sąlygomis.

107 straipsnis

Atidėta žemė

1. 71 straipsnio taikymo atveju, išmokos už plotą prašantys ūkininkai įsipareigoja atidėti dalį savo valdos žemės nuo gamybos ir už šį įsipareigojimą gauna kompensaciją.

2. Žemės atidėjimo įpareigojimas kiekvienam išmokų už plotą prašančiam ūkininkui nustatomas kaip jo pasėliais apsėto ploto, dėl kurio pateikiamas prašymas, dalis, kuri atidedama pagal šį skyrių.

2005/2006 ir 2006/2007 prekybos metais nustatoma 10 % privalomai atidėtos žemės bazinė norma.

3. Atidėta žemė gali būti naudojama:

— medžiagoms, skirtoms produktų, kurie nėra tiesiogiai skirti žmonėms vartoti ar gyvūnams šerti, gamybai Bendrijoje, jei taikomos veiksmingos kontrolės sistemos,

— ankštiniams augalams auginti žemės ūkio valdoje, kurioje visa gamyba tvarkoma pagal Reglamento (EEB) Nr. 2092/91 nustatytus įpareigojimus.

Valstybėms narėms leidžiama mokėti nacionalinę pagalbą, skirtą iki 50 % išlaidų, susijusių su daugiamečių augalų, skirtų biomasės gamybai atidėtoje žemėje, įveisimui finansuoti.

4. Į šalutinių produktų, skirtų pašarams ar maistui, kiekį, galintį susidaryti dėl aliejinių augalų sėklos auginimo pagal 3 dalies pirmąją įtrauką atidėtoje žemėje, atsižvelgiama nustatant 56 straipsnio 3 dalyje nurodytą 1 milijoną tonų.

5. Jei drėkinamoje ir nedrėkinamoje žemėje nustatomas skirtingas derlingumas, už nedrėkinamą žemę mokamos išmokos už atidėtą žemę.

6. Už savanoriškai, viršijant įsipareigojimą atidėtą žemę ūkininkams gali būti skiriama išmoka už atidėtą žemę. Valstybės narės leidžia ūkininkams atidėti ne mažiau kaip 10 % pasėliais apsėto ploto, dėl kurio pateikiama paraiška dėl išmokos ir kuris atidedamas pagal šį straipsnį. Valstybė narė, atsižvelgdama į specifines situacijas ir užtikrindama pakankamą žemės ūkio naudmenų panaudojimą, gali nustatyti didesnį procentinį dydį.

66 straipsnio taikymo atveju, ši pastraipa taikoma pagal išsamias taisykles, kurias turi nustatyti Komisija 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

7. Ūkininkai, pateikiantys paraišką dėl išmokos už plotą, kuris neviršija ploto, kurio reikėtų 92 tonoms grūdų užauginti, remiantis jų regione nustatytu derlingumu, atidėti žemę neįpareigojami. Šiems ūkininkams taikoma 6 dalis.

8. Nepažeidžiant 108 straipsnio, plotai:

— kurie atidedami taikant agrarinės aplinkosaugos priemones (Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999 22–24 straipsniai), kurie nenaudojami nei žemės ūkiui, nei kitiems pelningiems tikslams, išskyrus tuos tikslus, kuriems atidedama žemė pagal šį reglamentą, arba

— apželdinti mišku (Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 31 straipsnis),

▼B

dėl paraiškos, pateiktos po 1995 m. birželio 28 d., neviršijant atitinkamos valstybės narės valdai nustatytinų ribų, gali būti įskaičiuojami į atidėtos žemės plotus vykdant 1 dalyje nurodytą įpareigojimą atidėti žemę. Nustatomos tik tokios ribos, kad būtų galima išvengta neproporcingo pagal konkrečią schemą turimų lėšų sukaupimo nedideliam ūkių skaičiui.

Vis dėlto, už šiuos plotus neskiriama šio reglamento 104 straipsnyje nurodyta išmoka už plotą, o parama, teikiama pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 24 straipsnio 1 dalį ar 31 straipsnio 1 dalies antrąją įtrauką, neviršija išmokos už atidėtos žemės plotą, nurodytos šio reglamento 104 straipsnyje, sumos.

Valstybės narės gali nuspręsti naujam pareiškėjui netaikyti šioje pastraipoje numatytos schemos tame regione, kuriame gresia nuolatinis pavojus, jog bus pastebimai viršytas regioninis bazinis plotas.

9. Atidėtos žemės plotai yra ne mažesni kaip 0,1 ha dydžio ir 10 metrų pločio. Dėl tinkamai pagrįstų aplinkosauginių priežasčių valstybės narės gali pripažinti ne mažesnius kaip 5 metrų pločio ir 0,05 ha dydžio plotus.

▼M2

108 straipsnis

Pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkanti žemė

Paraiškos dėl išmokų negali būti paduodamos dėl žemės, kurioje 2003 m. paraiškoms dėl pagalbos už plotą nustatytą dieną buvo daugiametė ganykla, augo daugiametės kultūros ar medžiai arba kuri buvo naudojama ne žemės ūkio tikslais.

Naujosios valstybės narės negali paduoti paraiškų dėl išmokų dėl žemės, kurioje 2003 m. birželio 30 d. buvo daugiametė ganykla, augo daugiametės kultūros ar medžiai arba kuri buvo naudojama ne žemės ūkio tikslais.

144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustatytinomis sąlygomis valstybės narės gali nukrypti nuo šio straipsnio pirmos ir antros pastraipų, jei jos imasi veiksmų, skirtų užkirsti kelią pastebimam bendro žemės ūkio paskirties žemės, atitinkančios pagalbos skyrimo reikalavimus, ploto padidėjimui.

▼B

109 straipsnis

Sėja ir paraiška

Norėdamas gauti išmoką už plotą, ne vėliau kaip iki prieš atitinkamo derliaus gegužės 31 d. ūkininkas pasėja sėklą ir ne vėliau kaip iki gegužės 15 d. pateikia paraišką.

110 straipsnis

Įgyvendinimo taisyklės

144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka patvirtinamos išsamios šio skyriaus taikymo taisyklės, visų pirma taisyklės:

— susijusios su bazinių plotų nustatymu ir tvarkymu,

— susijusios su auginimo regionavimo planų sudarymu,

— susijusios su silosui auginama žole,

— susijusios su išmokos už plotą skyrimu,

— susijusios su mažiausiu plotu, atitinkančiu išmokos skyrimo reikalavimus; šiose taisyklėse pirmiausia atsižvelgiama į monitoringo reikalavimus ir į pageidaujamą konkrečios schemos veiksmingumą,

— nustatančios reikalavimus, keliamus norint gauti priedą už kietuosius kviečius prie išmokos už plotą, ir reikalavimus specialiai pagalbai gauti, pirmiausia regionų, į kuriuos turi būti atsižvelgiama, nustatymą,

▼B

— susijusios su atidėta žeme, pirmiausia susijusios su 107 straipsnio 3 dalimi; šiais reikalavimais nustatomi pašariniai ankštiniai augalai, kurie gali būti auginami atidėtoje žemėje ir, atsižvelgiant į tos dalies pirmosios pastraipos pirmąją įtrauką, gali būti įtraukiamas nekompensuojamų augalų auginimas.

Ta pačia tvarka Komisija gali:

— nustatyti, kad išmokų mokėjimas priklausytų nuo to, ar naudojama:

i) konkreti sėkla;

ii) sertifikuota sėkla – kietųjų kviečių ir pluoštinių linų bei kanapių atveju;

iii) tam tikrų veislių sėkla – aliejinių augalų sėklos, kietųjų kviečių ir pluoštinių linų bei kanapių atveju,

— arba numatyti galimybę valstybėms narėms skirti išmokas šiomis sąlygomis,

— tam tikrose zonose, kuriose dėl išimtinių klimato sąlygų įprastų datų laikytis neįmanoma, leisti keisti 109 straipsnyje nurodytas datas.

▼M3

10A SKYRIUS

SPECIALIOSIOS IŠMOKOS UŽ MEDVILNĘ

110a straipsnis

Taikymo sritis

Parama skiriama ūkininkams, auginantiems medvilnę, klasifikuojamą pagal KN kodą 5201 00, laikantis šiame skyriuje nustatytų sąlygų.

110b straipsnis

Pagalbos skyrimo reikalavimai

1. Pagalba skiriama už pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančio medvilnės hektaro plotą. Pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantis plotas turi būti žemės ūkio paskirties žemėje, kurioje valstybė narė leidžia auginti medvilnę, apsėtas leidžiamomis medvilnės rūšimis ir esant įprastoms augimo sąlygoms prižiūrimas mažiausiai iki sėklinės atvėrimo.

Tačiau jeigu medvilnė nepasiekia sėklinės atvėrimo stadijos dėl oro sąlygų, kurias valstybė narė laiko išskirtinėmis, visiškai medvilne apsėti plotai laikomi toliau atitinkančiais pagalbos skyrimo reikalavimus, jeigu iki sėklinės atvėrimo stadijos svarstomi plotai nebuvo naudojami kitiems tikslams, išskyrus medvilnės auginimą.

2. Valstybės narės nustato1 dalyje minimą žemę ir rūšis vadovaudamosi išsamiomis taisyklėmis ir sąlygomis, kurios turi būti priimtos 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

110c straipsnis

Baziniai plotai ir sumos

1. Nustatomi tokie nacionaliniai baziniai plotai:

— Graikijoje: 370 000 ha;

— Ispanijoje: 70 000 ha;

— Portugalijoje: 360 ha.

2. Pagalbos suma, skirta pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančiam hektarui:

— Graikijoje: 594 EUR už 300 000 hektarų ir 342,85 EUR už likusius 70 000 hektarų;

— Ispanijoje: 1 039 EUR;

— Portugalijoje: 556 EUR.

▼M3

3. Jeigu konkrečioje valstybėje narėje ir konkrečiais metais pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantis medvilnės plotas viršija 1 dalyje nurodytą bazinį plotą, 2 dalyje tai valstybei narei nustatyta pagalba sumažinama proporcingai bazinio ploto viršijimui.

Tačiau Graikijos atžvilgiu proporcingas sumažinimas taikomas pagalbos sumai, nustatytai už tą nacionalinio bazinio ploto dalį, kurią sudaro 70 000 hektarų, kad būtų atsižvelgta į bendrą 202,2 milijonų EUR sumą.

4. Išsamios šio straipsnio įgyvendinimo taisyklės priimamos 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

110d straipsnis

Patvirtintos tarpšakinės organizacijos

1. Šiame skyriuje „patvirtinta tarpšakinė organizacija" — tai juridinis asmuo, sudarytas iš medvilnę auginančių ūkininkų ir mažiausiai vienos medvilnės valymo įmonės, kurio vienas iš svarbiausių tikslų yra tiekti kokybės reikalavimus atitinkančią nevalytą medvilnę medvilnės valymo įmonei. Valstybė narė, kurios teritorijoje yra įsisteigusios medvilnės valymo įmonės, patvirtina tas organizacijas, kurios atitinka kriterijus, priimtinus 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

2. Patvirtintas tarpšakines organizacijas finansuoja jų nariai.

110e straipsnis

Patvirtintų tarpšakinių organizacijų vykdomas pagalbos diferencijavimas

1. Patvirtintos tarpšakinės organizacijos gali nuspręsti, kad ne daugiau kaip pusė visos pagalbos sumos, kurią jos nariai ūkininkai turi teisę gauti už plotus, atitinkančius 110b straipsnio 1 dalyje nustatytus pagalbos skyrimo reikalavimus, būtų diferencijuojama pagal jų nustatytą sistemą.

2. 1 dalyje paminėtą sistemą patvirtina valstybė narė, atsižvelgdama į kriterijus, kurie turi būti patvirtinti 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. Šie kriterijai pirmiausia atspindi tiekiamos nevalytos medvilnės kokybę, atsižvelgiant į atitinkamų zonų aplinkos ir ekonomines sąlygas.

110f straipsnis

Pagalbos išmokėjimas

1. Ūkininkams pagalba skiriama už pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantį hektarą, kaip numatyta 110c straipsnyje.

2. Patvirtintos tarpšakinės organizacijos nariams ūkininkams pagalba skiriama už pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantį hektarą remiantis 110c straipsniu, ją padidinant 10 EUR suma. Tačiau diferencijavimo atveju pagalba skiriama už pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantį hektarą remiantis 110c straipsniu, tačiau ją pakoreguojant pagal 110e straipsnio 1 dalį. Pakoreguota suma padidinama 10 EUR suma.

10B SKYRIUS

PARAMA ALYVMEDŽIŲ GIRAITĖMS

110g straipsnis

Taikymo sritis

Pagalba skiriama ūkininkams kaip įnašas aplinkai arba socialiai svarbių alyvmedžių giraičių priežiūrai, laikantis šiame skyriuje nustatytų sąlygų.

110h straipsnis

Pagalbos skyrimo reikalavimai

Pagalbos išmokėjimui taikomos šios sąlygos:

▼M3

a) alyvmedžių giraitė turi būti užregistruota 20 straipsnio 2 dalyje nurodytoje geografinės informacijos sistemoje;

b) ši pagalba gali būti teikiama tik už alyvmedžiais iki 1998 m. gegužės 1 d. apsodintus plotus, išskyrus Kiprą ir Maltą, kuriuose ši data yra 2001 m. gruodžio 31 d., plotus, kuriuose nauji alyvmedžiai buvo pasodinti vietoje senų alyvmedžių arba plotus, apsodintus pagal Komisijos patvirtintas programas;

c) skirtumas tarp alyvmedžių skaičiaus alyvmedžių giraitėje ir tarp 20 straipsnio 2 dalyje nurodytoje geografinės informacijos sistemoje 2005 m. sausio 1 d. užregistruoto skaičiaus neturi būti didesnis kaip 10 %;

d) alyvmedžių giraitė turi atitikti tos alyvmedžių giraitės grupės požymius, kuriai prašoma suteikti pagalbą;

e) prašoma pagalba turi siekti mažiausiai 50 EUR pagal kiekvieną paraišką.

110i straipsnis

Suma

1. Pagalba alyvmedžių giraitėms teikiama už kiekvieną alyvmedžių GIS-ha. Alyvmedžių GIS-ha — tai paprastai naudojamas ploto vienetas, kuris nustatomas 144 straipsnio 2 dalyje minima tvarka pagal 20 straipsnio 2 dalyje nurodytos geografinės informacijos apie alyvuogių auginimą sistemos duomenis.

2. Neviršydamos 3 dalyje nustatytų maksimalių sumų ir atėmusios pagal 4 dalį išlaikytą sumą, valstybės narės nustato pagalbą už alyvmedžių GIS-ha, sudaryto iš ne daugiau kaip penkių alyvmedžių giraičių plotų kategorijų.

Šios kategorijos nustatomos pagal bendrus aplinkos ir socialinius kriterijus, taip pat atsižvelgiant į aspektus, susijusius su kraštovaizdžiu ir socialinėmis tradicijomis, kurie turi būti patvirtinti 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. Šiame kontekste ypatingas dėmesys skiriamas alyvmedžių giraičių priežiūrai ribiniuose plotuose.

3. Jeigu dėl VII priedo H punkte nustatyto 0,6 dydžio koeficiento taikomas 0,4 dydžio koeficientas, 2 dalyje minima maksimali pagalbos suma yra tokia:

	EUR, milijonais
Prancūzija	2,11
Graikija	208,14
Italija	272,05
Kipras	2,93
Malta	0,07
Ispanija	412,45
Portugalija	22,66
Slovėnija	0,17

Valstybės narės paskirsto maksimalią sumą pagal kiekvieną kategoriją, remdamosi objektyviais kriterijais ir nediskriminuodamos. Kiekvienai kategorijai nustatyta pagalba už alyvmedžių GIS-ha negali viršyti priežiūrai skirtų lėšų atėmus išlaidas, susijusias su derliaus nuėmimu.

Jeigu valstybės narės nutartų sumažinti 0,4 dydžio koeficientą, pirmiau pateiktoje lentelėje bei VIII ir VIIIa prieduose nurodyta maksimali pagalbos suma koreguojama vadovaujantis 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

Kiprui ir Maltai nustatytos maksimalios pagalbos sumos yra negalutinės. Jos gali būti pakeistos 2005 m. sukūrus 20 straipsnio 2 dalyje nurodytą geografinę informacijos sistemą, vadovaujantis 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, taip siekiant atitinkamai pakoreguoti Kiprui ir Maltai nustatytas maksimalias pagalbos sumas.

▼M3

4. Siekdamos užtikrinti, kad, vadovaujantis 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 865/2004 dėl bendro alyvuogių aliejaus ir stalo alyvuogių rinkų organizavimo ([1]) 8 straipsniu, patvirtintų ūkio subjektų sudarytoms veiklos programoms būtų skirta Bendrijos lėšų, valstybės narės gali išlaikyti iki 10 % 3 dalyje nurodytų sumų.

Tačiau jeigu, siekdama užtikrinti, kad pirmoje pastraipoje paminėtoms veiklos programoms būtų skirta Bendrijos lėšų, valstybė narė nutartų taikyti didesnį nei 0,6 dydžio koeficientą, kaip nustatyta VII priedo H punkte, ji gali išlaikyti ne daugiau kaip 10 % 41 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų alyvuogių aliejaus komponento. Ši maksimali suma nustatoma vadovaujantis 144 straipsnio 2 dalyje minima tvarka.

10C SKYRIUS

PAGALBA TABAKUI

110j straipsnis

Taikymo sritis

Pagalba 2006, 2007, 2008 ir 2009 m. gali būti skiriama ūkininkams, auginantiems žaliavinį tabaką, klasifikuojamą pagal KN kodą 2401, laikantis šiame skyriuje nustatytų sąlygų.

110k straipsnis

Pagalbos skyrimo reikalavimai

Pagalba skiriama ūkininkams, pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2075/92 2000, 2001 ir 2002 kalendoriniais metais gavusiems priemoką už tabaką, bei ūkininkams, nuo 2002 m. sausio 1 d. iki 2005 m. gruodžio 31 d. įsigijusiems tabako gamybos kvotų. Išmokant pagalbą taikomos šios sąlygos:

a) tabakas turi būti kilęs iš Komisijos reglamento (EB) Nr. 2848/98 ([2]) II priede nurodytos gamybos vietovės;

b) turi būti laikomasi kokybės reikalavimų, apibrėžtų Reglamente (EB) Nr. 2848/98;

c) lapinį tabaką į pirmojo supirkėjo patalpas ūkininkas turi pristatyti pagal auginimo sutartį;

d) mokėjimas turi būti atliktas taip, kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos ūkininkams ir (arba) būtų atsižvelgta į objektyvius kriterijus, pavyzdžiui, tabako augintojų vietovė, esanti 1 tikslo regione, arba tam tikros kokybės rūšių auginimas.

110l straipsnis

Suma

1. Jeigu dėl VII priedo I punkte nustatyto 0,4 dydžio koeficiento taikomas 0,6 dydžio koeficientas, maksimali bendros pagalbos suma, įskaitant 110m straipsnyje nurodytas į Bendrijos tabako fondą mokėtinas sumas, yra:

	2006–2009 m. EUR, milijonais
Belgija	2,374
Vokietija	21,287
Graikija	227,331
Ispanija	70,599
Prancūzija	48,217

([1]) Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 97.
([2]) OL L 358, 1998 12 31, p. 17. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1983/2002 (OL L 306, 2002 11 8, p. 8).

▼M3

	2006–2009 m. EUR, milijonais
Italija	200,821
Austrija	0,606
Portugalija	10,161

Jeigu valstybės narės nutartų sumažinti 0,6 dydžio koeficientą, pirmiau pateiktoje lentelėje bei VIII priede nurodyta maksimali pagalbos suma koreguojama vadovaujantis 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

110m straipsnis

Į Bendrijos tabako fondą mokėtinos sumos

Reglamento (EB) Nr. 2075/92 13 straipsnyje numatyto Bendrijos tabako fondo informavimo veiksmams finansuoti nuo pagalbos sumos, suteiktos vadovaujantis šio skyriaus nuostatomis, už 2006 ir 2007 kalendorinius metus pervedamos atitinkamai 4 % ir 5 % dydžio sumos.

10D SKYRIUS

PAGALBA UŽ APYNIŲ PLOTĄ

110n straipsnis

Taikymo sritis

Parama skiriama ūkininkams, auginantiems apynius, klasifikuojamus pagal KN kodą 1210, laikantis šiame skyriuje nustatytų sąlygų.

110o straipsnis

Pagalbos skyrimo reikalavimai

Pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantys plotai:

— kurie yra apynių auginimo plotuose, Komisijos paskelbtuose pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1784/77 ([3]) 6 straipsnio 2 dalį;

— kurie yra apsodinti apyniais;

— kuriuose derlius buvo faktiškai nuimtas.

▼B

11 SKYRIUS

IŠMOKOS UŽ AVIS IR OŽKAS

111 straipsnis

Taikymo sritis

67 straipsnio taikymo atveju, valstybės narės šiame skyriuje numatytomis sąlygomis, jei nenumatyta kitaip, avis ir ožkas auginantiems ūkininkams kasmet skiria išmokas ar priemokos.

112 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame skyriuje vartojami tokie sąvokų apibrėžiami:

a) „ėriavedė" – yra bet kurios avių veislės patelė, kuri bent vieną kartą ėriavosi arba yra bent vienerių metų amžiaus;

b) „ožkavedė" yra bet kurios ožkų veislės patelė, kuri bent vieną kartą vedė ožiukus arba yra bent vienerių metų amžiaus.

([3]) OL L 200, 1977 8 8, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

▼B

113 straipsnis

Išmoka už ėriavedę ir ožkavedę

1. Ūkininkas, laikantis ėriavedes savo valdoje ir pateikęs paraišką, gali gauti išmokas už ėriavedžių laikymą (išmokos už ėriavedes).

2. Ūkininkas, laikantis ožkavedes savo valdoje ir pateikęs paraišką, gali gauti išmokas už ožkavedžių laikymą (išmokos už ožkavedes). Šios išmokos skiriamos ūkininkams konkrečiose vietovėse, kuriose auginimas tenkina šiuos kriterijus:

a) ožkų auginimas daugiausia nukreiptas ožkienos gamybai;

b) ožkų ir avių auginimo būdai yra vienodo pobūdžio.

Tokių vietovių sąrašas sudaromas 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3. Išmokos už ėriavedes ir ožkavedes – tai kasmet, neviršijant individualių viršutinių ribų, vienam ūkininkui už reikalavimus atitinkančius gyvulius mokamos išmokos kalendoriniais metais. Valstybė narė nustato mažiausią gyvulių, dėl kurių pateikiama paraiška išmokoms gauti, skaičių. Mažiausias skaičius yra ne mažesnis kaip 10 arba ne didesnis kaip 50.

4. Išmokos dydis už vieną ėriavedę yra 21 euras. Tačiau ūkininkams, prekiaujantiems avių pienu ar iš avių pieno pagamintais produktais, už ėriavedę mokama 16,8 eurų išmoka.

5. Išmokos dydis už vieną ožkavedę yra 16,8 euro.

114 straipsnis

Priemoka

1. Priemokos mokamos ūkininkams tose vietovėse, kuriose avių ir ožkų auginimas yra tradicinė veikla arba pastebimai prisideda prie žemės ūkio ekonomikos. Valstybės narės nustato šias vietoves. Bet kuriuo atveju priemokos skiriamos tik tam ūkininkui, kurio ne mažiau kaip 50 % žemės ūkiui naudojamo valdos ploto yra mažiau palankioje ūkininkauti vietovėje, apibrėžtoje Reglamento (EB) Nr. 1257/1999.

2. Priemokos taip pat skiriamos ūkininkui, kuris vykdo sezoninį gyvulių pervarymą į naujas ganyklas, su sąlyga jei:

a) ne mažiau kaip 90 % gyvulių, už kuriuos pateikta paraiška priemokai gauti, ne trumpiau kaip 90 dienų iš eilės ganoma reikalavimus atitinkančiame plote, nustatytame pagal 1 dalį, ir

b) valdos centras yra įsikūręs tiksliai apibrėžtoje geografinėje vietovėje, valstybės narės priskirtoje vietovėms, kuriose sezoninis gyvulių pervarymas į naujas ganyklas yra tradicinis avių ir (arba) ožkų auginimo būdas, ir kad toks gyvulių judėjimas yra būtinas dėl pakankamo pašarų kiekio stokos sezoninio gyvulių pervarymo į naujas ganyklas laikotarpiu.

3. Priemokos dydis už vieną ėriavedę ir už vieną ožkavedę yra 7 eurai. Priemokos skiriamos tokiomis pačiomis sąlygomis, kokiomis skiriamos išmokos už ėriavedes ir ožkavedes.

115 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Išmokos mokamos ūkininkams gavėjams remiantis minimalų laikotarpį, kuris turi būti nustatomas 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, jų valdose laikomų ėriavedžių ir (arba) ožkavedžių skaičiumi.

▼M1

2. Pradėjus taikyti Reglamentą (EB) Nr. 21/2004, nustatantį avių ir ožkų identifikavimo ir registravimo sistemą ir iš dalies pakeičiantį Reglamentą (EEB) Nr. 1782/2003, norint gauti priemoką už gyvūną, jis identifikuojamas ir registruojamas pagal šias taisykles.

▼B

116 straipsnis

Individualios ribos

1. 2005 m. sausio 1 d. vienam ūkininkui nustatyta individuali viršutinė riba, nurodyta 113 straipsnio 3 dalyje, lygi pagal atitinkamas Bendrijos taisykles 2004 m. gruodžio 31 d. jo turimų teisių į išmokas skaičiui.

▼M2

2. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kas teisių į priemoką suma jų teritorijoje neviršytų 4 dalyje nustatytų nacionalinių viršutinių ribų ir būtų galima išlaikyti 118 straipsnyje minimus nacionalinius rezervus.

Išskyrus tuos atvejus, kai yra taikomas 143b straipsnis, ne vėliau kaip vieneri metai po stojimo datos naujosios valstybės narės gamintojams skiria individualias viršutines ribas ir sukuria nacionalinius rezervus iš bendro tiesių į priemokas skaičiaus, nustatyto kiekvienai naujajai valstybei narei, kaip nustatyta 4 dalyje.

Pasibaigus bendrosios išmokos už plotą schemos pagal 143b straipsnį taikymo laikotarpiui ir tais atvejais, kai taikomas 67 straipsnis, individualios viršutinės ribos gamintojams skiriamos ir antroje pastraipoje nurodytas nacionalinis rezervas sukuriamas ne vėliau kaip pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų pabaigoje.

▼B

3. Teisės į išmokas, kurios atimamos taikant 2 dalyje nurodytą priemonę, panaikinamos.

▼M2

4. Taikomos šios viršutinės ribos:

Valstybė narė	Teisės (x 1000)
Belgija	70
Čekijos Respublika	66,733
Danija	104
Vokietija	2 432
Estija	48
Graikija	11 023
Ispanija	19 580
Prancūzija	7 842
Airija	4 956
Italija	9 575
Kipras	472,401
Latvija	18,437
Lietuva	17,304
Liuksemburgas	4
Vengrija	1 146
Malta	8,485
Nyderlandai	930
Austrija	206
Lenkija	335,88
Portugalija ([1])	2 690
Slovėnija	84,909
Slovakija	305,756
Suomija	80
Švedija	180
Jungtinė Karalystė	19 492

▼M2

Valstybė narė	Teisės (x 1000)
Iš viso:	81 667,905

([1]) Turi būti patikslinta pasibaigus Reglamento (EB) Nr. 1017/94 galiojimui.

▼B

117 straipsnis

Teisių į išmokas perdavimas

1. Parduodamas ar kitu būdu perduodamas savo valdą, ją perimančiam asmeniui ūkininkas gali perduoti visas savo teises į išmokas.

2. Ūkininkas taip pat gali perduoti visas savo teises ar jų dalį kitiems ūkininkams neperduodamas savo valdos.

Tuo atveju, jei teisės perduodamos neperduodant valdos, 15 % neviršijanti perduotų teisių dalis be jokios kompensacijos grąžinama į tos valstybės narės, kurioje yra valda, nacionalinį rezervą nemokamam perskirstymui.

Valstybės narės gali įsigyti teises į išmokas iš ūkininkų, kurie savanoriškai sutinka atiduoti visas savo teises ar jų dalį. Tokiu atveju įsigyjant šias teises ūkininkams gali būti sumokama iš nacionalinių biudžetų arba laikantis 119 straipsnio 2 dalies penktosios įtraukos.

Nukrypdamos nuo 1 dalies ir tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis valstybės narės gali numatyti, kad parduodant ar kitu būdu perduodant valdą, teisių perdavimą įvykdytų nacionalinio rezervo tarpininkas.

3. Valstybės narės gali imtis reikiamų priemonių, kad būtų užkirstas kelias teisių į išmokas perdavimui už jautrių vietovių ar regionų, kuriuose avių auginimas yra ypač svarbus vietos ūkiui, ribų.

4. Valstybės narės gali leisti iki tam tikros nustatytinos datos laikiną dalies teisių į išmokas, kuriomis jas turintis ūkininkas neketina pasinaudoti, perdavimą.

118 straipsnis

Nacionalinis rezervas

1. Visos valstybės narės išlaiko nacionalinį teisių į išmokas rezervą.

2. Visos teisės į išmokas, kurių buvo atsisakyta pagal 117 straipsnio 2 dalį ar kitas Bendrijos nuostatas, pridedamos prie nacionalinio rezervo.

3. Valstybės narės gali paskirti teises į išmokas ūkininkams neviršydamos nacionalinių rezervų ribų. Skirstydamos šias teises, prioritetą jos skiria pradedantiesiems, jauniesiems ūkininkams ir kitiems pirmumo teisę turintiems ūkininkams.

119 straipsnis

Papildomos išmokos

1. 71 straipsnio taikymo atveju, valstybės narės kasmet moka papildomas išmokas, sudarančias šio straipsnio 3 dalyje nurodytą bendrą sumą.

Valstybės narės gali nuspręsti padidinti šio straipsnio 3 dalyje nurodytą bendrą sumą sumažindamos 113 straipsnyje nurodytų išmokų dydį. Regioniniu lygiu išmokos dydis sumažinamas ne daugiau kaip vienu euru.

Išmokos mokamos kasmet, remiantis objektyviais kriterijais, pirmiausia įskaitant atitinkamas gamybos struktūras ir reikalavimus, bei užtikrinant vienodas sąlygas augintojams bei vengiant rinkos ir konkurencijos iškraipymų. Be to, šios išmokos nesiejamos su rinkos kainų svyravimais. Jos gali būti mokamos regioniniu lygiu.

2. Pirmiausia, išmokoms gali būti priskiriama:

▼B

— išmokos ūkininkams, užsiimantiems specifinėmis gamybos rūšimis, visų pirma susijusiomis su kokybe, kurios yra svarbios vietos ūkiui ar aplinkos apsaugai,

— 113 straipsnyje nurodytos išmokos padidinimas. Papildomos sumos gali priklausyti nuo gyvulių tankumo reikalavimų, kuriuos nustato valstybė narė pagal vietos sąlygas, taikymo,

— parama ūkininkų valdoms pertvarkyti arba gamintojų organizacijoms plėtoti,

— išmokos už plotą ūkininkams, kurios turi būti skiriamos už pašarų ploto, kurį ūkininkas turi konkrečiais kalendoriniais metais ir už kurį tais pačiais metais neprašoma išmokų pagal tam tikrų pasėlių augintojų paramos sistemą, pagalbos už sausuosius pašarus ir kitas Bendrijos pagalbos už kitas daugiametes ar sodininkystės kultūras sistemas, hektarą,

— išmokos ūkininkams, kurie savanoriškai atiduoda savo teises pagal 117 straipsnio 2 dalį,

— parama avienos ir ožkienos gamybai ir pardavimui tobulinti ir racionalizuoti.

▼M2

3. Taikomos tokios bendros sumos:

(EUR 1000)

Belgija	64
Čekijos Respublika	71
Danija	79
Vokietija	1 793
Estija	51
Graikija	8 767
Ispanija	18 827
Prancūzija	7 083
Airija	4 875
Italija	6 920
Kipras	441
Latvija	19
Lietuva	18
Liuksemburgas	4
Vengrija	1 212
Malta	9
Nyderlandai	743
Austrija	185
Lenkija	355
Portugalija	2 275
Slovėnija	86
Slovakija	323
Suomija	61
Švedija	162

▼M2

(EUR 1000)

Jungtinė Karalystė	20 162

4. Naujosiose valstybėse narėse bendros sumos taikomos pagal 143a straipsnyje nustatytą padidinimų grafiką.

▼B

120 straipsnis

Viršutinės ribos

Kiekvienos išmokos ar papildomos išmokos suma neviršija Komisijos pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos.

Kai bendra prašomos pagalbos suma viršija nustatytą viršutinę ribą, tais metais atitinkamai mažinama vienam ūkininkui skiriama pagalba.

12 SKYRIUS

IŠMOKOS UŽ GALVIJUS

121 straipsnis

Taikymo sritis

68 straipsnio taikymo atveju, valstybės narės šiame skyriuje numatytomis sąlygomis, jei nenumatyta kitaip, teikia atitinkamos valstybės narės pagal šį straipsnį pasirinktą vienos ar kelių rūšių pagalbą.

122 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame skyriuje:

a) „regionas” – tai valstybė narė arba regionas valstybėje narėje konkrečios valstybės narės pasirinkimu;

b) „bulius” – tai nekastruotas galvijų patinas;

c) „jautis” – tai kastruotas galvijų patinas;

d) „karvė žindenė” – tai mėsinės veislės karvė arba karvė, gauta kryžminimo su mėsine veisle būdu, ir priklausanti bandai, kurios veršeliai auginami mėsai;

e) „telyčia” – tai galvijų patelė, vyresnė nei aštuonių mėnesių, bet dar nė karto neapsiveršiavusi.

123 straipsnis

Specialioji išmoka

1. Ūkininkas, laikantis savo ūkyje galvijų patinus ir pateikęs paraišką, gali gauti specialiąją išmoką. Ji skiriama kaip metinė išmoka per kalendorinius metus kiekvienai valdai, neviršijant regionams nustatytų viršutinių ribų ne daugiau kaip už 90 kiekvienos amžiaus grupės, nurodytos 2 dalyje, gyvulių.

2. Specialioji išmoka skiriama ne dažniau kaip:

a) kartą per kiekvieno buliaus, vyresnio nei devynių mėnesių, gyvenimą, arba

b) du kartus per kiekvieno jaučio gyvenimą:

— pirmą kartą jaučiui esant devynių mėnesių amžiaus,

— antrą kartą vyresniam nei 21 mėnesio jaučiui.

3. Norint gauti specialiąją išmoką:

a) kiekvieną gyvulį, dėl kurio pateikiama paraiška, ūkininkas turi laikyti penėjimui tam tikrą nustatytiną laikotarpį;

▼B

b) kiekvienas gyvulys iki skerdimo arba eksporto turi turėti gyvūno pasą, nurodytą 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1760/2000, nustatančio galvijų identifikavimo ir registravimo sistemą bei jautienos ir jautienos produktų ženklinimą ([1]), 6 straipsnyje, kuriame būtų visa reikalinga informacija apie galvijo statusą dėl išmokos, arba jeigu paso nėra – atitinkamą lygiavertį administracinį dokumentą.

4. Kai konkrečiame regione bendras bulių, vyresnių nei devynių mėnesių, ir jaučių nuo devynių iki 20 mėnesių, dėl kurių pateiktos paraiškos, ir kurie atitinka specialiosios išmokos skyrimo sąlygas, skaičius viršija 8 dalyje nurodytą regionui nustatytą viršutinę ribą, tais metais proporcingai mažinamas vienam ūkininkui tenkantis 2 dalies a ir b punktų reikalavimus atitinkančių gyvulių skaičius.

Šiame straipsnyje „regionui nustatyta viršutinė riba" – tai gyvulių, už kuriuos gali būti skirta specialioji išmoka, skaičius regione kalendoriniais metais.

5. Nukrypdamos nuo 1 ir 4 dalių, valstybės narės:

— remdamosi į kaimo plėtros politiką įtrauktais objektyviais kriterijais ir tik tuo atveju, jei jos atsižvelgia į aplinkosaugos bei užimtumo aspektus, gali pakeisti 90 gyvulių vienetų kiekvienai valdai ir kiekvienai amžiaus grupei apribojimą arba jo atsisakyti, ir

— naudodamosi šia teise, gali nuspręsti taikyti 4 dalį taip, kad būtų pasiektas sumažinimo lygis, būtinas pagal regionui nustatytos viršutinės ribos reikalavimus, netaikydamos tokių sumažinimų smulkiems ūkininkams, kurie konkrečiais metais pateikė paraiškas specialioms priemokoms gauti už ne didesnį nei tos valstybės narės nustatytą minimalų gyvulių skaičių.

6. Valstybės narės gali nuspręsti skirti specialiąją išmoką skerdimo metu. Tokiu atveju, 2 dalies a punkte nurodytas amžiaus kriterijus buliams pakeičiamas minimaliu 185 kilogramų skerdenos svoriu.

Priemoka mokama arba pervedama ūkininkams.

Jungtinei Karalystei leidžiama Šiaurės Airijoje taikyti tokią specialiųjų išmokų skyrimo sistemą, kuri skiriasi nuo sistemos, taikomos likusioje jos teritorijoje.

7. Specialiosios išmokos dydis nustatomas taip:

a) 210 eurų už kiekvieną reikalavimus atitinkantį bulių;

b) 150 eurų už kiekvieną reikalavimus atitinkantį jautį ir amžiaus grupę.

▼M2

8. Taikomos šios regioninės viršutinės ribos:

Belgija	235 149
Čekijos Respublika	244 349
Danija	277 110
Vokietija	1 782 700
Estija	18 800
Graikija	143 134
Ispanija	713 999 ([1])
Prancūzija	1 754 732 ([2])
Airija	1 077 458
Italija	598 746
Kipras	12 000
Latvija	70 200
Lietuva	150 000
Liuksemburgas	18 962
Vengrija	94 620

([1]) OL L 204, 2000 8 11, p. 1.

▼M2

Malta	3 201
Nyderlandai	157 932
Austrija	373 400
Lenkija	926 000
Portugalija	175 075 ([3]) ([4])
Slovėnija	92 276
Slovakija	78 348
Suomija	250 000
Švedija	250 000
Jungtinė Karalystė	1 419 811 ([5])

([1]) Nepažeidžiant konkrečių taisyklių, nustatytų Reglamente (EB) Nr. 1454/2001.
([2]) Nepažeidžiant konkrečių taisyklių, nustatytų Reglamente (EB) Nr. 1452/2001.
([3]) Nepažeidžiant konkrečių taisyklių, nustatytų Reglamente (EB) Nr. 1453/2001.
([4]) Turi būti patikslinta pasibaigus Reglamento (EB) Nr. 1017/94 galiojimui.
([5]) Ši viršutinė riba laikinai padidinama nuo 100 000 iki 1 519 811, kol bus galima eksportuoti jaunesnius nei šešių mėnesių amžiaus gyvus gyvūnus.

▼B

124 straipsnis

Sezoniškumo mažinimo priemoka

1. Jei 71 straipsnio taikymo atveju valstybėje narėje:

a) konkrečiais metais paskerstų jaučių skaičius yra didesnis kaip 60 % bendro metinio paskerstų galvijų patinų skaičiaus, ir

b) konkrečiais metais nuo rugsėjo 1 d. iki lapkričio 30 d. paskerstų jaučių skaičius yra didesnis kaip 35 % bendro metinio paskerstų jaučių skaičiaus,

paraiškas pateikę gamintojai, prie specialiosios išmokos, gali gauti papildomą priemoką (sezoniškumo mažinimo priemoką). Tačiau, jei abi pirmiau nurodytos orientacinės normos pasiekiamos Airijoje arba Šiaurės Airijoje, tuomet priemoka skiriama ir Airijoje, ir Šiaurės Airijoje.

Taikant šį straipsnį Jungtinėje Karalystėje, Šiaurės Airija laikoma atskiru subjektu.

2. Šios priemokos dydis nustatomas taip:

— 72,45 euro už gyvulį, paskerstą per konkrečių metų pirmąsias 15 savaičių,

— 54,34 euro už gyvulį, paskerstą per konkrečių metų 16 ir 17 savaites,

— 36,23 euro už gyvulį, paskerstą konkrečių metų 18–21 savaitę, ir

— 18,11 euro už gyvulį, paskerstą per konkrečių metų 22 ir 23 savaites.

3. Jei 1 dalies b punkte nurodyta norma nepasiekiama, atsižvelgiant į priešpaskutinį 1 dalies sakinį, valstybės narės, kurių ūkininkai anksčiau buvo gavę sezoniškumo mažinimo priemoką, gali nuspręsti skirti šią priemoką, kuri sudarytų 60 % 2 dalyje nustatytų sumų.

Tokiu atveju konkreti valstybė narė:

a) gali nuspręsti skirti šią priemoką tik už pirmus du ar tris konkrečius laikotarpius;

b) užtikrina, kad ši priemonė būtų finansiškai neutrali tų pačių biudžetinių metų atžvilgiu, atitinkamai sumažindama:

— už jaučius toje valstybėje narėje skiriamos specialiosios išmokos už antrąją amžiaus grupę dydį, ir (arba)

— papildomas išmokas, skirtinas pagal 2 skirsnį, ir informuoja Komisiją apie taikytą sumažinimo priemonę.

Taikant šią priemonę, Airija ir Šiaurės Airija laikomos vienu subjektu, skaičiuojant 1 dalies a punkte nurodytą orientacinę normą ir atitinkamai suteikiant teisę priemokai gauti.

▼B

4. Siekiant nustatyti, ar buvo viršyti šiame straipsnyje nurodyti procentiniai dydžiai, atsižvelgiama į skerdimus, įvykdytus antraisiais metais, einančiais prieš tuos metus, kuriais gyvulys, atitinkantis reikalavimus priemokai gauti, buvo paskerstas.

125 straipsnis

Išmoka už karvę žindenę

1. Ūkininkas, laikantis savo valdoje karves žindenes ir pateikęs paraišką, gali gauti išmokas už karvių žindenių laikymą (išmokas už karvę žindenę). Ji skiriama kaip metinė individualių viršutinių ribų neviršijanti per kalendorinius metus vienam ūkininkui tenkanti išmoka.

2. Išmoka už karvę žindenę skiriama ūkininkams:

a) netiekiantiems pieno ar pieno produktų iš savo ūkio 12 mėnesių nuo tos dienos, kurią buvo pateikta paraiška.

   Tačiau pieno ar pieno produktų tiekimas iš valdos tiesiogiai vartotojui neužkerta kelio išmokai skirti;

b) tiekiantiems pieną ar pieno produktus, kurių bendra individuali referencinė kvota, nurodyta Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 4 straipsnyje, neviršija 120 000 kilogramų. Tačiau valstybės narės, remdamosi objektyviais jų pačių nustatytais kriterijais, gali nuspręsti pakeisti šį kiekybinį apribojimą arba jo atsisakyti;

su sąlyga, kad jie ne trumpiau nei šešis mėnesius iš eilės nuo paraiškos pateikimo dienos laikys ne mažiau kaip 60 % viso paraiškoje išmokai gauti nurodyto skaičiaus karvių žindenių ir ne daugiau kaip 40 % telyčių.

Siekiant nustatyti reikalavimus atitinkančių gyvulių skaičių pagal šio straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos a ir b punktus, tai, ar karvės priklauso karvių žindenių bandai ar pieninei bandai, nustatoma remiantis gavėjo individualia referencine kvota, apibrėžta 95 straipsnio 2 dalyje, ir primilžio vidurkiu.

3. Ūkininko teisės į išmoką ribojamos individualios viršutinės ribos, apibrėžtos 126 straipsnyje, taikymu.

4. Už reikalavimus atitinkantį gyvulį mokama 200 eurų išmoka.

5. 68 straipsnio a punkto i įtraukos taikymo atveju, valstybės narės gali skirti papildomas ne didesnes kaip 50 eurų už gyvulį nacionalines priemokas už karvę žindenę, jei tarp gyvulių augintojų konkrečioje valstybėje narėje nebus diskriminacijos.

Valdoms, esančioms regione, apibūdintame 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999, nustatančio bendrąsias struktūrinių fondų nuostatas ([1]), 3 ir 6 straipsniuose, pirmieji šios papildomos priemokos 24,15 eurų už gyvulį finansuojami Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus lėšomis.

Valdoms, esančioms valstybės narės teritorijoje, EŽŪOGF Garantijų skyrius finansuoja visą papildomos priemokos sumą tais atvejais, jei tos valstybės narės galvijų populiacija pasižymi dideliu karvių žindenių skaičiumi, sudarančiu ne mažiau kaip 30 % viso karvių skaičiaus, ir jei ne mažiau kaip 30 % paskerstų galvijų patinų skerdenų priklauso S ir E skerdenų raumeningumo klasėms. Bet koks šių procentinių dydžių viršijimas nustatomas remiantis dvejų metų, einančių prieš tuos metus, už kuriuos suteikiama išmoka, vidurkiu.

6. Šiame straipsnyje atsižvelgiama tik į mėsinių veislių telyčias arba telyčias, gautas kryžminimo su mėsine veisle būdu, ir priklausančias bandai, kurioje atvesti veršeliai auginami mėsai.

([1]) OL L 161, 1999 6 26, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1105/2003 (OL L 158, 2003 6 27, p. 3).

▼B

126 straipsnis

Individuali išmokų už karves žindenes viršutinė riba

▼M2

1. Pagalba skiriama kiekvienam karves žindenes laikančiam ūkininkui, neviršijant individualių viršutinių ribų, nustatytų taikant Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 7 straipsnį arba 2 dalies antrą pastraipą.

2. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad teisių į priemoką suma jų teritorijoje neviršytų 5 dalyje nustatytų nacionalinių viršutinių ribų ir būtų galima išlaikyti 128 straipsnyje minimus nacionalinius rezervus.

Išskyrus tuos atvejus, kai taikomas 143b straipsnis, naujosios valstybės narės ne vėliau kaip vieneri metai po stojimo paskirsto individualias viršutines ribas gamintojams ir įsteigia nacionalinius rezervus iš bendro teisių į priemoką skaičiaus, skirto kiekvienai šiai valstybei narei, kaip nustatyta 5 dalyje.

Pasibaigus bendrosios išmokos už plotą schemos pagal 143b straipsnį taikymo laikotarpiui ir tais atvejais, kai taikomas 68 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktis, individualios viršutinės ribos gamintojams paskirstomos ir antroje pastraipoje nurodytas nacionalinis rezervas įsteigiamas ne vėliau kaip pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų pabaigoje.

▼B

3. Jei dėl 2 dalyje nurodyto tikslinimo reikia sumažinti ūkininkams nustatytas individualias viršutines ribas, tai atliekama neskiriant kompensacinių išmokų ir remiantis objektyviais kriterijais, įskaitant ypač:

— ūkininkų naudojimosi savo individualiomis viršutinėmis ribomis, santykį trejus ataskaitinius metus iki 2000 m.,

— investicijų arba ekstensyvinimo programos galvijienos sektoriuje įgyvendinimą,

— konkrečias natūralias aplinkybes arba nuobaudų taikymą, dėl kurių bent vienerių ataskaitinių metų laikotarpiu išmoka nebuvo mokama arba buvo mokama tik jos dalis,

— papildomas išmintines aplinkybes, dėl kurių mažiausiai vienerių ataskaitinių metų mokėjimai neatitinka realios situacijos, nustatytos ankstesniais metais.

4. Panaikinamos teisės į išmokas, kurios buvo atimtos taikant 2 dalyje numatytą priemonę.

▼M2

5. Taikomos šios nacionalinės viršutinės ribos:

Belgija	394 253
Čekijos Respublika ([1])	90 300
Danija	112 932
Vokietija	639 535
Estija ([1])	13 416
Graikija	138 005
Ispanija ([2])	1 441 539
Prancūzija ([3])	3 779 866
Airija	1 102 620
Italija	621 611
Kipras ([1])	500
Latvija ([1])	19 368
Lietuva ([1])	47 232
Liuksemburgas	18 537

▼M2

Vengrija ([1])	117 000
Malta ([1])	454
Nyderlandai	63 236
Austrija	375 000
Lenkija ([1])	325 581
Portugalija ([4]) ([5])	416 539
Slovėnija ([1])	86 384
Slovakija ([1])	28 080
Suomija	55 000
Švedija	155 000
Jungtinė Karalystė	1 699 511

([1]) Taikoma nuo stojimo datos.
([2]) Nepažeidžiant konkrečių taisyklių, nustatytų Reglamente (EB) Nr. 1454/2001
([3]) Nepažeidžiant konkrečių taisyklių, nustatytų Reglamente (EB) Nr. 1452/2001.
([4]) Nepažeidžiant konkrečių taisyklių, nustatytų Reglamente (EB) Nr. 1453/2001.
([5]) Turi būti padidinta pasibaigus Reglamento (EB) Nr. 1017/94 galiojimui pridedant priemokas, susidarančias dėl to reglamento taikymo 2003 m. ir 2004 m.

▼B

127 straipsnis

Teisių į išmokas už karves žindenes perdavimas

1. Parduodamas ar kitu būdu perduodamas savo valdą, ją perimančiam asmeniui ūkininkas gali perduoti visas savo teises į išmokas už karves žindenes. Jis taip pat gali perduoti visas savo teises ar jų dalį kitiems ūkininkams neperduodamas savo valdos.

Tuo atveju, jei teisės į išmokas perduodamos neperduodant valdos, 15 % neviršijanti perduotų teisių dalis be jokios kompensacinės išmokos grąžinama į tos valstybės narės, kurioje yra valda, nacionalinį rezervą nemokamam perskirstymui.

2. Valstybės narės:

a) imasi būtinų priemonių, kad būtų užkirstas kelias teisių į išmokas perdavimui už jautrių vietovių ar regionų, kuriuose galvijienos gamyba yra ypač svarbi vietos ūkiui, ribų;

b) gali numatyti, kad teisių į išmokas perdavimas, neperduodant valdos, būtų atliekamas tiesiogiai tarp pačių ūkininkų arba, kad tai būtų atliekama per nacionalinio rezervo tarpininką.

3. Valstybės narės gali leisti iki tam tikros nustatytinos datos laikiną dalies teisių į išmokas, kuriomis jas turintis ūkininkas neketina pasinaudoti, perdavimą.

128 straipsnis

Nacionalinis teisių į išmokas už karves žindenes rezervas

1. Visos valstybės narės išlaiko nacionalinį teisių į išmokas už karves žindenes rezervą.

2. Visos teisės į išmokas, kurių buvo atsisakyta pagal 127 straipsnio 1 dalį ar kitas Bendrijos nuostatas, pridedamos prie nacionalinio rezervo, nepažeidžiant 126 straipsnio 4 dalies.

3. Valstybės narės savo nacionalinį rezervą naudoja teisių į išmokas paskirstymui, neviršijant rezervo ribų, pradedantiesiems, jauniesiems ūkininkams ar kitiems pirmumo teisę turintiems ūkininkams.

129 straipsnis

Telyčios

1. Nukrypdamos nuo 125 straipsnio 3 dalies, valstybės narės, kuriose daugiau kaip 60 % karvių žindenių ir telyčių laikoma kalnuotose vietovėse, kaip apibrėžta Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999

▼B

18 straipsnyje, gali nuspręsti karvės žindenės išmokas už telyčias skirstyti atskirai nuo išmokų už karves žindenes, neviršydamos atskirų nacionalinių viršutinių ribų, kurias nustato konkreti valstybė narė.

Ši atskira nacionalinė viršutinė riba neviršija 40 % tos valstybės narės nacionalinės viršutinės ribos, nustatytos 126 straipsnio 5 dalyje. Nacionalinė viršutinė riba sumažinama atskiros nacionalinės viršutinės ribos dydžiu. Kai valstybėje narėje, besinaudojančioje pagal šią straipsnio dalį suteikta teise, bendras telyčių, dėl kurių pateiktos paraiškos ir kurios atitinka išmokų už karves žindenes skyrimo reikalavimus, skaičius viršija atskirą nacionalinę viršutinę ribą, tais metais proporcingai sumažinamas vienam ūkininkui tenkantis reikalavimus atitinkančių telyčių skaičius.

2. Šiame straipsnyje atsižvelgiama tik į mėsinių veislių telyčias arba telyčias, gautas kryžminimo su mėsinėmis veislėmis būdu.

130 straipsnis

Skerdimo išmoka

1. Ūkininkas, laikantis savo ūkyje galvijus ir pateikęs paraišką, gali gauti skerdimo išmoką. Ji skiriama už paskerstus arba eksportuotus į trečiąją šalį reikalavimus atitinkančius galvijus, neviršijant nustatytinų nacionalinių viršutinių ribų.

Šie galvijai laikomi atitinkančiais reikalavimus skerdimo priemokai skirti:

a) buliai, jaučiai, karvės ir telyčios, vyresni nei aštuonių mėnesių;

b) veršeliai, vyresni nei vieno, bet jaunesni nei aštuonių mėnesių amžiaus, kurių skerdenos svoris mažesnis nei 185 kg;

su sąlyga, kad juos ūkininkas laikė nustatytiną laikotarpį.

2. Nustatomi tokie išmokos dydžiai:

a) 80 eurų už reikalavimus atitinkantį gyvulį, kaip apibrėžta 1 dalies a punkte;

b) 50 eurų už reikalavimus atitinkantį gyvulį, kaip apibrėžta 1 dalies b punkte.

3. 1 dalyje nurodytos nacionalinės viršutinės ribos nustatomos kiekvienai valstybei narei ir atskirai abiem gyvulių grupėms, kaip apibrėžta 1 dalies a ir b punktuose. Kiekviena viršutinė riba yra lygi kiekvienos iš šių dviejų grupių gyvulių, paskerstų 1995 m. konkrečioje valstybėje narėje, skaičiui, prie kurio pridedamas į trečiąsias šalis eksportuotų gyvulių skaičius, remiantis Eurostat statistiniais duomenimis arba bet kuria kita paskelbta oficialia statistine tų metų informacija, kurią pripažįsta Komisija.

▼M2

Naujosioms valstybėms narėms nacionalinės viršutinės ribos pateikiamos šioje lentelėje:

	Buļiai, jaučiai, karvės ir telyčios	Veršeliai, vyresni nei 1 bet jaunesni nei 8 mėnesių amžiaus, kurių skerdenos svoris mažesnis nei 185 kg
Čekijos Respublika	483 382	27 380
Estija	107 813	30 000
Kipras	21 000	—
Latvija	124 320	53 280
Lietuva	367 484	244 200
Vengrija	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Lenkija	1 815 430	839 518
Slovėnija	161 137	35 852

▼M2

	Buļiai, jaučiai, karvės ir telyčios	Veršeliai, vyresni nei 1 bet jaunesni nei 8 mėnesių amžiaus, kurių skerdenos svoris mažesnis nei 185 kg
Slovakija	204 062	62 841

▼B

4. Kai konkrečioje valstybėje narėje bendras gyvulių, dėl kurių pateiktos paraiškos pagal vieną iš dviejų gyvulių grupių, kaip apibrėžta 1 dalies a ir b punktuose, ir kurie atitinka skerdimo išmokų skyrimo reikalavimus, skaičius viršija tai grupei nustatytą nacionalinę viršutinę ribą, tais metais proporcingai sumažinamas vienam ūkininkui tenkantis visų reikalavimus atitinkančių bei tai grupei priklausančių gyvulių skaičius.

131 straipsnis

Gyvulių tankumas

1. 71 straipsnio taikymo atveju, bendras gyvulių, atitrinkančių reikalavimus specialiajai išmokai ir išmokai už karvę žindenę gauti, skaičius apribojamas gyvulių tankumu valdoje – dviem gyvulių vienetais (GV) viename hektare per vienerius kalendorinius metus. Nuo 2003 m. sausio 1 d. šis gyvulių tankumas – 1,8 GV. Šis gyvulių tankumas išreiškiamas GV pašarų ploto vienetui valdoje, kurioje laikomi gyvuliai. Tačiau ūkininkas atleidžiamas nuo gyvulių tankumo reikalavimo taikymo, jeigu jo valdoje laikomų gyvulių, į kuriuos atsižvelgiama skaičiuojant gyvulių tankumą, skaičius neviršija 15 GV.

2. Nustatant gyvulių tankumą valdoje, atsižvelgiama į:

a) galvijų patinus, karves žindenes ir telyčias, avis ir (arba) ožkas, dėl kurių buvo pateiktos paraiškos išmokai gauti, taip pat ir melžiamas karves, kurios reikalingos pagaminti tokį pieno kiekį, koks yra skirtas pagal ūkininkui paskirtą bendrą referencinę kvotą. Gyvulių skaičius perskaičiuojamas į GV pagal šią konversijos lentelę:

Galvijų patinai ir telyčios, vyresni nei 24 mėnesių amžiaus, karvės žindenės, melžiamos karvės	1,0 GV
Galvijų patinai ir telyčios, nuo šešių mėnesių iki 24 mėnesių amžiaus	0,6 GV
Avys	0,15 GV
Ožkos	0,15 GV

b) pašarų plotą, t. y. valdos plotą, kuris ištisus kalendorinius metus gali būti naudojamas galvijams bei avims ir (arba) ožkoms auginti. Į pašarų plotą neįeina:

— pastatai, miškai, tvenkiniai, keliai,

— plotai, naudojami kitoms kultūroms, už kurias galima gauti Bendrijos pagalbą, taip pat daugiametėms kultūroms ar sodininkystės kultūroms auginti, išskyrus daugiametes ganyklas, už kurias skiriamos išmokos pagal 136 straipsnį ar atitinkamu atveju 96 straipsnį,

— plotai, atitinkantys reikalavimus paramai gauti pagal tam tikrų pasėlių augintojų paramos sistemą, plotai, kurie naudojami pagal pagalbos už sausuosius pašarus schemą arba nacionalinę ar Bendrijos atidėtos žemės schemą.

Į pašarų plotus įeina bendro naudojimo ir mišrios žemdirbystės plotai.

▼B

132 straipsnis

Ekstensyvinimo išmoka

1. 71 straipsnio taikymo atveju, ūkininkai, gaunantys specialiąją išmoką ir (arba) išmoką už karvę žindenę, gali gauti ekstensyvinimo išmoką.

2. Ekstensyvinimo išmokos dydis yra 100 eurų prie kiekvienos skirtos specialiosios išmokos ir išmokos už karvę žindenę su sąlyga, jei konkrečiais kalendoriniais metais gyvulių tankumas konkrečioje valdoje yra lygus 1,4 GV viename hektare arba mažesnis.

Tačiau valstybės narės gali nuspręsti suteikti 40 eurų ekstensyvinimo išmoką, kai gyvulių tankumas viename hektare yra 1,4 GV arba didesnis ir mažesnis arba lygus 1,8 GV, ir 80 eurų – kai gyvulių tankumas viename hektare yra mažesnis nei 1,4 GV.

3. Taikant 2 dalį:

a) nukrypstant nuo 131 straipsnio 2 dalies a punkto, gyvulių tankumas valdose nustatomas atsižvelgiant į galvijų patinus, karves ir telyčias, laikomas valdoje konkrečiais kalendoriniais metais, taip pat avis ir (arba) ožkas, dėl kurių buvo pateiktos paraiškos išmokai gauti tais pačiais kalendoriniais metais. Gyvulių skaičius perskaičiuojamas į GV pagal 131 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą konversijos lentelę;

b) nepažeidžiant 131 straipsnio 2 dalies b punkto trečios įtraukos, plotai, naudojami pasėliams auginti, kaip apibrėžta IX priede, nelaikomi „pašarų plotu”;

c) skaičiuojant gyvulių tankumą, ne mažiau kaip 50 % pašarų ploto turi sudaryti kultūrinės ganyklos.

„Kultūrines ganyklas” apibrėžia valstybės narės. Į apibrėžimą įtraukiamas bent jau toks kriterijus, kad kultūrinės ganyklos – tai pieva, kuri pagal vietinę ūkininkavimo veiklą yra skirta galvijams ir (arba) avims ganyti. Tačiau neįtraukiamos tais pačiais metais mišriai naudojamos ganyklos (ganykla, šienas, silosui auginama žolė).

4. Nepažeidžiant šio straipsnio 2 dalyje nustatytų gyvulių tankumo reikalavimų, ūkininkai valstybėse narėse, kuriose daugiau kaip 50 % pieno produkcijos pagaminama kalnuotose vietovėse, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 18 straipsnyje, ir kurių valdos yra tokiose vietovėse, gali gauti ekstensyvinimo išmokas už laikomas melžiamas karves, kaip nustatyta toje dalyje.

5. 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija prireikus patikslina šio straipsnio 2 dalyje nurodytus dydžius, visų pirma atsižvelgdama į gyvulių, atitinkančių reikalavimus išmokai gauti už praėjusius kalendorinius metus, skaičių.

133 straipsnis

Papildomos išmokos

1. 71 straipsnio taikymo atveju, valstybės narės savo teritorijoje ūkininkams kasmet moka papildomas išmokas, sudarančias šio straipsnio 3 dalyje nurodytas bendras sumas. Šios išmokos mokamos remiantis objektyviais kriterijais, pirmiausia įskaitant atitinkamas gamybos struktūras ir reikalavimus, bei užtikrinant vienodas sąlygas ūkininkams bei vengiant rinkos ir konkurencijos iškraipymų. Be to, šios išmokos nesiejamos su rinkos kainų svyravimais.

2. Papildomos išmokos gali būti mokamos kaip išmokos už galvijų vienetą ir (arba) išmokos už plotą.

▼M2

3. Taikomos tokios bendros sumos:

(milijonai eurø)

Belgija	39,4
Čekijos Respublika	8,776017

▼M2

(milijonai eurø)

Danija	11,8
Vokietija	88,4
Estija	1,13451
Graikija	3,8
Ispanija	33,1
Prancūzija	93,4
Airija	31,4
Italija	65,6
Kipras	0,308945
Latvija	1,33068
Lietuva	4,942267
Liuksemburgas	3,4
Vengrija	2,936076
Malta	0,0637
Nyderlandai	25,3
Austrija	12,0
Lenkija	27,3
Portugalija	6,2
Slovėnija	2,964780
Slovakija	4,500535
Suomija	6,2
Švedija	9,2
Jungtinė Karalystė	63,8

▼B

134 straipsnis

Išmokos už galvijų vienetą

1. Išmokos už galvijų vienetą gali būti suteikiamos už:

a) galvijų patinus;

b) karves žindenes;

c) melžiamas karves;

d) telyčias.

2. Išmokos už galvijų vienetą gali būti skiriamos kaip priedas prie kiekvienos skerdimo priemokos, kaip nustatyta 130 straipsnyje, išskyrus skerdimo priemokos už veršelius. Kitais atvejais išmoka už galvijų vienetą suteikiama laikantis:

a) 135 straipsnyje nustatytų specialių sąlygų;

b) konkrečių gyvulių tankumo reikalavimų, kuriuos nustato valstybės narės.

3. Konkretūs gyvulių tankumo reikalavimai nustatomi:

— remiantis 131 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytu pašarų plotu, išskyrus plotus, už kuriuos pagal 136 straipsnį skiriamos išmokos už plotą,

— ypač atsižvelgiant į konkretaus gamybos tipo poveikį aplinkai, galvijų auginimui naudojamos žemės aplinkos jautrumą ir priemones, kurios buvo įgyvendintos siekiant stabilizuoti ar pagerinti tos žemės aplinkosauginę padėtį.

▼B

135 straipsnis

Išmokos už galvijų vienetą skyrimo sąlygos

1. Išmokos už galvijų patinų vienetą gali būti skiriamos už kalendorinius metus už gyvulių skaičių valstybėje narėje, kuris neviršija:

— 123 straipsnio 8 dalyje nurodytos konkrečios valstybės narės regioninės viršutinės ribos, arba

— galvijų patinų skaičiaus, už kurį 1997 m. buvo skirtos priemokos, arba

— 1997, 1998 ir 1999 m. paskerstų galvijų patinų skaičiaus, nustatyto už tuos metus remiantis Eurostat statistiniais duomenimis arba bet kuria kita paskelbta oficialia statistine informacija, kurią pripažįsta Komisija, arba

▼M2

— naujosioms valstybėms narėms: lygus 123 straipsnio 8 dalyje nustatytoms viršutinėms riboms arba lygus vidutiniam 2001, 2002 ir 2003 m. paskerstų galvijų patinų skaičiui, nustatytam už tuos metus remiantis Eurostat statistiniais duomenimis arba bet kuria kita oficialia statistine informacija, kurią pripažįsta Komisija.

▼B

Valstybės narės taip pat gali numatyti galvijų patinų skaičiaus vienoje valdoje apribojimą, kurį nustato pati valstybė narė nacionaliniu ar regioniniu pagrindu.

Tik galvijų patinai, vyresni nei aštuonių mėnesių, laikomi atitinkančiais reikalavimus. Jeigu išmoka už galvijų vienetą yra skiriama skerdimo metu, valstybės narės gali nuspręsti pakeisti šią sąlygą reikalavimu dėl minimalaus skerdenos svorio, kuris turi būti ne mažesnis kaip 180 kg.

2. Išmokos už karvių žindenių ir telyčių, atitinkančių reikalavimus išmokai už karvę žindenę gauti pagal 125 straipsnio 4 dalį ir 129 straipsnį, vienetą gali būti skiriamos tik kaip priedas prie išmokos už karvės žindenės vienetą, kaip nurodyta 125 straipsnio 4 dalyje.

3. Išmokos už melžiamų karvių vienetą gali būti skiriamos tik kaip pagal 95 straipsnio 2 dalį nustatoma suma už valdoje esančios priemokos skyrimo reikalavimus atitinkančios referencinės kvotos toną.

134 straipsnio 2 dalies b punktas netaikomas.

4. Išmokos už telyčių vienetą, išskyrus nurodytas 2 dalyje, gali būti suteikiamos kiekvienai valstybei narei už kalendorinius metus už ne didesnį telyčių skaičių, kaip 1997, 1998 ir 1999 m. paskerstų telyčių vidutinis skaičius, nustatytas remiantis Eurostat statistiniais duomenimis arba bet kuria kita paskelbta oficialia statistine informacija, kurią pripažįsta Komisija.►M2 Naujosioms valstybėms narėms 2001, 2002 ir 2003 m. laikomi referenciniais metais. ◄

136 straipsnis

Išmokos už plotą

1. Išmokos už plotą skiriamos už hektarą daugiametės ganyklos:

a) kuria ūkininkas disponavo konkrečiais kalendoriniais metais;

b) kuri nenaudojama siekiant tenkinti konkrečius gyvulių tankumo reikalavimus, nurodytus 134 straipsnio 3 dalyje, ir

c) už kurią tais pačiais metais neprašoma išmokų pagal tam tikrų pasėlių augintojų paramos sistemą, pagal pagalbos už sausuosius pašarus sistemą ir pagal Bendrijos pagalbos už kitas daugiametes arba sodininkystės kultūras schemas.

2. Daugiametės ganyklos plotas regione, už kurį gali būti suteikiamos išmokos už plotą, neturi viršyti atitinkamo regioninio bazinio ploto.

Regioninius bazinius plotus nustato valstybės narės pagal vidutinį 1995, 1996 ir 1997 m. daugiamečių ganyklų, kurios buvo tinkamos galvijams ganyti, hektarų skaičių.►M2 Naujosioms valstybėms narėms 1999, 2000 ir 2001 m. laikomi referenciniais metais. ◄

▼B

3. Didžiausia išmoka už ploto hektarą, kurią galima skirti, atitinkamais atvejais įskaitant išmokas už plotą pagal 96 straipsnį, negali viršyti 350 eurų.

▼M2

136a straipsnis

Taikymo sąlygos naujosiose valstybėse narėse

Naujosiose valstybėse narėse 133 straipsnio 3 dalyje nurodytos bendros sumos ir 136 straipsnio 3 dalyje nurodyta didžiausia 350 EUR išmoka už ploto hektarą taikomos pagal 143a straipsnyje nustatytą padidinimų grafiką.

▼B

137 straipsnis

Informacijos perdavimas

Komisija informuojama apie visus nacionalinės papildomų išmokų skyrimo tvarkos pakeitimus ne vėliau kaip po mėnesio nuo pakeitimų priėmimo.

138 straipsnis

Bendrosios nuostatos

Siekiant gauti tiesiogines išmokas pagal šį skyrių, gyvuliai identifikuojami ir registruojami pagal Reglamentą (EB) Nr. 1760/2000.

139 straipsnis

Viršutinės ribos

Kiekvienos pagal šį skyrių prašomos tiesioginės išmokos dydžių suma neviršija Komisijos pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos, atitinkančios 41 straipsnyje nurodytą viršutinę ribą sudarantį kiekvienos iš šių tiesioginių išmokų komponentą.►M2 Tačiau naujosioms valstybėms narėms Komisijos pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatyta viršutinė riba atitinka 71c straipsnyje minėtą nacionalinę viršutinę ribą sudarantį kiekvienos atitinkamos tiesioginės išmokos komponentą. ◄

Kai bendra prašomos pagalbos suma viršija nustatytą viršutinę ribą, tais metais atitinkamai mažinama vienam ūkininkui skiriama pagalba.

140 straipsnis

Pagal Direktyvą 96/22/EB draudžiamos medžiagos

1. Tais atvejais, kai pagal Direktyvos 96/23/EB ([1]) nuostatas gyvulyje, priklausančiame ūkininko galvijų bandai, aptinkama medžiagų, uždraustų pagal Direktyvą 96/22/EB ([2]), likučių arba medžiagų, leistinų pagal pirmiau minėtą aktą, tačiau panaudotų neteisėtai, likučių arba kai ūkininko valdoje randama bet kokios formos uždraustų medžiagų ar produktų, arba medžiagų ar produktų, leistinų pagal Direktyvą 96/22/EB, tačiau laikomų neteisėtai, tas ūkininkas netenka teisės gauti šiame skyriuje numatytų išmokų už tuos kalendorinius metus, kuriais šios medžiagos buvo aptiktos.

Jeigu pažeidimas nustatomas pakartotinai, teisės gauti išmokas neskyrimo laikotarpis, atsižvelgiant į pažeidimo rimtumą, gali būti pratęstas iki penkerių metų, skaičiuojant nuo tų metų, kuriais pakartotinas pažeidimas buvo nustatytas.

([1]) 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose monitoringo priemonių, panaikinanti Direktyvas 85/358/EEB ir 86/469/EEB bei Sprendimus 89/187/EEB ir 91/664/EEB (OL L 125, 1996 5 16, p. 3). Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva (EB) Nr. 806/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 1).

([2]) 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/22/EB dėl draudimo vartoti gyvulininkystėje tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, bei beta antagonistus ir dėl Direktyvų 81/602/EEB, 88/146/EEB ir 88/299/EEB panaikinimo (OL L 125, 1996 5 23, p. 3).

▼B

2. Tokiais atvejais, kai gyvulių savininkas ar laikytojas trukdo atlikti patikrinimą ir paimti mėginius, būtinus vykdant nacionalinius medžiagų likučių monitoringo planus arba atliekant patikrinimus ir kontrolę, numatytą pagal Direktyvą 96/23/EB, skiriamos šio straipsnio 1 dalyje numatytos nuobaudos.

13 SKYRIUS

PAGALBA UŽ ANKŠTINIUS AUGALUS

141 straipsnis

Taikymo sritis

71 straipsnio taikymo atveju, atitinkamos valstybės narės skiria pagalbą už šių ankštinių augalų auginimą:

a) lęšių, išskyrus skirtus sėti, klasifikuojamų pagal KN kodą ex 0713 40 00;

b) dvispalvių raženių, išskyrus skirtus sėti, klasifikuojamų pagal KN kodą ex 0713 20 00;

c) vikių *Vicia sativa* L. ir *Vicia ervilla Willd*. rūšių, klasifikuojamų pagal KN kodą ex 0713 90 90 (kitos).

142 straipsnis

Pagalba

1. Pagalba skiriama už ankštinių augalų, kuriems taikomas 141 straipsnis, auginimą prekybos metais. Prekybos metai trunka nuo liepos 1 d. iki birželio 30 d.

Už pasėlių plotą, dėl kurio pateikiama pagalbos už hektarą pagal sistemą, finansuojamą pagal Reglamento (EB) Nr. 1258/1999 1 straipsnio 2 dalies b punktą, paraiška, negali būti skiriama pagal šią sistemą numatyta pagalbos išmoka.

2. Nepažeidžiant 143 straipsnio, už apsėto ir nuimto ploto hektarą mokama 181 eurų pagalba.

▼M2

143 straipsnis

Viršutinė riba

Prašomos pagalbos suma neviršija Komisijos pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos, atitinkančios 41 straipsnyje minėtą nacionalinę viršutinę ribą sudarantį VI priede nurodytų išmokų už ankštinių daržovių plotą komponentą. Tačiau naujosioms valstybėms narėms Komisijos pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos atitinka 71c straipsnyje minėtą nacionalinę viršutinę ribą sudarantį VI priede nurodytų išmokų už ankštinių daržovių plotą komponentą.

Kai bendra prašomos pagalbos suma viršija nustatytą viršutinę ribą, tais metais atitinkamai mažinam vienam ūkininkui skiriama pagalba.

▼A1

TITLE IVA

IMPLEMENTATION OF SUPPORT SCHEMES IN THE NEW MEMBER STATES

Article 143a

Introduction of support schemes

In the new Member States direct payments shall be introduced in accordance with the following schedule of increments expressed as a percentage of the then applicable level of such payments in the Community as constituted on 30 April 2004:

— 25 % in 2004,

▼A1

— 30 % in 2005,

— 35 % in 2006,

— 40 % in 2007,

— 50 % in 2008,

— 60 % in 2009,

— 70 % in 2010,

— 80 % in 2011,

— 90 % in 2012,

— 100 % as from 2013.

Article 143b

Single Area Payment scheme

1. The new Member States may decide not later than the date of accession to replace the direct payments during the period of application referred to in paragraph 9 with a single area payment which shall be calculated according to paragraph 2.

2. The single area payment shall be made once a year. It shall be calculated by dividing the annual financial envelope established according to paragraph 3 by the agricultural area of each new Member State established according to paragraph 4.

3. For any new Member State, the Commission shall establish an annual financial envelope:

— as the sum of the funds that would be available in respect of the calendar year concerned for granting direct payments in the new Member State,

— according to the relevant Community rules and on the basis of the quantitative parameters, such as base areas, premium ceilings and Maximum Guaranteed Quantities (MGQ), specified in the Act of Accession and subsequent Community legislation for each direct payment, and

— adjusted using the relevant percentage specified in Article 143a for the gradual introduction of direct payments.

4. The agricultural area of a new Member State under the single area payment scheme shall be the part of its utilised agricultural area which has been maintained in good agricultural condition at 30 June 2003, whether in production or not at that date, and, where appropriate, adjusted in accordance with the objective criteria to be set by that new Member State after approval by the Commission.

”Utilised agricultural area” shall mean the total area taken up by arable land, permanent grassland, permanent crops and kitchen gardens as established by the Commission (EUROSTAT) for its statistical purposes.

5. For the purpose of granting payments under the single area payment scheme, all agricultural parcels corresponding to the criteria provided for in paragraph 4 shall be eligible.

The minimum size of eligible area per holding for which payments may be requested shall be 0,3 ha. However, any new Member State may decide, on the basis of objective criteria and after approval by the Commission, to set the minimum size at a higher level not exceeding 1 ha.

6. There shall be no obligation to produce or to employ the factors of production. However, farmers may use the land referred to in paragraph 4 for any agricultural purpose. In the case of production of hemp falling

▼A1

within CN code 5302 10 00, Article 5a(2) of Council Regulation (EC) No 1251/1999 ([1]) and Article 7b of Commission Regulation (EC) No 2316/1999 ([2]) as well as Article 52(1) of this Regulation shall apply.

Any land benefiting from payments under the single area payment scheme shall be maintained in good agricultural condition compatible with the protection of the environment.

As from 1 January 2005 the application of Articles 3, 4, 6, 7 and 9 shall be optional for the new Member States insofar as these provisions relate to statutory management requirements.

7. Where in a given year the single area payments in a new Member State would exceed its annual financial envelope, the national amount per hectare applicable in that new Member State shall be reduced proportionately by application of a reduction coefficient.

8. The Community rules on the integrated system laid down respectively in Council Regulation (EEC) No 3508/92 ([3]), and in particular Article 2 thereof, and in Chapter 4 of Title II of this Regulation, and in particular Article 18, shall apply to the single area payment scheme to the extent necessary. Accordingly, any new Member State choosing this scheme shall:

— prepare and process farmers' annual aid applications. Such applications shall contain data on applicants and on declared agricultural parcels (identification number and area);

— put in place a land parcel identification system so as to ensure that the parcels for which aid applications have been made can be identified and their area established, that the parcels concern agricultural land and that they are not the subject of another application;

— have in place a computerised database for agricultural holdings, parcels and aid applications;

— check the aid applications pertaining to the year 2004 in accordance with Articles 7 and 8 of Regulation (EEC) No 3508/92 and those pertaining to any year as from 2005 in accordance with Article 23 of this Regulation.

The application of the single area payment scheme shall not in any way affect the obligation of any new Member State with regard to the implementation of Community rules on the identification and registration of animals as provided for by Council Directive 92/102/EEC ([4]) and Regulation (EC) No 1760/2000 of the European Parliament and of the Council ([5]).

9. For any new Member State the single area payment scheme shall be available for a period of application until the end of 2006 with the possibility of renewal twice by one year at the new Member State's request. Subject to the provisions of paragraph 11, any new Member State may decide to terminate the application of the scheme at the end of the first or the second year of the period of application with a view to applying the single payment scheme. New Member States shall notify the Commission of their intention to terminate by 1 August of the last year of application.

([1]) Council Regulation (EC) No 1251/1999 establishing a support system for producers of certain arable crops (OJ L 160, 26.6.1999, p. 1).

([2]) Commission Regulation (EC) No 2316/1999 laying down detailed rules for the application of Council Regulation (EC) No 1251/1999 establishing a support system for producers of certain arable crops (OJ L 280, 30.10.1999, p. 43).

([3]) Council Regulation (EEC) No 3508/92 establishing an integrated administration and control system for certain Community aid schemes (OJ L 355, 5.12.1992, p. 1).

([4]) Council Directive 92/102/EEC on the identification and registration of animals (OJ L 355, 5.12.1992, p. 32).

([5]) Regulation (EC) No 1760/2000 of the European Parliament and of the Council establishing a system for the identification and registration of bovine animals and regarding the labelling of beef and beef products and repealing Council Regulation (EC) No 820/97 (OJ L 204, 11.8.2000, p. 1).

▼A1

10. Before the end of the period of application of the single area payment scheme, the Commission shall assess the state of preparedness of the new Member State concerned to apply fully the direct payments.

In particular, by the end of the period of application of the single area payment scheme, the new Member State shall have taken all necessary steps to set up the integrated system as referred to in Article 18 for running properly the direct payments in the form then applicable.

11. On the basis of its assessment, the Commission shall:

(a) note that the new Member State can enter the system of direct payments applied in the Member States of the Community as constituted on 30 April 2004,

or

(b) decide to extend the application of the single area payment scheme by the new Member State for the period estimated necessary to allow for the necessary management and control procedures to be fully in place and to function properly.

Before the end of the extended application period referred to in point (b), paragraph 10 shall apply.

Until the end of the 5 year period of application of the single area payment scheme (i.e. 2008), the percentage rate set out in Article 143a shall apply. If the application of the single area payment scheme is extended beyond that date pursuant to a decision taken under point (b), the percentage rate set out in Article 143a for the year 2008 shall apply until the end of the last year of application of the single area payment scheme.

12. After the end of the period of application of the single area payment scheme, the direct payments shall be applied according to the relevant Community rules and on the basis of the quantitative parameters, such as base area, premium ceilings and Maximum Guaranteed Quantities (MGQ), specified in the Act of Accession ([1]) for each direct payment and subsequent Community legislation. The percentage rates set out in Article 143a for the relevant years shall subsequently apply.

13. New Member States shall inform the Commission in detail of the measures taken to implement this Article and in particular the measures taken pursuant to paragraph 7.

Article 143c

Complementary national direct payments and direct payments

1. For the purposes of this Article: ”CAP-like national scheme” shall mean any national direct payment scheme applicable prior to the date of accession of the new Member States under which the support was granted to farmers in respect of production covered by one of the direct payments.

2. The new Member States shall have the possibility, subject to authorisation by the Commission, of complementing any direct payments up to:

(a) with regard to all direct payments, 55 % of the level of direct payments in the Community as constituted on 30 April 2004 in 2004, 60 % in 2005 and 65 % in 2006 and from 2007 up to 30 percentage points above the applicable level referred to in Article 143a in the relevant year. ►M3 Tačiau šio reglamento IV antraštinės dalies 7 skyriuje nurodytoms tiesioginėms išmokoms taikomi šie didžiausi dydžiai: 2004 m. — 85 %, 2005 m. — 90 %, 2006 m. — 95 % ir nuo 2007 m. — 100 %. ◄However, the Czech Republic may complement direct payments in the potato starch sector up to 100 % of the level applicable in the Community as constituted on 30 April 2004.

or

([1]) OJ L 236, 23.9.2003, p. 33.

▼A1

(b) (i) with regard to direct payments other than the single payment scheme, the total level of direct support the farmer would have been entitled to receive, on a product by product basis, in the new Member State in the calendar year 2003 under a CAP-like national scheme increased by 10 percentage points. However for Lithuania the reference year shall be the calendar year 2002 and for Slovenia the increase shall be 10 percentage points in 2004, 15 percentage points in 2005, 20 percentage points in 2006 and 25 percentage points from 2007.

(ii) with regard to the single payment scheme the total amount of complementary national direct aid which may be granted by a new Member State in respect of a given year shall be limited by a specific financial envelope. This envelope shall be equal to the difference between:

— the total amount of CAP-like national direct support that would be available in the relevant new Member State in respect of the calendar year 2003 or, in the case of Lithuania, of the calendar year 2002, each time increased by 10 percentage points. However, for Slovenia the increase shall be 10 percentage points in 2004, 15 percentage points in 2005, 20 percentage points in 2006 and 25 percentage points from 2007,

and

— the national ceiling of that new Member State listed in Annex VIIIa adjusted, where appropriate, in accordance with Articles 64(2) and 70(2).

For the purpose of calculating the total amount referred to in the first indent above, the national direct payments and/or its components corresponding to the Community direct payments and/or its components which were taken into account for calculating the effective ceiling of the new Member State concerned in accordance with Article 64(2), 70(2) and 71c shall be included.

For each direct payment concerned a new Member State may choose to apply either option (a) or (b) above.

The total direct support the farmer may be granted in the new Member States after accession under the relevant direct payment including all complementary national direct payments shall not exceed the level of direct support the farmer would be entitled to receive under the corresponding direct payment then applicable to the Member States in the Community as constituted on 30 April 2004.

3. Cyprus may complement direct aid paid to a farmer under any direct payments listed in Annex I up to the total level of support the farmer would have been entitled to receive in Cyprus in 2001.

The Cypriot authorities shall ensure that the total direct support the farmer is granted after accession in Cyprus under the relevant direct payment including all complementary national direct payments in no case exceeds the level of direct support the farmer would be entitled to receive under that direct payment in the relevant year in the Community as constituted on 30 April 2004.

The total amounts of complementary national aid to be granted shall be those indicated in Annex XII.

The complementary national aid to be granted shall be subject to any adjustments which may be rendered necessary by developments in the common agricultural policy.

The paragraphs 2 and 5 shall not apply to Cyprus.

4. If a new Member State decides to apply the single area payment scheme, that new Member State may grant complementary national direct aid under the conditions referred to in paragraphs 5 and 8.

▼A1

5. In respect of the year 2004, the total amount per (sub)sector of complementary national aid granted in that year when applying the single area payment scheme shall be limited by a specific financial envelope per (sub)sector. This envelope shall be equal to the difference between:

— the total amount of support per (sub)sector resulting from the application of the points (a) or (b) of paragraph 2, as appropriate, and

— the total amount of direct support that would be available in the relevant new Member State for the same (sub)sector in the year concerned under the single area payment scheme.

In respect of any year as from 2005 the requirement to operate the above limitation by means of applying (sub)sector specific financial envelopes shall not apply. However, the new Member States shall retain the right to apply (sub)sector specific financial envelopes, provided that such a (sub)sector specific financial envelope may only relate to

— the direct payments combined to the single payment scheme, and/or

— one or more of the direct payments that are excluded or may be excluded from the single payment scheme in accordance with Article 70(2) or may be subject to partial implementation as referred to in Article 64(2).

6. The new Member State may decide on the basis of objective criteria and after authorisation by the Commission, on the amounts of complementary national aid to be granted.

7. The authorisation by the Commission shall:

— where point (b) of paragraph 2 applies, specify the relevant CAPlike national direct payment schemes,

— define the level up to which the complementary national aid may be paid, the rate of the complementary national aid and, where appropriate, the conditions for the granting thereof,

— be granted subject to any adjustments which may be rendered necessary by developments in the common agricultural policy.

8. No complementary national payments or aid shall be granted for agricultural activities in respect of which direct payments are not foreseen in the Community as constituted on 30 April 2004.

9. Cyprus may, in addition to the complementary national direct payments, grant transitional and degressive national aid until the end of 2010. This State aid shall be granted in a form similar to Community aid, such as decoupled payments.

Taking into account the nature and amount of national support granted in 2001, Cyprus may grant State aid to the (sub)sectors listed in Annex XIII and up to the amounts specified in that Annex.

The State aid to be granted shall be subject to any adjustments which may be rendered necessary by developments in the common agricultural policy. Should such adjustments prove necessary, the amount of the aid or the conditions for the granting thereof shall be amended on the basis of a decision by the Commission.

Cyprus shall submit an annual report to the Commission on the implementation of the State aid measures, indicating the aid forms and amounts per (sub)sector.

10. Latvia may, in addition to the complementary national direct payments, grant transitional and degressive national aid until the end of 2008. This State aid shall be granted in a form similar to Community aid, such as decoupled payments.

Latvia may grant State aid to the (sub)sectors listed in Annex XIV up to the amounts specified in that Annex.

The State aid to be granted shall be subject to any adjustments which may be rendered necessary by developments in the common agricultural policy. Should such adjustments prove necessary, the amount of the aid or the conditions for the granting thereof shall be amended on the basis of a decision by the Commission.

▼A1

Latvia shall submit an annual report to the Commission on the implementation of the State aid measures, indicating the aid forms and amounts per (sub)sector.

▼M3

IVB DALIS

LĖŠŲ PERVEDIMAS

143d straipsnis

Už gamybos pertvarkymą medvilnės auginimo regionuose pervedamos lėšos

Nuo 2007 biudžetinių metų kiekvienais kalendoriniais metais 22 milijonų EUR suma, susidariusi iš vidutinių išlaidų medvilnei 2000, 2001 ir 2002 m., kaip papildoma Bendrijos parama gali būti skiriama priemonėms medvilnę auginančiuose regionuose pagal kaimo plėtros programą, kuri vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 1257/1999 finansuojama iš EŽŪOGF Garantijų dalies.

143e straipsnis

Už gamybos pertvarkymą tabako auginimo regionuose pervedamos lėšos

Nuo 2011 biudžetinių metų kiekvienais kalendoriniais metais 484 milijonų EUR suma, atitinkanti 50 procentų bendros pagalbos trijų metų vidurkio, skirtos dotuotam tabakui 2000, 2001 ir 2002 m., kaip papildoma Bendrijos parama gali būti skiriama priemonėms tabaką auginančiuose regionuose pagal kaimo plėtros programą, kuri, vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 1257/1999, finansuojama iš EŽŪOGF Garantijų dalies, tose valstybėse narėse, kuriose 2000, 2001 ir 2002 m. tabako augintojai gavo pagalbą pagal Reglamentą (EB) Nr. 2075/92.

▼B

V DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

144 straipsnis

Tiesioginių išmokų vadybos komitetas

1. Komisijai padeda Tiesioginių išmokų vadybos komitetas, sudarytas iš valstybių narių atstovų, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.

2. Tais atvejais, kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas terminas – vienas mėnuo.

3. Komitetas patvirtina darbo tvarkos taisykles.

145 straipsnis

Įgyvendinimo taisyklės

Išsamios šio reglamento įgyvendinimo taisyklės priimamos 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Jos visų pirma apima:

a) išsamias taisykles, susijusias su ūkių konsultavimo sistemos sukūrimu;

b) išsamias taisykles, susijusias su sumų, susidarančių dėl moduliavimo, paskirstymo kriterijų nustatymu;

c) išsamias taisykles, susijusias su šiame reglamente numatytų rūšių pagalbos teikimu, įskaitant reikalavimų atitikimo sąlygas, paraiškų pateikimo bei mokėjimo datas, kontrolės bei patikrinimo nuostatas, ir nustatančias teisę į pagalbos rūšis, įskaitant būtiną pasikeitimą duomenimis tarp valstybių narių, bazinio ploto ar maksimalių

▼B

garantuojamų plotų viršijimo nustatymą, taip pat išsamias nenaudotų teisių į priemokas, nustatytų pagal 11 ir 12 skyrius atėmimą ir perskirstymą;

▼M2

d) bendrosios išmokos schemos atžvilgiu – išsamias taisykles, pirmiausia susijusias su nacionalinio rezervo sudarymu, teisių į išmokas perdavimu, daugiamečių kultūrų, daugiamečių ganyklų, žemės ūkio paskirties žemės ir pievų apibrėžimu, III antraštinės dalies 5 ir 6 skyriuose numatytomis galimybėmis, kultūrų, kurias leidžiama auginti atidėtoje žemėje, sąrašu, ir kitas išsamias taisykles, susijusias su pagal GATT sistemą Europos ekonominės bendrijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų sudaryto Susitarimo memorandumo dėl tam tikrų aliejinių augalų sėklos, patvirtinto Sprendimu 93/355/EEB ([1]), laikymusi;

▼A1

d) a) detailed rules relating to the implementation of the provisions in Title IVa;

▼B

e) išsamias taisykles, susijusias su kietųjų kviečių sertifikuotos sėklos kiekiais ir pripažintomis veislėmis;

f) išsamias taisykles, susijusias su energetinių augalų, kuriems taikoma schema, apibrėžimu, būtiniausiais sutarčiai keliamais reikalavimais, perdirbamo kiekio ir paties perdirbimo valdoje kontrolės priemonėmis;

g) išsamias taisykles, susijusias su konkrečiomis pluoštinių kanapių kontrolės priemonėmis ir tetrahidrokanabinolio kiekių nustatymo metodais, įskaitant nuostatas dėl 52 straipsnyje nurodytų sutarčių ir įsipareigojimo;

h) tokius I priedo pakeitimus, kokių gali prireikti atsižvelgiant į 1 straipsnyje išdėstytus kriterijus;

▼M2

i) tokius II, VI, VII, IX, X ir XI priedų pakeitimus, kokių gali prireikti visų pirma atsižvelgiant į naujus Bendrijos teisės aktus ir tiek, kiek tai susiję su VIII ir VIIIa priedais, atitinkamai taikant 62 ir 71i straipsnius ir atitinkamais atvejais – pagal valstybių narių perduotą informaciją apie referencinių sumų dalį, atitinkančią išmokas už lauko kultūras, ir viršutinės ribos sumas, kurios turi būti padidintos atsižvelgiant į skirtumą tarp faktiškai nustatyto ploto ir ploto, už kurį buvo sumokėtos išmokos už lauko kultūras 2000 ir 2001 m., taikant Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3887/92 ([2]) 9 straipsnio 2 ir 3 dalis, neviršijant bazinių plotų (arba maksimalaus garantuojamo kietųjų kviečių ploto) ribų ir atsižvelgiant į vidutinį nacionalinį derlingumą, naudotą VIII priede pateiktiems apskaičiavimams;

▼B

j) svarbiausius žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistemos požymius ir jų apibrėžimą;

kl) visus galimus paraiškos pagalbai gauti pakeitimus ir reikalavimo pateikti paraišką pagalbai gauti netaikymą;

l) taisykles dėl būtiniausios informacijos, kuri turi būti pateikta paraiškoje pagalbai gauti;

m) taisykles dėl administracinių patikrinimų, patikrinimų vietoje ir nuotolinio stebėjimo;

n) taisykles dėl išmokų sumažinimo ar jų neskyrimo 3 ir 24 straipsniuose nurodytų įpareigojimų nesilaikymo atveju, įskaitant sumažinimo ar neskyrimo netaikymo atvejus;

o) tokius V priedo pakeitimus, kokių gali prireikti atsižvelgiant į 26 straipsnyje išdėstytus kriterijus;

([1]) OL L 147, 1993 6 18, p. 25.
([2]) OL L 327, 2001 12 12, p. 11.

▼B

p) valstybių narių bendradarbiavimą tarpusavyje ir su Komisija;

▼M2

q) priemones, kurios kritiniais atvejais yra būtinos ir tinkamai pagrįstos praktinėms ir konkrečioms problemoms spręsti, įskaitant susijusias su II antraštinės dalies 4 skyriaus ir III antraštinės dalies 5 ir 6 skyrių įgyvendinimu. Tokios priemonės gali nukrypti nuo tam tikrų šio reglamento dalių, bet tik tiek ir tik tokį laikotarpį, kiek tai griežtai būtina;

▼M3

r) medvilnei taikomas išsamias taisykles dėl:

— 110c straipsnio 3 dalyje numatytos pagalbos sumažinimo apskaičiavimo;

— patvirtintų tarpšakinių organizacijų, ypač jų finansavimo ir kontrolės bei sankcijų sistemos;

s) bendrosios išmokos schemai taikomas išsamias taisykles dėl teisių į išmokas apskaičiavimo ir (arba) patikslinimo, siekiant į šią schemą integruoti pagalbą medvilnės, alyvuogių aliejaus, tabako ir apynių auginimui.

▼M2

146 straipsnis

Informacijos perdavimas Komisijai

Valstybės narės išsamiai informuoja Komisiją apie priemones, kurių buvo imtasi šiam reglamentui įgyvendinti, pirmiausia susijusias su 5, 13, 42, 58, 71d ir 71e straipsniais.

▼B

147 straipsnis

Reglamentų (EEB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, Nr. 1453/2001 ir Nr. 1454/2001 pakeitimai

1) Reglamento (EEB) Nr. 2019/93 6 straipsnis pakeičiamas taip:

„6 straipsnis

1. Nusprendusi pagal 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003 (*), nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams 70 straipsnį neskirti išmokų, Graikijos Respublika pateikia Komisijai paramos su galvijiena, kaip ir avienos ir ožkienos gamyba susijusioms tradicinėms veiklos rūšims programą, neviršijant mažesnių Egėjo salų suvartojimo poreikių.

Programą sudaro ir įgyvendina valstybės narės paskirtos kompetentingos institucijos.

2. Bendrija finansuoja šią programą neviršydama metinės sumos, sudarančios pagal Reglamentą (EB) Nr. 1254/1999 (**), pagal šį reglamentą ir Reglamentą (EB) Nr. 2529/2001 (***) mažesnėse Egėjo salose įsisteigusiems gamintojams 2003 m. faktiškai sumokėtų priemokų sumą.

Komisija padidina šią sumą siekdama atsižvelgti į vietos gamybos išsivystymą. Vis dėlto, metinė suma jokiu būdu neviršija pagal šį reglamentą skiriamų priemokų už jautieną 2003 m. nustatytų viršutinių ribų sumos, padaugintos iš bazinių ir papildomų priemokų ir išmokų, taikomų 2003 m., bei pagal Reglamentą (EB) Nr. 2529/2001 2003 m. birželio 30 d. mažesnėse Egėjo salose įsisteigusių gamintojų turimų visų teisių į priemokas sumos, ir su nacionaliniu rezervu susijusios dalies, padaugintos iš 2003 m. taikytų priemokų ir išmokų.

▼B

3. Komisija imasi įgyvendinimo priemonių, patvirtina ir pakeičia programą, nustato ir padidina šio straipsnio 2 dalies pirmojoje pastraipoje nurodytą sumą Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Komisija, laikydamasi tos pačios tvarkos, gali peržiūrėti 2 dalies antrojoje pastraipoje nustatytą ribą.

4. Kasmet iki balandžio 15 d. Graikijos institucijos pateikia programos įgyvendinimo ataskaitą.

(*) OL L 270, 2003 10 21, p. 1.
(**) OL L 160, 1999 6 26, p. 21. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 1).
(***) OL L 341, 2001 12 22, p. 3.”

2) Reglamento (EB) Nr. 1452/2001 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

1. Nusprendusi pagal 2003 m. rugsėjo 29 d. Reglamento (EB) Nr. 1782/2003, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams (*) 70 straipsnį neskirti išmokų, Prancūzija pateikia Komisijai paramos su galvijiena, kaip ir avienos ir ožkienos gamyba susijusioms tradicinėms veiklos rūšims ir priemonių, skirtų produktų kokybei gerinti programas, neviršijant Prancūzijos užjūrio departamentų suvartojimo poreikių.

Programas sudaro ir įgyvendina valstybės narės paskirtos kompetentingos institucijos.

2. Bendrija finansuoja šias programas neviršydama metinės sumos, sudarančios pagal Reglamentą (EB) Nr. 1254/1999 (**), pagal šį reglamentą ir Reglamentą (EB) Nr. 2529/2001 (***) Prancūzijos užjūrio departamentuose įsisteigusiems gamintojams 2003 m. faktiškai sumokėtų priemokų sumą.

Komisija padidina šią sumą siekdama atsižvelgti į vietos gamybos išsivystymą. Vis dėlto, metinė suma jokiu būdu neviršija pagal Reglamentą (EB) Nr. 1452/2001 už jautieną skiriamų priemokų 2003 m. nustatytų viršutinių ribų sumos, padaugintos iš bazinių ir papildomų priemokų ir išmokų, taikomų 2003 m., bei pagal Reglamentą (EB) Nr. 2529/2001 2003 m. birželio 30 d. Prancūzijos užjūrio departamentuose įsisteigusių gamintojų turimų visų teisių į priemokas sumos, ir su nacionaliniu rezervu susijusios dalies, padaugintos iš 2003 m. taikytų priemokų ir išmokų.

3. Komisija imasi įgyvendinimo priemonių, patvirtina ir pakeičia programą, nustato ir padidina šio straipsnio 2 dalies pirmojoje pastraipoje numatytą sumą Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Komisija, laikydamasi tos pačios tvarkos, gali peržiūrėti 2 dalies antrojoje pastraipoje nustatytą ribą.

4. Kasmet iki balandžio 15 d. Prancūzijos institucijos pateikia programų įgyvendinimo ataskaitą.

(*) OL L 270, 2003 10 21, p. 1.
(**) OL L 160, 1999 6 26, p. 21. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 1).
(***) OL L 341, 2001 12 22, p. 3.”

3) Reglamentas (EB) Nr. 1453/2001 iš dalies keičiamas taip:

a) 13 straipsnis pakeičiamas taip:

„13 straipsnis

1. Nusprendusi pagal 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams (*) 70 straips-

▼B

nį neskirti išmokų, Portugalijos Respublika pateikia Komisijai paramos su galvijiena, kaip ir avienos ir ožkienos gamyba susijusioms tradicinėms veiklos rūšims ir priemonių, skirtų produktų kokybei gerinti programas, neviršijant Maderos suvartojimo poreikių.

Programą sudaro ir įgyvendina valstybės narės paskirtos kompetentingos institucijos.

2. Bendrija finansuoja šią programą neviršydama metinės sumos, sudarančios pagal Reglamentą (EB) Nr. 1254/1999 (**), pagal šį reglamentą ir Reglamentą (EB) Nr. 2529/2001 (***) Madeiroje įsisteigusiems gamintojams 2003 m. faktiškai sumokėtų priemokų sumą.

Komisija padidina šią sumą siekdama atsižvelgti į vietos gamybos išsivystymą. Vis dėlto, metinė suma jokiu būdu neviršija pagal Reglamentą (EB) Nr. 1453/2001 už jautieną skiriamų priemokų 2003 m. nustatytų viršutinių ribų sumos, padaugintos iš bazinių ir papildomų priemokų ir išmokų, taikomų 2003 m., bei pagal Reglamentą (EB) Nr. 2529/2001 2003 m. birželio 30 d. Maderoje įsisteigusių gamintojų turimų visų teisių į priemokas sumos, ir su nacionaliniu rezervu susijusios dalies, padaugintos iš 2003 m. taikytų priemokų ir išmokų.

3. Komisija imasi įgyvendinimo priemonių, patvirtina ir pakeičia programą, nustato ir padidina šio straipsnio 2 dalies pirmojoje pastraipoje numatytą sumą Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Komisija, laikydamasi tos pačios tvarkos, gali peržiūrėti 2 dalies antrojoje pastraipoje nustatytą ribą.

4. Kasmet iki balandžio 15 d. Portugalijos Respublikos institucijos pateikia programos įgyvendinimo ataskaitą.

(*) OL L 270, 2003 10 21, p. 1.

(**) OL L 160, 1999 6 26, p. 21. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 1).

(***) OL L 341, 2001 12 22, p. 3.”

b) 22 straipsnio 2–5 dalys pakeičiamos taip:

„2. Nusprendusi pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003 70 straipsnį neskirti išmokų, Portugalijos Respublika pateikia Komisijai paramos su galvijiena, kaip ir avienos ir ožkienos gamyba susijusioms tradicinėms veiklos rūšims ir priemonių, skirtų produktų kokybei gerinti, programą.

Programą sudaro ir įgyvendina valstybės narės paskirtos kompetentingos institucijos.

3. Bendrija finansuoja šią programą neviršydama metinės sumos, sudarančios pagal Reglamentą (EB) Nr. 1254/1999, pagal šį reglamentą ir Reglamentą (EB) Nr. 2529/2001 Azorų salose įsisteigusiems gamintojams 2003 m. faktiškai sumokėtų priemokų sumą.

Komisija padidina šią sumą siekdama atsižvelgti į vietos gamybos išsivystymą. Vis dėlto, metinė suma jokiu būdu neviršija pagal šį reglamentą už jautieną skiriamų išmokų 2003 m. nustatytų viršutinių ribų sumos, padaugintos iš bazinių ir papildomų išmokų ir priemokų, taikomų 2003 m., bei pagal Reglamentą (EB) Nr. 2529/2001 ir pagal Reglamentą (EB) Nr. 1254/1999 – išmokų už karves žindenes atžvilgiu 2003 m. birželio 30 d. Azorų salose įsisteigusių gamintojų turimų visų teisių į išmokas sumos bei su nacionaliniais rezervais susijusių dalių, padaugintos iš 2003 m. taikytų išmokų ir priemokų.

Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 68 straipsnio a punkto i įtraukos taikymo atveju, Portugalijos Respublikos institucijos gali padidinti viršutinę Azorų salose mokamos išmokos už karvę žindenę ribą teises į išmoką už karves žindenes perkeldamos iš nacionalinės

▼B

viršutinės ribos. Tokiu atveju atitinkama suma perkeliama iš viršutinės ribos, nustatytos taikant Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 68 straipsnio a punkto i įtrauką, į viršutinę ribą, nurodytą šio straipsnio 3 dalies antrojoje pastraipoje.

4. Komisija imasi įgyvendinimo priemonių, patvirtina ir pakeičia programą, nustato ir padidina šio straipsnio 3 dalies pirmojoje pastraipoje numatytą sumą Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Komisija, laikydamasi tos pačios tvarkos, gali peržiūrėti 2 dalies antrojoje pastraipoje nustatytą ribą.

5. Kasmet iki balandžio 15 d. Portugalijos Respublikos institucijos pateikia programos įgyvendinimo ataskaitą.";

c) 22 straipsnio 6 dalis panaikinama.

d) 23 straipsnis pakeičiamas taip:

„23 straipsnis

Pereinamuoju laikotarpiu, apimančiu 1999/2000–2004/2005 prekybos metus, siekiant padalinti papildomą mokestį gamintojams, nurodytiems Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 (*) 2 straipsnio 1 dalies antrajame sakinyje, laikoma, kad prie viršijimo yra prisidėję tik to reglamento 9 straipsnio c punkte apibūdinti gamintojai, įsisteigę ir gaminantys Azorų salose, parduodantys kiekius, viršijančius jų referencinę kvotą, padidintą trečiojoje pastraipoje nurodytu procentiniu dydžiu.

Papildomas mokestis priklauso nuo kiekių, kuriais viršijama referencinė kvota, padidinta nepanaudotus kiekius perskirsčius pirmoje pastraipoje nurodytiems gamintojams proporcingai kiekvieno jų turimai referencinei kvotai ir neviršijant papildomo kiekio, susidarančio dėl šio padidėjimo.

Pirmojoje pastraipoje nurodytas procentinis dydis yra lygus atitinkamai 73 000 tonų 1999/2000–2003/2004 ir 61 500 tonų 2004/2005 prekybos metais ir bendro kiekvienoje valdoje 2000 m. kovo 31 d. esančių referencinių kvotų santykiui. Jis taikomas tik toms kiekvieno gamintojo referencinėms kvotoms, kurias jie turėjo 2000 m. kovo 31 d.

(*) OL L 405, 1999 12 31, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 572/2003 (OL L 82, 2003 3 29, p. 20)."

4) Reglamentas (EB) Nr. 1454/2001 iš dalies keičiamas taip:

a) 5 straipsnis pakeičiamas taip:

„5 straipsnis

1. Nusprendusi pagal 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantis tam tikras paramos schemas ūkininkams (*) 70 straipsnį neskirti išmokų, Ispanijos Karalystė pateikia Komisijai paramos su galvijiena, kaip ir avienos ir ožkienos gamyba susijusioms tradicinėms veiklos rūšims ir priemonių, skirtų produktų kokybei gerinti programą, neviršijant Kanarų salų suvartojimo poreikių.

Programą sudaro ir įgyvendina valstybės narės paskirtos kompetentingos institucijos.

2. Bendrija finansuoja šią programą neviršydama metinės sumos, sudarančios pagal Reglamentą (EB) Nr. 1254/1999 (**), pagal šį reglamentą ir Reglamentą (EB) Nr. 2529/2001 (***) Kanarų salose įsisteigusiems gamintojams 2003 m. faktiškai sumokėtų priemokų sumą.

Komisija padidina šią sumą siekdama atsižvelgti į vietos gamybos išsivystymą. Vis dėlto, metinė suma jokiu būdu neviršija pagal Reglamentą (EB) Nr. 1454/2001 už jautieną skiriamų priemokų 2003 m. nustatytų viršutinių ribų sumos, padaugintos iš bazinių ir

▼B

papildomų priemokų ir išmokų, taikomų 2003 m., bei pagal Reglamentą (EB) Nr. 2529/2001 2003 m. birželio 30 d. Kanarų salose įsisteigusių gamintojų turimų visų teisių į priemokas sumos, ir su nacionaliniu rezervu susijusios dalies, padaugintos iš 2003 m. taikytų priemokų ir išmokų.

3. Komisija imasi įgyvendinimo priemonių, patvirtina ir pakeičia programą, nustato ir padidina šio straipsnio 2 dalies pirmojoje pastraipoje numatytą sumą Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Komisija, laikydamasi tos pačios tvarkos, gali peržiūrėti 2 dalies antrojoje pastraipoje nustatytą ribą.

4. Kasmet iki balandžio 15 d. Ispanijos Karalystės institucijos pateikia programos įgyvendinimo ataskaitą.

(*) OL L 270, 2003 10 21, p. 1.
(**) OL L 160, 1999 6 26, p. 21. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 1).
(***) OL L 341, 2001 12 22, p. 3.”

b) 6 straipsnis panaikinamas.

148 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1868/94 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 1868/94 iš dalies keičiamas taip:

1) įterpiamas toks 4a straipsnis:

„*4a straipsnis*

Minimali bulvių, skirtų bulvių krakmolo gamybai, kaina yra 178,31 euro už toną nuo 2004/2005 prekybos metų.

Ši kaina taikoma pristatytam į įmonę bulvių kiekiui, reikalingam vienai tonai krakmolo pagaminti.

Minimali kaina nustatoma pagal bulvėse esančio krakmolo kiekį.”

2) 5 straipsnis pakeičiamas taip:

„*5 straipsnis*

22,25 eurų priemoka už toną pagaminto krakmolo yra mokama bulvių krakmolo gamybos įmonėms už bulvių krakmolo kiekį, pagamintą neviršijant 2 straipsnio 2 dalyje nurodytos kvotos ribų, jeigu šios įmonės yra sumokėjusios bulvių augintojams 4a straipsnyje nurodytą minimalią kainą už visas bulves, reikalingas pagaminti krakmolo kiekiui, neviršijant tos kvotos ribų.”

3) 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„*7 straipsnis*

Šio reglamento nuostatos netaikomos bulvių krakmolo gamybai įmonėse, kurioms netaikoma šio reglamento 2 straipsnio 2 dalis ir kurios perka bulves, už kurias gamintojai negauna 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams, 93 straipsnyje numatytos išmokos (*).

(*) OL L 270, 2003 10 21, p. 1.”

149 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1251/1999 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 1251/1999 iš dalies keičiamas taip:

1) 4 straipsnio 3 dalies pirma įtrauka pakeičiama taip:

„baltymingiems augalams:

▼B

— 63,00 eurų už toną nuo 2004/2005 prekybos metų”.

2) 4 straipsnio 4 dalyje „19 eurų už toną” suma pakeičiama „24 eurų už toną” suma.

3) 5 straipsnyje:

a) pirma pastraipa pakeičiama taip:

„2004/2005 prekybos metams prie išmokos už plotą mokamas 313 eurų už hektarą priedas už kietaisiais kviečiais apsėtą plotą tradicinėse auginimo zonose, kurios išvardytos II priede, neviršijant III priede nustatytų ribų.”;

b) ketvirta pastraipa pakeičiama taip:

„2004/2005 prekybos metams regionuose, kur kietųjų kviečių auginimas yra sėkmingai įsitvirtinęs, išskyrus II priede išvardytus regionus, suteikiama speciali 93 eurų už hektarą pagalba, neviršijant IV priede nustatyto hektarų skaičiaus.”

150 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 1254/1999 iš dalies keičiamas taip:

1) 10 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje „20 %” pakeičiama į „40 %”.

2) I priedo lentelėje dėl specialiosios išmokos Austrijai nustatyta riba pakeičiama į „373 400”.

3) II priedo lentelėje dėl išmokos už karvę žindenę Austrijai ir Portugalijai nustatytos ribos atitinkamai pakeičiamos į „375 000” ir „416 539”.

151 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1673/2000 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 1673/2000 iš dalies keičiamas taip:

1) 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) „ūkininkas” – tai ūkininkas, apibrėžtas 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams, 2 straipsnio a punkte (*).

(*) OL L 270, 2003 10 21, p. 1.”

b) trečioje dalyje žodžiai „Reglamentu (EB) Nr. 1251/1999” pakeičiami žodžiais „Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 52 straipsniu”.

2) 5 straipsnio 2 dalies pirmoje ir antroje įtraukose žodžiai „Reglamento (EB) Nr. 1251/1999 5a straipsnyje” pakeičiami žodžiais „Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 52 straipsnyje”.

▼M3

151a straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 546/2002 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 546/2002 iš dalies pakeičiamas taip:

1. 1 ir 2 straipsniuose bei I priede žodžiai „2002, 2003 ir 2004 metų derliams” pakeičiami žodžiais „2002, 2003, 2004 ir 2005 metų derliams”;

2. II priede pateiktos antros lentelės pavadinimas pakeičiamas taip:

„Garantuojamos ribos 2003, 2004 ir 2005 m. derliams”;

151b straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 2075/92 pakeitimai

13 straipsnio 1 dalyje įterpiama ši įtrauka:

▼M3

„— 3 % priemokos už 2005 m. derlių“.;

▼B

152 straipsnis

Kitų reglamentų pakeitimai

Išbraukiamos toliau nurodytos nuostatos:

a) Reglamento (EEB) Nr. 2358/71 3 straipsnis;

b) Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 3–25 straipsniai;

c) Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 3–11 straipsniai;

▼M3

d) Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 I ir II antraštinės dalys. Tačiau jos toliau taikomos paraiškoms dėl tiesioginių išmokų už 2005 m. derlių;

e) Reglamento (EEB) Nr. 1696/71 ([1]) 12 ir 13 straipsniai. Tačiau jie toliau taikomi paraiškoms dėl tiesioginių išmokų už 2004 m. ir 2005 m. derlius, jeigu valstybė narė nutaria šio reglamento 71 straipsnio 1 dalies trečiojoje pastraipoje paminėtiems apyniams bendrosios išmokos schemą taikyti po pereinamojo laikotarpio.

▼B

153 straipsnis

Panaikinimai

1. Reglamentas (EEB) Nr. 3508/92 panaikinamas. Tačiau jis ir toliau taikomas kalendorinių metų iki 2005 m. tiesioginių išmokų paraiškoms.

2. Reglamentas (EB) Nr. 1017/94 panaikinamas nuo 2005 m. sausio 1 d.

3. Reglamentas (EB) Nr. 1577/96 ir Reglamentas (EB) Nr. 1251/1999 panaikinami. Tačiau jie ir toliau taikomi 2004/2005 prekybos metams.

4. Reglamentas (EB) Nr. 1259/1999 panaikinamas nuo 2004 m. gegužės 1 d. Tačiau Reglamento (EB) Nr. 1259/1999 2a ir 11 straipsniai ir tam, kad jie būtų taikomi, to reglamento priedas ir toliau taikomi iki 2005 m. gruodžio 31 d. Be to, Reglamento (EB) Nr. 1259/1999 3, 4, 5 straipsniai ir tam, kad jie būtų taikomi, to reglamento priedas ir toliau taikomi iki 2004 m. gruodžio 31 d.►**A1** The simplified scheme referred to in Article 2a of that Regulation shall not apply to the new Member States. ◄

▼M3

4a. Panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1051/2001 ([2]). Tačiau jis toliau taikomas 2005–2006 gamybos metams.

4b. Panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1098/98. Tačiau jis toliau taikomas iki 2005 m. gruodžio 31 d., jeigu valstybė narė nutaria šio reglamento 71 straipsnio 1 dalies trečiojoje pastraipoje paminėtiems apyniams bendrosios išmokos schemą taikyti po pereinamojo laikotarpio.

▼B

5. Nuorodos į panaikintus reglamentus suprantamos kaip nuorodos į šį reglamentą.

154 straipsnis

Supaprastintos schemos pereinamojo laikotarpio taisyklės

Tais atvejais, kai valstybė narė taiko Reglamento (EB) Nr. 1259/1999 2a straipsnyje nurodytą supaprastintą schemą, taikomos tokios nuostatos:

([1]) OL L 175, 1971 8 4, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2320/2003 (OL L 345, 2003 12 31, p. 18).
([2]) OL L 148, 2001 6 1, p. 3.

▼B

a) paskutinieji metai, kai dalyviai gali pateikti naujas paraiškas, yra 2003 m.;

b) dalyviai ir toliau gauna pagal supaprastintą schemą nustatytą sumą iki 2005 m.;

c) šio reglamento II antraštinės dalies 1 ir 2 skyriai netaikomi pagalbos dydžiams, suteikiamiems pagal supaprastintą schemą dalyvavimo schemoje laikotarpiu;

d) supaprastintoje schemoje dalyvaujantys ūkininkai neturi teisės kreiptis dėl bendrosios išmokos tol, kol jie dalyvauja supaprastintoje schemoje. Padavus paraišką bendrosios išmokos schemai, pagal supaprastintą schemą skiriamas pagalbos dydis įtraukiamas į 37 straipsnyje nurodytą referencinę sumą ir apskaičiuojamas bei patikslinamas pagal šio Reglamento III antraštinės dalies 2 skyrių.

▼M2

154a straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės naujosioms valstybėms narėms

1. Tais atvejai, kai yra būtinos pereinamojo laikotarpio priemonės, siekiant palengvinti naujosioms valstybėms narėms perėjimą nuo bendrosios išmokos už plotą schemos prie bendrosios išmokos schemos ir kitų pagalbos schemų, nurodytų III ir IV antraštinėse dalyse, tokios priemonės priimamos 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

2. 1 dalyje nurodytas priemones galima priimti laikotarpiu, kuris prasideda 2004 m. gegužės 1 d. ir baigiasi 2009 m. birželio 30 d., po kurios jos nebetaikomos. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma gali pratęsti minėtą laikotarpį.

▼B

155 straipsnis

Kitos pereinamojo laikotarpio taisyklės

Kitos priemonės, kurių reikia, siekiant palengvinti perėjimą nuo 152 ir 153 straipsniuose nurodytuose reglamentuose numatytos tvarkos iki šiame reglamente numatytos tvarkos, ypač dėl Reglamento (EB) Nr. 1259/1999 4, 5 straipsnių ir priedo, Reglamento (EB) Nr. 1251/1999 6 straipsnio taikymo ir nuo nuostatų, susijusių su modernizavimo planais, pateiktais Reglamente (EEB) Nr. 1035/72, iki tvarkos, nustatytos šio reglamento 83–87 straipsniuose, gali būti patvirtinamos šio reglamento 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. 152 ir 153 straipsniuose nurodyti reglamentai ir straipsniai ir toliau taikomi, siekiant nustatyti VII priede nurodytas referencines sumas.

▼M3

155a straipsnis

Iki 2009 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Tarybai ataskaitą dėl medvilnei, alyvuogių aliejui, stalo alyvuogėms ir alyvuogių giraitėms, tabakui ir apyniams taikomų šio reglamento nuostatų įgyvendinimo, prireikus — kartu su atitinkamais pasiūlymais.

▼B

156 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Jis taikomas nuo jo įsigaliojimo dienos, taikant tokias išimtis:

a) II antraštinės dalies 4 ir 5 skyriai taikomi 2005 m. ir vėlesnių kalendorinių metų išmokų paraiškoms. Tačiau 28 straipsnio 2 dalis taikoma išmokų pagal IV antraštinės dalies 1–7 skyrius paraiškoms nuo 2004 m. sausio 1 d.

b) IV antraštinės dalies 1, 2, 3, 6 skyriai ir 149 straipsnis taikomi nuo 2004/2005 prekybos metų.

▼B

c) IV antraštinės dalies 4, 5, 7 skyriai ir 150 straipsnis taikomi nuo 2004 m. sausio 1 d.

d) II antraštinės dalies 1 skyrius, 20 straipsnis, III antraštinė dalis, IV antraštinės dalies 8, 10, 11, 12 ir 13 skyriai bei 147 straipsnis taikomi nuo 2005 m. sausio 1 d., išskyrus 147 straipsnio 3 dalies d punktą, kuris taikomas nuo 2003 m. balandžio 1 d.

e) IV antraštinės dalies 9 skyrius taikomas nuo 2005/2006 prekybos metų.

f) 151 ir 152 straipsniai taikomi nuo 2005 m. sausio 1 d., išskyrus 152 straipsnio a punktą, kuris taikomas nuo 2005/2006 prekybos metų.

▼M3

g) Nuo 2006 m. sausio 1 d. medvilnei, pasėtai po šios datos, taikomas IV antraštinės dalies 10a skyrius.

h) IV antraštinės dalies 10b skyrius taikomas nuo 2005–2006 gamybos metų.

▼B

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼M7

I PRIEDAS

Paramos schemų, atitinkančių 1 straipsnyje nurodytus kriterijus, sąrašas

Sektorius	Teisinis pagrindas	Pastabos
Bendroji išmoka	Šio reglamento III antraštinė dalis	Atsieta išmoka (žr. VI priedą) [1]
Bendroji išmoka už plotą	Šio reglamento IVa antraštinės dalies 143b straipsnis	Atsieta išmoka, pakeičianti visas tiesiogines išmokas, nurodytas šiame priede
Kietieji kviečiai	Šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyrius	Pagalba už plotą (priemoka už kokybę)
Baltymingi augalai	Šio reglamento IV antraštinės dalies 2 skyrius	Pagalba už plotą
Ryžiai	Šio reglamento IV antraštinės dalies 3 skyrius	Pagalba už plotą
Riešutai	Šio reglamento IV antraštinės dalies 4 skyrius	Pagalba už plotą
Energetiniai augalai	Šio reglamento IV antraštinės dalies 5 skyrius	Pagalba už plotą
Krakmolo gamybai skirtos bulvės	Šio reglamento IV antraštinės dalies 6 skyrius	Pagalba gamybai
Pienas ir pieno produktai	Šio reglamento IV antraštinės dalies 7 skyrius	Priemoka už pieną ir papildoma išmoka
Lauko kultūros Suomijoje ir tam tikruose Švedijos regionuose	Šio reglamento IV antraštinės dalies 8 skyrius [2] [5]	Konkreti regioninė pagalba už lauko kultūras
Sėklos	Šio reglamento IV antraštinės dalies 9 skyrius [2] [5]	Pagalba gamybai
Lauko kultūros	Šio reglamento IV antraštinės dalies 10 skyrius [3] [5]	Pagalba už plotą, įskaitant išmokas už atidėtą žemę, išmokas už silosui auginamą žolę, papildomas sumas [2], priedą už kietuosius kviečius ir specialią pagalbą
Avys ir ožkos	Šio reglamento IV antraštinės dalies 11 skyrius [3] [5]	Priemoka už aveles ir ožkas, papildoma priemoka ir tam tikros papildomos išmokos
Galvijiena	Šio reglamento IV antraštinės dalies 12 skyrius [5]	Speciali priemoka [3], priemoka sezoniškumui mažinti, priemoka už karvę žindenę (įskaitant, kai mokama už telyčias ir įskaitant papildomas nacionalines priemokas už karvę žindenę, kai finansuojama bendrai) [3], skerdimo priemoka [3], ekstensifikacijos išmoka, papildomos išmokos
Ankštiniai augalai	Šio reglamento IV antraštinės dalies 13 skyrius [5]	Pagalba už plotą
Konkretūs ūkininkavimo metodai ir kokybiška produkcija	Šio reglamento 69 straipsnis [4]	
Sausieji pašarai	Šio reglamento 71 straipsnio 2 dalies antra pastraipa [5]	
„Smulkių ūkininkų" schema	Reglamento (EB) Nr. 1259/1999 2a straipsnis	Pereinamojo laikotarpio pagalba už plotą ūkininkams, gaunantiems mažiau kaip 1 250 EUR
Alyvuogių aliejus	Šio reglamento IV antraštinės dalies 10b skyrius	Pagalba už plotą
Šilkverpiai	Reglamento (EEB) Nr. 845/72 1 straipsnis	Pagalba auginimui skatinti
Bananai	Reglamento (EEB) Nr. 404/93 12 straipsnis	Pagalba gamybai
Džiovintos vynuogės	Reglamento (EB) Nr. 2201/96 7 straipsnio 1 dalis	Pagalba už plotą

▼M7

Sektorius	Teisinis pagrindas	Pastabos
Tabakas	Šio reglamento IV antraštinės dalies 10c skyrius	Pagalba gamybai
Apyniai	Šio reglamento IV antraštinės dalies 10d skyrius [3] [5]	Pagalba už plotą
Posei	Tarybos reglamento (EB) Nr. 247/2006 [6] III antraštinė dalis	2 straipsnyje numatytos tiesioginės išmokos, išmokėtos pagal programose nustatytas priemones
Egėjo salos	Reglamento (EEB) Nr. 2019/93 6 straipsnis [2] [5]	Sektoriai: galvijiena; bulvės; alyvuogės; medus
	8, 11 ir 12 straipsniai	
Medvilnė	Šio reglamento IV antraštinės dalies 10a skyrius	Pagalba už plotą

[1] Nuo 2005 m. sausio 1 d. arba taikant 71 straipsnį – nuo vėlesnės datos. Nuo 2004 m. arba taikant 71 straipsnį – nuo vėlesnės datos, VI priede išvardytos tiesioginės išmokos įtraukiamos į I priedą, išskyrus sausuosius pašarus.
[2] Taikant 70 straipsnį.
[3] Taikant 66, 67, 68 arba 68a straipsnį.
[4] Taikant 69 straipsnį.
[5] Taikant 71 straipsnį.
[6] OJ L 42, 2006 2 14, p. 1.

▼**M3**

II PRIEDAS

12 straipsnio 2 dalyje nurodytos nacionalinės viršutinės ribos

Valstybė narė	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Belgija	4,7	6,2	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7
Danija	7,7	10,3	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9
Vokietija	40,4	54,6	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3
Graikija	45,4	60,6	75,7	75,7	75,7	75,7	75,7	75,7
Ispanija	56,9	76,5	95,5	95,5	95,5	95,5	95,5	95,5
Prancūzija	51,4	68,7	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9
Airija	15,3	20,4	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5
Italija	62,3	83,7	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6
Liuksemburgas	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Nyderlandai	6,8	9,2	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5
Austrija	12,4	17,1	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3
Portugalija	10,8	14,6	18,2	18,2	18,2	18,2	18,2	18,2
Suomija	8,0	10,8	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6
Švedija	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Jungtinė Karalystė	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5

▼B

III PRIEDAS

Teisės aktų nustatyti valdymo reikalavimai, nurodyti 3 ir 4 straipsniuose

A. Taikytini nuo 2005 m. sausio 1 d.

Aplinka

1.	1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyva 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos (OL L 103, 1979 4 25, p. 1)	3 straipsnis, 4 straipsnio 1, 2 ir 4 dalys, 5, 7 ir 8 straipsniai
2.	1979 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyva 80/68/EEB dėl požeminio vandens apsaugos nuo tam tikrų pavojingų medžiagų keliamos taršos (OL L 20, 1980 1 26, p. 43)	4 ir 5 straipsniai
3.	1986 m. birželio 12 d. Tarybos direktyva 86/278/EEB dėl aplinkos, ypač dirvožemio, apsaugos naudojant žemės ūkyje nuotėkų dumblą (OL L 181, 1986 7 4, p. 6)	3 straipsnis
4.	1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyva 91/676/EEB dėl vandenų apsaugos nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių (OL L 375, 1991 12 31, p. 1)	4 ir 5 straipsniai
5.	1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992 7 22, p. 7)	6, 13 ir 15 straipsniai bei 22 straipsnio b punktas

Visuomenės ir gyvūnų sveikata

Gyvūnų identifikavimas ir registravimas

6.	1992 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyva 92/102/EEB dėl gyvūnų identifikavimo ir registravimo (OL L 355, 1992 12 5, p. 32)	3, 4 ir 5 straipsniai
7.	1997 m. gruodžio 29 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2629/97, nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 820/97 dėl prie ausų tvirtinamų įsagų, valdų registrų bei pasų, naudojamų pagal galvijų identifikavimo ir registravimo sistemą, įgyvendinimo taisykles (OL L 354, 1997 12 30, p. 19)	6 ir 8 straipsniai
8.	2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1760/2000, nustatantis galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojantis jautienos bei jos produktų ženklinimą ir panaikinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 820/97 (OL L 204, 2000 8 11, p. 1)	4 ir 7 straipsniai
▼M1 8a.	2003 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 21/2004, nustatantis avių ir ožkų identifikavimo ir registravimo sistemą ir iš dalies pakeičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 1782/2003 ir Direktyvas 92/102/EEB ir 64/432/EEB (OL L 5, 2004 1 9, p. 8)	3, 4 ir 5 straipsniai

▼B

B. Taikytini nuo 2006 m. sausio 1 d.

Visuomenės, gyvūnų ir augalų sveikata

9.	1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/414/EEB dėl augalų apsaugos priemonių pateikimo į rinką (OL L 230, 1991 8 19, p. 1)	3 straipsnis
10.	1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/22/EB dėl draudimo vartoti gyvulininkystėje tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, bei beta antagonistus ir dėl Direktyvų 81/602/EEB, 88/146/EEB ir 88/299/EEB panaikinimo (OL L 125, 1996 5 23, p. 3)	3, 4, 5 ir 7 straipsniai
11.	2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įkuriantis Europos maisto saugos instituciją ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1)	14, 15 straipsniai, 17 straipsnio 1 dalis, 18, 19 ir 20 straipsniai
12.	2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 999/2001, nustatantis tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles (OL L 147, 2001 5 31, p. 1)	7, 11, 12, 13 ir 15 straipsniai

▼B

▼B

IV PRIEDAS

5 straipsnyje nurodyta gera agrarinė ir aplinkosauginė būklė

Problema	Standartai
Dirvos erozija: Apsaugoti dirvą atitinkamomis priemonėmis	— Minimali dirvožemio danga — Minimalus žemės naudojimas, atsižvelgiant į konkrečiai teritorijai būdingas sąlygas — Išlaikytos terasos
Dirvos organinės medžiagos: Atitinkama praktika išlaikyti dirvos organinių medžiagų koncentracijas	— Sėjomainos standartai, kur taikytini — Ariamųjų ražienų naudojimas
Dirvos struktūra: Išlaikyti dirvos struktūrą atitinkamomis priemonėmis	— Tinkamų žemės ūkio mašinų naudojimas
Minimalus naudojimo lygis: Užtikrinti minimalų naudojimo lygį ir išvengti buveinių savybių pablogėjimo	— Minimalus gyvulių tankumas ir (arba) atitinkamas režimas — Daugiamečių ganyklų apsauga ►M3 — Kraštovaizdžio požymių išsaugojimas, įskaitant tam tikrais atvejais draudimą visiškai išrauti alyvmedžius — Nepageidaujamos augalijos skverbimosi į žemės ūkio paskirties žemę išvengimas — Gerų vegetacinių sąlygų alyvmedžių giraitėse išsaugojimas. ◄

▼M3

V PRIEDAS

26 straipsnyje nurodytos suderintos paramos schemos

Sektorius	Teisinis pagrindas	Pastabos
Džiovintos vynuogės	Reglamento (EB) Nr. 2201/96 7 straipsnio 1 dalis	Pagalba už plotą
Žemės ūkio aplinkosauga	Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 II antraštinės dalies VI skyrius (22–24 straipsniai) ir 55 straipsnio 3 dalis	Pagalba už plotą
Miškininkystė	Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 31 straipsnis ir 55 straipsnio 3 dalis	Pagalba už plotą
Mažiau palankios ūkininkauti vietovės ir vietovės, kurioms taikomi aplinkosaugos apribojimai	Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 II antraštinės dalies V skyrius (13–21 straipsniai) ir 55 straipsnio 3 dalis	Pagalba už plotą
Sausieji pašarai	Reglamento (EB) Nr. 603/95 10 ir 11 straipsniai	Pagalba gamybai
Citrusų vaisiai, skirti perdirbimui	Reglamento (EB) Nr. 2202/96 1 straipsnis	Pagalba gamybai
Pomidorai, skirti perdirbimui	Reglamento (EB) Nr. 2201/96 2 straipsnis	Pagalba gamybai
Vynas	Reglamento (EB) Nr. 1493/1999 11–15 straipsniai	Pagalba restruktūrizavimui

▼M7

VI PRIEDAS

Tiesioginių išmokų, susijusių su 33 straipsnyje nurodyta bendrąja išmoka, sąrašas

Sektorius	Teisinis pagrindas	Pastabos
Lauko kultūros	Reglamento (EB) Nr. 1251/1999	Pagalba už plotą, įskaitant išmokas už atidėtą žemę, išmokas už silosui auginamą žolę, papildomas sumas ([1]), priedą už kietuosius kviečius ir specialią pagalbą
	2, 4 ir 5 straipsniai	
Bulvių krakmolas	Reglamento (EEB) Nr. 1766/92	Išmoka ūkininkams, auginantiems bulvių krakmolo gamybai skirtas bulves
	8 straipsnio 2 dalis	
Ankštiniai augalai	Reglamento (EB) Nr. 1577/96	Pagalba už plotą
	1 straipsnis	
Ryžiai	Reglamento (EB) Nr. 3072/95	Pagalba už plotą
	6 straipsnis	
Sėklos ([1])	Reglamento (EEB) Nr. 2358/71	Pagalba gamybai
	3 straipsnis	
Galvijiena	Reglamento (EB) Nr. 1254/1999	Speciali priemoka, priemoka sezoniškumui mažinti, priemoka už karvę žindenę (įskaitant, kai mokama už telyčias, ir įskaitant papildomas nacionalines priemokas už karvę žindenę, kai finansuojama bendrai), skerdimo priemoka, ekstensifikacijos išmoka, papildomos išmokos
	4, 5, 6, 10, 11, 13 ir 14 straipsniai	
Pienas ir pieno produktai	Šio reglamento IV antraštinės dalies 7 skyrius	Priemoka už pieną ir papildomos išmokos ([2])
Avys ir ožkos	Reglamento (EB) Nr. 2467/98	Priemoka už aveles ir ožkas, papildoma priemoka ir tam tikros papildomos išmokos
	5 straipsnis	
	Reglamento (EEB) Nr. 1323/90	
	1 straipsnis	
	Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 4, 5 straipsniai, 11 straipsnio 1 dalis ir 11 straipsnio 2 dalies pirma	
	antra ir ketvirta įtraukos	
Egėjo jūros salos ([1])	Reglamento (EEB) Nr. 2019/93	Sektoriai: galvijiena
	6 straipsnio 2 ir 3 dalys	
Sausieji pašarai	Reglamento (EB) Nr. 603/95	Išmoka už perdirbtus produktus (pagal šio reglamento VII priedo D punktą)
	3 straipsnis	
Medvilnė	Graikijos stojimo akto 4 protokolo 3 punktas dėl medvilnės	Parama išmokomis už nevalytą medvilnę
Alyvuogių aliejus	Reglamento Nr. 136/66/EEB 5 straipsnis	Pagalba gamybai
Tabakas	Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 3 straipsnis	Pagalba gamybai
Apyniai	Reglamento (EEB) Nr. 1696/71 12 straipsnis	Pagalba už plotą
	Reglamento (EB) Nr. 1098/98 2 straipsnis	Pagalba už laikiną pūdymą

([1]) Išskyrus tuos atvejus, kai taikomas 70 straipsnis.
([2]) Nuo 2007 m., išskyrus tuos atvejus, kai taikomas 62 straipsnis.

▼B

VII PRIEDAS

37 straipsnyje nurodytos referencinės sumos apskaičiavimas

A. **Pagalbos už plotą**

1. Kai ūkininkas gavo pagalbą už plotą, hektarų skaičius, kuris nurodomas dviejų ženklų po kablelio tikslumu ir už kurį kiekvienais referencinio laikotarpio metais buvo skirtos išmokos, dauginamas iš tokių dydžių:

1.1. Javams, įskaitant kietuosius kviečius, aliejinių augalų sėklas, baltymingus augalus, linų sėmenis, pluoštinius linus ir kanapes, silosui auginamą žolę ir atidėtą žemę:

— 63 eurų už toną, dauginant iš vidutinio javų derlingumo pagal Reglamento (EB) Nr. 1251/1999 4 straipsnio 2 dalį, kuris atitinkamam regionui nustatytas 2002 kalendoriniams metams taikomame regionavimo plane.

Šis punktas taikomas nepažeidžiant valstybių narių nuostatų, nustatytų taikant Reglamento (EB) Nr. 1251/1999 6 straipsnio 6 dalį.

Nukrypstant nuo 38 straipsnio, linams ir kanapėms vidurkis apskaičiuojamas pagal hektarų, už kuriuos 2001 ir 2002 kalendoriniais metais buvo skirta išmoka, skaičių.

1.2. Ryžiams:

— 102 eurų už toną, dauginant iš tokio vidutinio derlingumo:

Valstybės narės	Derlingumas (t/ha)
Ispanija	6,35
Prancūzija	
— Metropolijos teritorija	5,49
— Prancūzijos Gajana	7,51
Graikija	7,48
Italija	6,04
Portugalija	6,05

1.3. Ankštiniams augalams:

— lęšiams ir dvispalviams raženiams – 181 eurų už hektarą

— vikiams – 175,02 eurų už hektarą 2000 m., 176,60 eurų už hektarą 2001 m. ir 150,52 eurų už hektarą 2002 m.

2. Kai ūkininkas gavo priedą arba specialią pagalbą už kietuosius kviečius, hektarų skaičius, kuris nurodomas dviejų ženklų po kablelio tikslumu ir už kurį kiekvienais referencinio laikotarpio metais buvo skirtos išmokos, dauginamas iš tokių dydžių:

Reglamento (EB) Nr. 1251/1999 II priede ir Reglamento (EB) Nr. 2316/1999 IV priede išvardytose zonose:

— 291 eurų už hektarą už 2005 kalendorinius metus skirtinai bendrajai išmokai,

— 285 eurų už hektarą už 2006 m. ir vėlesnius kalendorinius metus skirtinai bendrajai išmokai.

Reglamento (EB) Nr. 2316/1999 V priede išvardytose zonose:

— 46 eurų už hektarą už 2005 kalendorinius metus skirtinai bendrajai išmokai.

3. Pirmesniuose punktuose „hektarų skaičius” – tai nustatytas hektarų, kurių atžvilgiu buvo įvykdyti visi pagalbos skyrimo taisyklių nustatyti reikalavimai, atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 1251/1999 2 straipsnio 4 dalies ir 5 straipsnio taikymą, skaičius, atitinkantis kiekvieną iš šio reglamento VI priede išvardytų skirtingų pagalbos už plotą rūšių. Ryžių atžvilgiu, nukrypstant nuo Tarybos reglamento (EB) Nr. 3072/95 6 straipsnio 5 dalies, tais atvejais, kai ryžiais užsėti plotai referenciniu laikotarpiu valstybėje narėje viršijo tam laikotarpiui nustatytą maksimalų garantuojamą plotą, pagalbos dydis už hektarą proporcingai sumažinamas.

▼B

B. **Išmoka už bulvių krakmolą**

Kai ūkininkas gavo išmoką už bulvių krakmolą, išmokos dydis apskaičiuojamas, dauginant tonų, už kurias atitinkamai kiekvienais referencinio laikotarpio metais buvo skirta išmoka, skaičių iš 44,22 eurų už bulvių krakmolo toną. Valstybės narės apskaičiuoja hektarų, įtrauktinų į bendrosios išmokos apskaičiavimą, skaičių proporcingai pagaminto bulvių krakmolo tonų skaičiui, už kurį atitinkamai kiekvienais referencinio laikotarpio metais buvo skirta Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 8 straipsnio 2 dalyje numatyta pagalba, neviršijant bazinio ploto ribų, kurias turi nustatyti Komisija, remdamasi hektarų skaičiumi, apie kurį pranešė valstybės narės ir kuris yra numatytas auginimo sutartyje referenciniu laikotarpiu.

C. **Priemokos ir priedai už gyvulius**

Kai ūkininkas gavo priemokas ir (arba) priedus už gyvulius, dydis apskaičiuojamas, dauginant nustatytų gyvulių, už kuriuos kiekvienais referencinio laikotarpio metais buvo skirta išmoka, skaičių iš dydžių už gyvulį, nustatytų atitinkamais VI priede nurodytais straipsniais 2002 kalendoriniams metams, atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 4 straipsnio 4 dalį, 7 straipsnio 2 dalį ir 10 straipsnio 1 dalį arba Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 8 straipsnio 3 dalį.

Nukrypstant nuo 38 straipsnio, pagal Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 11 straipsnio 2 dalies pirmą, antrą ir ketvirtą įtraukas skiriamų papildomų išmokų už avis ir ožkas vidurkis apskaičiuojamas pagal gyvulių, už kuriuos buvo suteikta išmoka 2002 kalendoriniais metais, skaičių.

Tačiau neatsižvelgiama į išmokas, suteikiamas pagal Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą.

Be to, nukrypstant nuo 38 straipsnio, Komisijos reglamento (EB) Nr. 2349/1999 32 straipsnio 11 ir 12 dalių ir Komisijos reglamento (EB) Nr. 1458/2001 4 straipsnio taikymo atveju, gyvulių skaičius, už kurį nurodytų priemonių taikymo metais buvo skirta išmoka ir į kurį reikia atsižvelgti apskaičiuojant referencinę sumą, negali būti didesnis už gyvulių skaičiaus, už kurį kalendoriniais metais, per kuriuos minėtos priemonės nebuvo taikomos, buvo skirta išmoka, vidurkį.

D. **Sausieji pašarai**

Kai ūkininkas pašarus pristatė pagal sutartį, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 603/95 9 straipsnio c punkte, arba pagal su plotais susijusias deklaracijas, kaip numatyta to paties reglamento 10 straipsnyje, valstybės narės apskaičiuoja į referencinę sumą įtrauktiną dydį proporcingai pagamintų sausųjų pašarų tonų skaičiui, už kurį kiekvienais referencinio laikotarpio metais buvo skirta to reglamento 3 straipsnyje numatyta pagalba, neviršijant toliau nurodytų milijonais eurų išreikštų viršutinių ribų.

Valstybė narė	Pašarų, perdirbtų į Reglamento (EB) Nr. 603/95 3 straipsnio 2 dalyje nurodytus produktus, viršutinės ribos (dehidruoti pašarai)	Pašarų, perdirbtų į Reglamento (EB) Nr. 603/95 3 straipsnio 3 dalyje nurodytus produktus, viršutinės ribos (saulėje džiovinti pašarai)	Bendros viršutinės ribos
Belgijos ir Liuksemburgo ekonominė sąjunga	0,049		0,049
Danija	5,424		5,424
Vokietija	11,888		11,888
Graikija	1,101		1,101
Ispanija	42,124	1,951	44,075
Prancūzija	41,155	0,069	41,224
Airija	0,166		0,166
Italija	17,999	1,586	19,585
Nyderlandai	6,804		6,804
Austrija	0,070		0,070
Portugalija	0,102	0,020	0,122
Suomija	0,019		0,019
Švedija	0,232		0,232
Jungtinė Karalystė	1,950		1,950

▼B

Valstybės narės apskaičiuoja hektarų, įtrauktinų į referencinių sumų apskaičiavimą, skaičių proporcingai pagamintų sausųjų pašarų tonų skaičiui, už kurį kiekvienais referencinio laikotarpio metais buvo skirta Reglamento (EB) Nr. 603/95 3 straipsnyje numatyta pagalba, neviršijant bazinio ploto ribų, kurias turi nustatyti Komisija, remdamasi hektarų skaičiumi, apie kurį pranešė valstybės narės, kuris yra numatytas auginimo sutartyje arba su plotais susijusioje deklaracijoje referenciniu laikotarpiu.

E. **Regioninė pagalba**

Konkrečiuose regionuose apskaičiuojant referencinę sumą įtraukiamos tokios sumos:

— 24 eurų už toną, dauginant iš derlingumo, naudojamo išmokoms už plotą už javus, aliejinių augalų sėklas, linų sėmenis ir pluoštinius linus bei kanapes Reglamento (EB) Nr. 1251/1999 4 straipsnio 4 dalyje nurodytuose regionuose,

— suma už gyvulį, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1452/2001 9 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, Reglamento (EB) Nr. 1453/2001 13 straipsnio 2 ir 3 dalyse bei 22 straipsnio 2 ir 3 dalyse ir Reglamento (EB) Nr. 1454/2001 5 straipsnio 2 ir 3 dalyse bei 6 straipsnio 1 ir 2 dalyse, dauginant iš gyvulių, už kuriuos tokia išmoka buvo skirta 2002 m., skaičiaus,

— suma už gyvulį, kaip numatyta Reglamento (EEB) Nr. 2019/93 6 straipsnio 2 ir 3 dalyse, dauginant iš gyvulių, už kuriuos tokia išmoka buvo skirta 2002 m., skaičiaus.

F. **Pagalba už sėklas**

Kai ūkininkas gavo pagalbą už sėklų gamybą, suma apskaičiuojama dauginant tonų, už kurias tokia išmoka buvo skirta kiekvienais referencinio laikotarpio metais, skaičių iš sumos už toną, nustatytos pagal Reglamento (EEB) Nr. 2358/71 3 straipsnį. Valstybės narės apskaičiuoja hektarų, įtrauktinų į bendrosios išmokos apskaičiavimą, skaičių proporcingai sertifikuojamam plotui, už kurį kiekvienais referencinio laikotarpio metais buvo skirta Reglamento (EEB) Nr. 2358/71 3 straipsnyje numatyta pagalba, neviršijant bazinio ploto ribų, kurias turi nustatyti Komisija pagal bendrą sertifikuojamą plotą, apie kurį buvo pranešta Komisijai pagal Reglamentą (EEB) Nr. 3083/73. Šis bendras plotas neapima sertifikuojamo ploto ryžiams (*Oryza sativa* L.), kviečiams spelta (*Triticum spelta* L.), pluoštiniams ir sėmeniniams linams (*Linum usitatissimum* L.) ir kanapėms (*Cannabis sativa* L.), kuris jau buvo deklaruotas pasėliams.

▼M3

G. **Medvilnė**

Ūkininkui deklaravus medvilne apsėtus plotus, į referencinį dydį įtrauktiną sumą valstybės narės apskaičiuoja medvilne apsėtų hektarų skaičių, kuris nurodomas dviejų ženklų po kablelio tikslumu ir už kurį kiekvienais referencinio laikotarpio metais pagal 4 protokolo dėl medvilnės ([1]) 3 dalį buvo suteikta pagalba, daugindamos iš tokių dydžių vienam hektarui:

— Graikijai: 966 EUR;

— Ispanijai: 1 509 EUR;

— Portugalijai: 1 202 EUR.

H. **Alyvuogių aliejus**

Ūkininkui gavus pagalbą už alyvų aliejaus gamybą, suma apskaičiuojama dauginant tonų, už kurias atitinkamai kiekvienais referencinio laikotarpio metais, t. y. 1999–2000, 2000–2001, 2001–2002 ir 2002–2003 gamybos metais, buvo suteikta išmoka, skaičių iš atitinkamo pagalbos dydžio, išreikšto EUR už toną, kaip nustatyta Komisijos reglamentuose (EB) Nr. 1415/2001 ([2]), (EB) Nr. 1271/2002 ([3]), (EB) Nr. 1221/2003 ([4]) ir ►M6 (EB) Nr. 1299/2004 ([5]) ◄, bei dauginant iš 0,6 dydžio koeficiento. Tačiau iki 2005 m. rugpjūčio 1 d. valstybės narės gali nutarti padidinti šį koeficientą. Šis koeficientas netaikomas ūkininkams, kurių referenciniu laikotarpiu turimas vidutinis alyvmedžių GIS-ha kiekis, išskyrus papildomai, ne pagal kokią nors patvirtintą auginimo schemą po 1998 m. gegužės 1 d. pasodintų alyvmedžių GIS-ha kiekį, yra mažesnis nei 0,3. Alyvmedžių GIS-ha kiekis apskaičiuojamas įprastu būdu, nustatytinu 144 straipsnio 2 dalyje minima tvarka ir remiantis geografinės informacijos apie alyvuogių auginimą sistemos duomenimis.

([1]) OL L 291, 1979 11 19, p. 174.
([2]) OL L 191, 2001 7 13, p. 10.
([3]) OL L 184, 2002 7 13, p. 5.
([4]) OL L 170, 2003 7 9, p. 8.
([5]) OL L 244, 2004 7 16, p. 16.

▼M3

Jeigu taikant Reglamento (EEB) Nr. 1638/98 ([1]) 2 straipsnio 3 dalyje nustatytas priemones referenciniu laikotarpiu buvo padarytas poveikis pagalbos išmokoms, trečiojoje pastraipoje paminėtas apskaičiavimas tikslinamas taip:

— jei priemonės buvo taikomos tik vienerius gamybos metus, tonų skaičius, į kurį reikia atsižvelgti atitinkamais metais, turi būti lygus tonų, už kurias išmoka būtų buvusi suteikta ir nepritaikius priemonių, skaičiui;

— jei priemonės buvo taikomos dvejus gamybos metus iš eilės, tonų skaičius, į kurį reikia atsižvelgti pirmaisiais metais, turi būti apskaičiuotas remiantis pirmaja įtrauka, o tonų skaičius, į kurį reikia atsižvelgti antraisiais metais, turi būti lygus tonų, už kurias išmoka buvo suteikta paskutiniais gamybos metais iki referencinio laikotarpio pradžios, kuriais nebuvo taikytos pirmiau minėtos priemonės, skaičiui.

Valstybės narės apskaičiuoja hektarų, įtrauktinų į bendrosios išmokos apskaičiavimą, skaičių kaip alyvmedžių GIS-ha kiekį įprastu būdu, nustatytinu 144 straipsnio 2 dalyje minima tvarka ir remiantis geografinės informacijos apie alyvuogių auginimą sistemos duomenimis, išskyrus papildomai, ne pagal kokią nors patvirtintą auginimo schemą po 1998 m. gegužės 1 d. pasodintų alyvmedžių GIS-ha kiekį, išskyrus Kiprą ir Maltą, kuriems ši data yra 2001 m. gruodžio 31 d.

I. **Žaliavinis tabakas**

Ūkininkui gavus priemoką už tabaką, į referencinį dydį įtrauktina suma apskaičiuojama trejų metų kilogramų skaičiaus vidurkį, už kurį buvo gauta išmoka, dauginant iš pagalbos už kilogramą sumos svertinio vidurkio, apskaičiuoto už trejus metus, atsižvelgiant į bendrą visų rūšių žaliavinio tabako kokybę ir dauginant iš 0,4 dydžio koeficiento. Valstybės narės gali nuspręsti padidinti šį koeficientą.

Nuo 2010 m. šis koeficientas yra 0,5.

Hektarų, įtrauktinų į bendrosios išmokos apskaičiavimą, skaičius atitinka užregistruotoje auginimo sutartyje nurodytą plotą, už kurį atitinkamai kiekvienais referencinio laikotarpio metais buvo suteikta priemoka, ir kuris neviršija bazinio ploto ribų, kurias turi nustatyti Komisija, remdamasi bendru plotu, apie kurį Komisijai pranešta vadovaujantis Komisijos reglamento (EB) Nr. 2636/1999 ([2]) I priedo 1.3. punktu.

Jeigu taikant Reglamento (EEB) Nr. 2848/98 50 straipsnyje nustatytas priemones referenciniu laikotarpiu buvo padarytas poveikis pagalbos išmokoms, trečiojoje pastraipoje paminėtas apskaičiavimas tikslinamas taip:

— jei priemoka buvo iš dalies arba visiškai sumažinta, išmokų dydis, į kurį reikia atsižvelgti atitinkamais metais, turi būti lygus išmokoms, kurios būtų suteiktos netaikant sumažinimo;

— jei gamybos kvota buvo iš dalies arba visiškai sumažinta, išmokų dydis, į kurį reikia atsižvelgti atitinkamais metais, turi būti lygus priemokoms, kurios būtų suteiktos ankstesniais metais netaikant sumažinimo, su sąlyga, kad paskutinėje auginimo sutartyje nurodytas plotas nebuvo naudojamas auginti kultūras, atitinkančias reikalavimus, taikomus pagalbos skyrimui pagal bet kurią kitą tiesioginės pagalbos schemą atitinkamais metais.

J. **Apyniai**

Ūkininkui gavus pagalbą už plotą arba pagalbą už laikiną pūdymą, į referencinį dydį įtrauktiną sumą valstybės narės apskaičiuoja hektarų skaičių, kuris nurodomas dviejų ženklų po kablelio tikslumu ir už kurį kiekvienais referencinio laikotarpio metais buvo suteiktos išmokos, daugindamas iš 480 EUR sumos už hektarą.

([1]) OL L 210, 1998 7 28, p. 32.
([2]) OL L 323, 1999 12 15, p. 4.

▼M3

VIII PRIEDAS

41 straipsnyje nurodytos nacionalinės viršutinės ribos

Valstybė narė	2005	2006	2007, 2008 ir 2009 m.	2010 m. ir vėliau
Belgija	411	413	530	530
Danija	838	838	996	996
Vokietija	4 489	4 503	5 492	5 496
Graikija	837	1 700	1 722	1 760
Ispanija	3 244	4 043	4 241	4 253
Prancūzija	7 199	7 231	8 091	8 099
Airija	1 136	1 136	1 322	1 322
Italija	2 539	3 112	3 464	3 497
Liuksemburgas	27	27	37	37
Nyderlandai	386	386	779	779
Austrija	613	614	712	712
Portugalija	452	493	559	561
Suomija	467	467	552	552
Švedija	612	612	729	729
Jungtinė Karalystė	3 351	3 351	3 869	3 869

▼**M3**

VIII A PRIEDAS

71c straipsnyje nurodytos nacionalinės viršutinės ribos

Viršutinės ribos buvo apskaičiuotos atsižvelgiant į 143a straipsnyje pateiktą augimo grafiką, ir dėl to jų nereikia mažinti.

(mln. EUR)

Kalendoriniai metai	Čekijos Respublika	Estija	Kipras	Latvija	Lietuva	Vengrija	Malta	Lenkija	Slovėnija	Slovakija
2005	228,8	23,4	8,9	33,9	92,0	350,8	0,67	724,6	35,8	97,7
2006	266,7	27,3	12,5	39,6	107,3	420,2	0,83	881,7	41,9	115,4
2007	343,6	40,4	16,3	55,6	146,9	508,3	1,64	1 140,8	56,1	146,6
2008	429,2	50,5	20,4	69,5	183,6	634,9	2,05	1 425,9	70,1	183,2
2009	514,9	60,5	24,5	83,4	220,3	761,6	2,46	1 711,0	84,1	219,7
2010	600,5	70,6	28,6	97,3	257,0	888,2	2,87	1 996,1	98,1	256,2
2011	686,2	80,7	32,7	111,2	293,7	1 014,9	3,28	2 281,1	112,1	292,8
2012	771,8	90,8	36,8	125,1	330,4	1 141,5	3,69	2 566,2	126,1	329,3
Vėlesni metai	857,5	100,9	40,9	139,0	367,1	1 268,2	4,10	2 851,3	140,2	365,9

▼B

IX PRIEDAS

66 straipsnyje nurodytų pasėlių sąrašas

KN kodas	Aprašymas
I. JAVAI	
1001 10 00	Kietieji kviečiai
1001 90	Kiti kviečiai ir meslinas, išskyrus kietuosius kviečius
1002 00 00	Rugiai
1003 00	Miežiai
1004 00 00	Avižos
1005	Kukurūzai
1007 00	Grūdinis sorgas
1008	Grikiai, soros ir kanarėlių lesalas (strypainio sėklos); kiti javai
0709 90 60	Cukriniai kukurūzai
II. ALIEJINIŲ AUGALŲ SĖKLOS	
1201 00	Sojos pupelės
ex 1205 00	Rapsų sėklos
ex 1206 00 10	Saulėgrąžų sėklos
III. BALTYMINGI AUGALAI	
0713 10	Žirniai
0713 50	Pašarinės pupos
ex 1209 29 50	Saldieji lubinai
IV. LINAI	
ex 1204 00	Linų sėmenys (*Linum usitatissimum* L.)
ex 5301 10 00	Linai, žaliaviniai arba mirkyti, pluoštiniai (*Linum usitatissimum* L.)
V. KANAPĖS	
ex 5302 10 00	Kanapės, žaliavinės arba mirkytos, pluoštinės (*Cannabis sativa*L.)

▼B

X PRIEDAS

74 straipsnyje nurodytos tradicinės kietųjų kviečių auginimo zonos

GRAIKIJA

Šių regionų nomai (prefektūros)

Vidurio Graikija

Peloponesas

Jonijos salos

Tesalija

Makedonija

Egėjo salos

Trakija

ISPANIJA

Provincijos

Almerija

Badachosas

Burgosas

Kadisas

Kordoba

Granada

Huelva

Jaén

Malaga

Navara

Salamanka

Sevilija

Toledas

Samora

Saragosa

AUSTRIJA

Panonija:

1. *Gebiete der Bezirksbauernkammern (Apygardų ūkininkų valdybų teritorijos)*

2046 Tulnerfeldas-Klosternburgas

2054 Badenas

2062 Bruck/Leitha-Schwechat

2089 Badenas

2101 Gasendorfas

2241 Hollabrunn

2275 Tulnerfeldas-Klosternburgas

2305 Korneburgas

2321 Mistelbachas

2330 Kremsas/Dunojus

2364 Gasendorfas

2399 Mistelbachas

2402 Medlingas

2470 Mistelbachas

2500 Hollabrunn

2518 Hollabrunn

2551 Bruck/Leitha-Schwechat

2577 Korneburgas

2585 Tulnerfeldas-Klosternburgas

▼B

2623 Wr. Neustadt

2631 Mistelbachas

2658 Gasendorfas

2. *Gebiete der Bezirksreferate (Apygardų skyrių teritorijos)*

3018 Neusiedl/See

3026 Eizenštatas

3034 Matersburgas

3042 Oberpulendorfas

3. *Gebiete der Landwirtschaftskammer (Žemės ūkio rūmų teritorijos)*

1007 Viena

PRANCŪZIJA

Regionai

Vidurio Pirėnai

Provansas-Alpės-Žydroji pakrantė

Langedokas-Rusijonas

Departamentai (*)

Ardešas

Dromas

ITALIJA

Regionai

Abrucis

Bazilikata

Kalabrija

Kampanija

Lacijus

Markė

Molizė

Umbrija

Apulija

Sardinija

Sicilija

Toskana

PORTUGALIJA

Apygardos

Santarenas

Lisabona

Setubalis

Portalegrė

Evora

Beža

Faras

▼M2

KIPRAS

VENGRIJA

Regionai

Dél Dunamenti síksig

Dél-Dunántúl

Közép-Alföld

Mezoföld

(*) Kiekvienas iš šių departamentų gali būti susietas su vienu iš pirmiau išvardytų regionų.

▼**M2**

Berettyo-Korös-Maros vidéke

Györi medence

Hajdúsįg

▼B

XI PRIEDAS

99 straipsnyje nurodytų sėklų rūšių sąrašas

(EUR/100 kg)

KN kodas	Prekės aprašymas	Pagalbos dydis
	1. Cere	
1001 90 10	*Triticum spelta* L.	14,37
1006 10 10	*Oryza sativa* L. (1)	
	— ilgagrūdžių veislės, kurių grūdai ilgesni kaip 6,0 mm, o jų ilgio ir pločio santykis didesnis kaip 3 arba lygus 3	17,27
	— kitos veislės, kurių grūdai ilgesni, trumpesni arba lygus 6,0 mm, o ilgio ir pločio santykis mažesnis kaip 3	14,85
	2. Oleagineae	
ex 1204 00 10	*Linum usitatissimum* L. (pluoštiniai linai)	28,38
ex 1204 00 10	*Linum usitatissimum* L. (sėmeniniai linai)	22,46
ex 1207 99 10	*Cannabis sativa* L. (2)(veislės, kuriose yra ne daugiau kaip 0,2 % tetrahidrokanabinolio)	20,53
	3. Gramineae	
ex 1209 29 10	*Agrostis canina* L.	75,95
ex 1209 29 10	*Agrostis gigantea* Roth.	75,95
ex 1209 29 10	*Agrostis stolonifera* L.	75,95
ex 1209 29 10	*Agrostis capillaris* L.	75,95
ex 1209 29 80	*Arrhenatherum elatius* (L.) P. Beauv. ex J.S. ir K.B. Prest.	67,14
ex 1209 29 10	*Dactylis glomerata* L.	52,77
ex 1209 23 80	*Festuca arundinacea* Schreb.	58,93
ex 1209 23 80	*Festuca ovina* L.	43,59
1209 23 11	*Festuca pratensis* Huds.	43,59
1209 23 15	*Festuca rubra* L.	36,83
ex 1209 29 80	*Festulolium*	32,36
1209 25 10	*Lolium multiflorum* Lam.	21,13
1209 25 90	*Lolium perenne* L.	30,99
ex 1209 29 80	*Lolium x boucheanum* Kunth	21,13
ex 1209 29 80	*Phleum Bertolinii* (DC)	50,96
1209 26 00	*Phleum pratense* L.	83,56
ex 1209 29 80	*Poa nemoralis* L.	38,88
1209 24 00	*Poa pratensis* L.	38,52
ex 1209 29 10	*Poa palustris* ir *Poa trivialis* L.	38,88
	4. Leguminosae	
ex 1209 29 80	*Hedysarum coronarium* L.	36,47
ex 1209 29 80	*Medicago lupulina* L.	31,88
ex 1209 21 00	*Medicago sativa* L. (ekologiniai tipai)	22,10
ex 1209 21 00	*Medicago sativa* L. (veislės)	36,59
ex 1209 29 80	*Onobrichis viciifolia* Scop.	20,04
ex 0713 10 10	*Pisum sativum* L. (partim) (pašariniai žirniai)	0
ex 1209 22 80	*Trifolium alexandrinum* L.	45,76
ex 1209 22 80	*Trifolium hybridum* L.	45,89
ex 1209 22 80	*Trifolium incarnatum* L.	45,76
1209 22 10	*Trifolium pratense* L.	53,49
ex 1209 22 80	*Trifolium repens* L.	75,11
ex 1209 22 80	*Trifolium repens* L. var. *giganteum*	70,76
ex 1209 22 80	*Trifolium resupinatum* L.	45,76

▼B

(EUR/100 kg)

KN kodas	Prekės aprašymas	Pagalbos dydis
ex 0713 50 10	*Vicia faba* L. (partim) (stambiasėklės pupos)	0
ex 1209 29 10	*Vicia sativa* L.	30,67
ex 1209 29 10	*Vicia villosa* Roth.	24,03

([1]) Matuojami visiškai nulukštentų ryžių grūdai, naudojant tokį metodą:
(i) imamas siuntos tipinis mėginys;
(ii) mėginys išsijojamas, paliekant tik sveikus grūdus, įskaitant nesubrendusius grūdus;
(iii) matuojama du kartus kiekvieną kartą po 100 grūdų ir nustatomas vidurkis;
(iv) rezultatai išreiškiami milimetrais suapvalintais vienos dešimtosios tikslumu.

([2]) Veislės tetrahidrokanabinolio (THC) kiekis nustatomas, analizuojant pastovios masės mėginį. Tam, kad pagalba būtų skirta, THC mėginyje neturi viršyti 0,2 % masės. Mėginį turi sudaryti žydėjimo laikotarpio pabaigoje atsitiktinės atrankos būdu paimtų augalų su pašalintais stiebais ir sėklomis viršutinis reprezentatyviojo skaičiaus trečdalis.

▼**M2**

XI A PRIEDAS

99 straipsnio 3 dalyje nurodytos pagalbos už sėklą viršutinės ribos naujosiose valstybėse narėse

(milijonai eurų)

Kalendoriniai metai	Čekijos Respublika	Estija	Kipras	Latvija	Lietuva	Vengrija	Malta	Lenkija	Slovėnija	Slovakija
2005	0,87	0,04	0,03	0,10	0,10	0,78	0,03	0,56	0,08	0,04
2006	1,02	0,04	0,03	0,12	0,12	0,90	0,03	0,65	0,10	0,04
2007	1,17	0,05	0,04	0,14	0,14	1,03	0,04	0,74	0,11	0,05
2008	1,46	0,06	0,05	0,17	0,17	1,29	0,05	0,93	0,14	0,06
2009	1,75	0,07	0,06	0,21	0,21	1,55	0,06	1,11	0,17	0,07
2010	2,04	0,08	0,07	0,24	0,24	1,81	0,07	1,30	0,19	0,08
2011	2,33	0,10	0,08	0,28	0,28	2,07	0,08	1,48	0,22	0,09
2012	2,62	0,11	0,09	0,31	0,31	2,33	0,09	1,67	0,25	0,11
vėlesni metai	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,28	0,12

▼**M2**

XIB PRIEDAS

101 ir 103 straipsniuose nurodyti nacionaliniai lauko kultūromis apsėti baziniai plotai ir referencinis derlingumas naujosiose valstybėse narėse

	Bazinis plotas (hektarais)	Referencinis derlingumas (t/ha)
Čekijos Respublika	2 253 598	4,20
Estija	362 827	2,40
Kipras	79 004	2,30
Latvija	443 580	2,50
Lietuva	1 146 633	2,70
Vengrija	3 487 792	4,73
Malta	4 565	2,02
Lenkija	9 454 671	3,00
Slovėnija	125 171	5,27
Slovakija	1 003 453	4,06

▼A1

ANNEX XII

Table 1

Cyprus: Complementary national direct payments where the normal schemes for direct payments apply

Schedule of increments	25%	30%	35%	40%	50%	60%	70%	80%	90%
Sector	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Arable crops (durum wheat excluded)	7 913 822	7 386 234	6 858 646	6 331 058	75 881	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Durum wheat	2 256 331	2 059 743	1 888 505	1 743 235	1 452 696	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Grain legumes	30 228	28 273	26 318	24 363	20 363	16 362	12 272	8 181	4 091
Milk and dairy	887 535	1 759 243	2 311 366	2 133 569	1 777 974	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Beef	3 456 709	3 226 262	2 995 814	2 765 367	2 304 473	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Sheep and goat	8 267 087	7 715 948	7 164 809	6 613 669	5 511 391	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Olive oil	5 951 250	5 554 500	5 157 750	4 761 000	3 967 500	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Tobacco	782 513	730 345	678 178	626 010	521 675	417 340	313 005	208 670	104 335
Bananas	3 290 625	3 071 250	2 851 875	2 632 500	2 193 750	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Dried grapes	104 393	86 562	68 732	50 901	15 241	0	0	0	0
Almonds	49 594	30 878	12 161	0	0	0	0	0	0
Total	32 990 086	31 649 237	30 014 153	27 681 672	23 040 943	18 420 634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Complementary national direct payments under Single Payment Scheme:

The total amount of complementary national direct payments that may be granted under the Single Payment Scheme shall be equal to the sum of the sectoral ceilings referred to in this table relating to the sectors that are covered by the Single Payment Scheme to the extent that the support in these sectors is decoupled.

▼A1

Table 2

Cyprus: Complementary national direct payments where the single area payment scheme for direct payments applies

	Single area payment scheme				
Sector	2004	2005	2006	2007	2008
Arable crops (durum wheat excluded)	6 182 503	3 997 873	2 687 095	1 303 496	0
Durum wheat	2 654 980	2 469 490	2 358 196	2 240 719	2 018 131
Grain legumes	27 346	20 566	16 498	12 204	4 068
Milk and dairy	1 153 380	2 323 212	3 501 948	3 492 448	3 474 448
Beef	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Sheep and goat	1 0 932 782	1 0 887 782	1 0 860 782	1 0 832 282	1 0 778 282
Olive oil	7 215 000	6 855 000	6 639 000	6 411 000	5 979 000
Dried grapes	182 325	176 715	173 349	169 796	163 064
Bananas	4 368 300	4 358 700	4 352 940	4 346 860	4 335 340
Tobacco	1 049 000	1 046 750	1 045 400	1 043 975	1 041 275
Total	3 8 374 562	3 6 745 034	3 6 244 154	3 4 461 726	3 2 402 554

▼A1

ANNEX XIII

STATE AID CYPRUS

Sector	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Cereals (durum wheat excluded)	7 920 562	6 789 053	5 657 544	4 526 035	3 394 527	2 263 018	1 131 509
Milk and dairy	5 405 996	3 161 383	1 405 471	1 124 377	843 283	562 189	281 094
Beef	227 103	194 660	162 216	129 773	97 330	64 887	0
Sheep and goats	3 597 708	3 083 750	2 569 791	2 055 833	1 541 875	1 027 917	513 958
Pig sector	9 564 120	8 197 817	6 831 514	5 465 211	4 098 909	2 732 606	1 366 303
Poultry and eggs	3 998 310	3 427 123	2 855 936	2 284 749	1 713 561	1 142 374	571 187
Wine	15 077 963	12 923 969	10 769 974	8 615 979	6 461 984	4 307 990	2 153 995
Olive oil	7 311 000	6 266 571	5 222 143	4 177 714	3 133 286	2 088 857	1 044 429
Table grapes	3 706 139	3 176 691	2 647 242	2 117 794	1 588 345	1 058 897	529 448
Processed tomatoes	411 102	352 373	293 644	234 915	176 187	117 458	58 729
Bananas	445 500	381 857	318 214	254 571	190 929	127 286	63 643
Deciduous fruit including stone fruit	9 709 806	8 322 691	6 935 576	5 548 461	4 161 346	2 774 230	1 387 115
Total	67 375 310	56 277 938	45 669 267	36 535 414	27 401 560	18 267 707	9 101 410

▼A1

ANNEX XIV

STATE AID LATVIA

	State aid				
Sector	2004	2005	2006	2007	2008
Flax	654 000	523 200	392 400	261 600	130 800
Pigmeat sector	204 000	163 200	122 400	81 600	40 800
Sheep and goats	107 000	85 600	64 200	42 800	21 400
Seeds	109 387	87 510	66 110	44 710	23 310
Total	1 074 387	859 510	645 110	430 710	216 310